Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести разширен състав)

15 юни 2022 година*

„Конкуренция — Злоупотреба с господстващо положение — Пазар на чипсети за LTE — Решение, с което се установява нарушение на член 102 ДФЕС и на член 54 от Споразумението за ЕИП — Плащания за изключителни права — Право на защита — Член 19 и член 27, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Отстраняващ ефект“

По дело T-235/18,

Qualcomm Inc., установено в Сан Диего, Калифорния (Съединени щати), за което се явяват M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, M. Davilla и M. English, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват N. Khan, A. Dawes и C. Urraca Caviedes, в качеството на представители,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (шести разширен състав),

състоящ се от: A. Marcoulli (докладчик), председател, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, C. Iliopoulos и R. Norkus, съдии,

секретар: C. Kristensen, началник на отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след съдебното заседание от 4, 5 и 6 май 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалба на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят Qualcomm Inc. иска да бъде отменено Решение C(2018) 240 final на Комисията от 24 януари 2018 година относно производство по член 102 ДФЕС и член 54 от Споразумението за ЕИП (преписка

* Език на производството: английски.

AT.40220 — Qualcomm (плащания за изключителни права), с което Комисията приема, че той е злоупотребил с господстващото си положение в периода 25 февруари 2011 г.—16 септември 2016 г. (наричан по-нататък „разглежданият период“), и му налага глоба в размер на 997 439 000 евро (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

I. Обстоятелствата по спора

A. За жалбоподателя

2 Жалбоподателят е дружество от САЩ, създадено през 1985 г., което осъществява дейност в областта на клетъчните и безжичните технологии. То разработва и доставя чипове и софтуер за пренос на глас и данни. Чиповете на жалбоподателя се продават, а системният му софтуер се предоставя чрез лиценз на предприятия, които ги използват за оборудване на мобилни телефони, таблети, преносими компютри, модули за данни и други потребителски електронни стоки. Жалбоподателят доставя по-специално базови чипсети (наричани по-нататък „чипсети“).

3 Чипсетите позволяват на смартфоните и на таблетите да се свързват с клетъчните мрежи, и се използват както за гласови услуги, така и за пренос на данни. Един чипсет представлява съчетание от три компонента, а именно базов процесор, вградена радиочестотна интегрална схема и вградена захранваща интегрална схема, които обикновено са в отделни чипове и по-рядко в един и същ чип. Освен базовия процесор, някои устройства се нуждаят и от процесор за приложения, който може да бъде интегриран в един и същ чип заедно с базовия процесор или да е в отделен чип. Така даден чипсет може да бъде „интегриран“ или „самостоятелен“ (наричан също така „тънък“) в зависимост от това дали включва процесор за приложения или не. Даден чипсет може да бъде съвместим с един или повече стандарти за клетъчна комуникация, като стандартите GSM (Global System for Mobile Communications), UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) или LTE (Long Term Evolution). Чипсетите биват продавани на производители на оригинално оборудване (наричани по-нататък „ПОО“), като Apple Inc. (Apple), HTC Corporation (HTC), Huawei Technologies Co. Ltd (Huawei), LG Corp. (LG), Samsung Group (Samsung) и ZTE Corporation (ZTE), които ги влагат в устройствата си.

4 Настоящото дело се отнася по-конкретно до доставките от жалбоподателя на Apple на чипсети съгласно стандарта LTE, както и съгласно стандартите UMTS и GSM (наричани по-нататък „чипсети за LTE“) през периода 2011 г.—2016 г.

Б. По административното производство

1. По производството с жалбоподателя

5 През август 2014 г. Европейската комисия започва разследване на споразуменията относно покупката и използването на чипсетите на жалбоподателя.

6 От 13 октомври 2014 г. до 14 януари 2015 г. Комисията изпраща на жалбоподателя искания за предоставяне на информация на основание член 18, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

7 На 16 юли 2015 г. Комисията образува производство срещу жалбоподателя с цел приемане на решение по глава III от Регламент № 1/2003.

8 На 8 декември 2015 г. Комисията изпраща на жалбоподателя изложение на възраженията, на което жалбоподателят отговаря на 27 юни 2016 г. На 27 юли 2016 г. жалбоподателят допълва този отговор.

9 В периода 22 ноември 2016 г.—5 май 2017 г. Комисията изпраща на жалбоподателя нови искания за предоставяне на информация.

10 На 10 февруари 2017 г. Комисията изпраща на жалбоподателя изложение на фактите, на което жалбоподателят отговаря на 13 март 2017 г.

11 На 29 май 2017 г. жалбоподателят изразява последващо становище по доказателствата, приложени към преписката след изложението на възраженията.

12 По време на административното производство жалбоподателят е приеман многократно от службите на Комисията, от които няколко пъти с екипа на главния икономист.

13 На 24 януари 2018 г. Комисията приема обжалваното решение.

2. По останалите предприятия и заинтересованите страни

14 Преди Комисията да започне разследването, споменато в точка 5 по-горе, тя се среща с трето лице информатор, което иска да остане анонимно (наричано по-нататък „третото лице информатор“), по чието искане е организирана срещата.

15 В периода 12 август 2014 г.—23 юли 2015 г. Комисията изпраща искания за предоставяне на информация до някои клиенти и конкуренти на жалбоподателя.

16 Преди да изпрати на жалбоподателя изложението на възраженията, Комисията провежда срещи и телефонни конференции с трети страни.

17 Комисията допуска Apple и Nvidia като заинтересовани трети страни по смисъла на член 13, параграф 1 от приетия от нея Регламент (ЕО) № 773/2004 от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 123, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242). Apple е предприятие клиент на жалбоподателя, от който се снабдява с чипсети, сред които чипсети за LTE. Nvidia е конкурентно на жалбоподателя предприятие, което доставя определени видове чипсети.

18 На 15 март 2016 г. Комисията предоставя на Apple неповерителен вариант на изложението на възраженията. На 2 май 2016 г. Apple представя своята гледна точка към изложението на възраженията.

19 На 31 март 2016 г. Комисията предоставя на Nvidia неповерителен вариант на изложението на възраженията. На 31 май 2016 г. Nvidia представя своята гледна точка към изложението на възраженията.

20 На 19 октомври 2016 г. Комисията предоставя на Apple неповерителен вариант на отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията. На 21 ноември 2016 г. Apple представя своята гледна точка към отговора на изложението на възраженията.

21 В периода 22 ноември 2016 г.—5 май 2017 г. Комисията изпраща искания за предоставяне на информация на Apple и на конкуренти на жалбоподателя.

3. По достъпа до преписката

22 На 21 декември 2015 г., след изложението на възраженията, Комисията предоставя на жалбоподателя достъп (на CD-ROM) до преписката по делото. По искане на жалбоподателя Комисията му предоставя неповерителните варианти на някои други документи, които все още не му е предоставила, както и неповерителни, но по-разширени варианти на някои документи, които вече му е предоставила.

23 На 23 и 24 май 2016 г. служителят по изслушването организира за външните консултанти на жалбоподателя процедура за достъп до първа зала с данни във връзка с някои документи. На 1 юни 2016 г. служителят по изслушването организира за външните консултанти на жалбоподателя процедура за достъп до втора зала с данни във връзка с някои други документи. На 28 и 30 юни 2016 г. външните консултанти на жалбоподателя получават достъп до трета зала с данни, която има за цел да им позволи да изразят поверителни становища по същество относно документите, предоставени в първата и втората зала с данни.

24 На 13 февруари 2017 г., след изложението на фактите, Комисията предоставя на жалбоподателя нов достъп до преписката по делото (на CD-ROM), що се отнася до документите, събрани след изложението на възраженията. На 17 февруари 2017 г. служителят по изслушването организира за външните консултанти на жалбоподателя процедура за достъп до четвърта зала с данни във връзка с някои от тези документи.

25 На 25 януари 2018 г., след приемането на обжалваното решение, жалбоподателят иска от Комисията да му предостави списък на организираните с третите страни срещи или разговори, свързани с предмета на разследването. На 2 март 2018 г. Комисията отговаря, че са били проведени срещи и телефонни конференции с трети страни, и предоставя съответните записки.

B. По обжалваното решение

26 Обжалваното решение включва 14 раздела, които се отнасят съответно до въведението (раздел 1), засегнатите предприятия (раздел 2), производството (раздел 3), възраженията на жалбоподателя по процедурата (раздел 4), стандартите (раздел 5), разглежданата технология и продукти (раздел 6), дейностите на жалбоподателя, свързани с чипсетите (раздел 7), споразуменията между жалбоподателя и Apple (раздел 8), определянето на пазара (раздел 9), господстващото положение (раздел 10), злоупотребата с господстващо

положение (раздел 11), конкуренцията (раздел 12), последиците за търговията между държавите членки (раздел 13) и мерките за преустановяване на нарушението и глобата (раздел 14).

1. По споразуменията между жалбоподателя и Apple

27 В раздел 8 от обжалваното решение Комисията изтъква, че на 25 февруари 2011 г. жалбоподателят е сключил споразумение с Apple (наричано по-нататък „преходното споразумение“) относно доставката на чипсети, което е било изменено на 28 февруари 2013 г. със сключването на последващо споразумение (наричано по-нататък „първо изменение на преходното споразумение“), влязло в сила със задна дата, считано от 1 януари 2013 г. (наричани по-нататък заедно „разглежданите споразумения“).

28 Комисията уточнява, че разглежданите споразумения са предвиждали стимулиращи плащания от жалбоподателя към Apple, при условие че последното се снабдява от жалбоподателя с всички необходими му чипсети за LTE (наричани по-нататък „разглежданите плащания“). По отношение на последните Комисията уточнява, че за целите на обжалваното решение чипсетите за LTE са включвали чипсети, съвместими със стандарта LTE, както и със стандартите GSM и UMTS.

29 Комисията посочва, че от 2011 г. до 2015 г. Apple е получавало чипсети за LTE единствено от жалбоподателя и че жалбоподателят е платил на Apple сума между 2 и 3 милиарда американски долара (USD).

30 Комисията добавя, че макар да е било предвидено разглежданите споразумения да изтекат на 31 декември 2016 г., за целите на обжалваното решение разглежданите споразумения са били прекратени, след като Apple пуска на 16 септември 2016 г. устройства iPhone 7 с вградени чипсети за LTE на Intel.

2. По определянето на пазара

31 В раздел 9 от обжалваното решение Комисията прави извода, че пазарът, който следва да бъде взет предвид, е търговският пазар на чипсети за LTE и че този пазар е световен по обхват (наричан по-нататък „релевантният пазар“). В частност Комисията приема, че релевантният пазар включва както самостоятелните, така и интегрираните чипсети за LTE, но изключва производството на тези чипсети за собствено потребление. В това отношение Комисията по-специално приема, че чипсетите за LTE не са взаимозаменяеми с чипсетите, съвместими със стандарта GSM, нито с тези, съвместими със стандарта UMTS (наричани по-нататък „чипсети за UMTS“).

3. По господстващото положение

32 В раздел 10 от обжалваното решение Комисията приема, че жалбоподателят е заемал господстващо положение на релевантния пазар в периода 1 януари 2011 г.—31 декември 2016 г. За тази цел Комисията посочва, че след 2010 г. жалбоподателят е държал големи дялове от релевантния пазар, че този пазар се е характеризирал с наличието на редица пречки за навлизане и за разрастване и че търговската тежест на купувачите на чипсети от жалбоподателя не е била в състояние да повлияе на неговото господстващо положение.

4. По злоупотребата с господстващо положение

33 В раздел 11 от обжалваното решение Комисията прави извода, че жалбоподателят е злоупотребил с господстващото си положение на релевантния пазар, като е отпуснал разглежданите плащания. За тази цел Комисията посочва, че разглежданите плащания са били плащания за изключителни права, че тези плащания са били в състояние да имат антиконкурентно въздействие, че анализът на критичния марж, представен от жалбоподателя, не променя нейния извод и че жалбоподателят не е доказал, че посочените плащания са били балансирани или компенсирани с предимства, свързани с ефективността, от които се ползват и потребителите.

34 Комисията посочва, че злоупотребата на жалбоподателя е била извършвана през разглеждания период.

5. По глобата

35 Комисията приема, че на жалбоподателя трябва да бъде наложена глоба, и след изчисления приема, че нейният размер следва да бъде определен на 997 439 000 евро.

6. По диспозитива

36 Диспозитивът на обжалваното решение е със следния текст:

„*Член 1*

Qualcomm Inc. е нарушило член 102 от Договора [за функционирането на Европейския съюз] и член 54 от Споразумението за Европейското икономическо пространство, като е предоставило плащания на Apple Inc., при условие че Apple Inc. получи от Qualcomm Inc. всички нужни на Apple Inc. базови чипсети, съвместими със стандарта Long Term Evolution, както и със стандартите Global System for Mobile Communications и Universal Mobile Telecommunications System.

Нарушението е продължило от 25 февруари 2011 г. до 16 септември 2016 г.

Член 2

За посоченото в член 1 нарушение на Qualcomm Inc. се налага глоба в размер на 997 439 000 EUR.

[…]

Член 3

Qualcomm Inc. е длъжно да се въздържа от повторение на поведението, посочено в член 1, и от всяко действие или поведение, които имат същия или равностоен предмет или ефект.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Qualcomm Inc. […]“.

II. Производство и искания на страните

A. Основни елементи на производството

1. Писмена фаза на производството

37 Жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 6 април 2018 г.

38 На 5 юни 2018 г. Комисията иска удължаване на срока за представяне на писмена защита предвид дължината на жалбата и броя на приложените документи. Разрешено ѝ е удължаване.

39 На 14 септември 2018 г. Комисията подава писмената защита в секретариата на Общия съд.

40 На 5 октомври 2018 г. жалбоподателят иска удължаване на срока за представяне на писмена реплика предвид дължината на писмената защита и броя на приложените документи. Разрешено му е удължаване.

41 На 4 януари 2019 г. жалбоподателят подава писмената реплика в секретариата на Общия съд.

42 На 12 февруари 2019 г. Комисията иска удължаване на срока за представяне на писмената дуплика предвид дължината на писмената реплика и броя на приложените документи. Разрешено ѝ е удължаване.

43 На 8 май 2019 г. Комисията подава писмената дуплика в секретариата на Общия съд.

44 Писмената фаза на производството приключва на 20 май 2019 г.

45 На 7 юни 2019 г. жалбоподателят иска да бъде изслушан в съдебно заседание за изслушване на устни състезания.

2. Молба за встъпване на Apple

46 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 16 юли 2018 г., Apple иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Комисията.

47 Тази молба за встъпване е връчена на главните страни в съответствие с член 144, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд.

48 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 17 септември 2018 г., Комисията посочва, че няма възражения по молбата за встъпване на Apple.

49 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 17 септември 2018 г., жалбоподателят моли Общия съд да отхвърли молбата за встъпване и да осъди Apple да понесе съдебните разноски.

50 На 16 ноември 2018 г., 14 декември 2018 г. и 13 февруари 2019 г. жалбоподателят и Комисията искат поверително третиране по отношение на Apple на някои данни, съдържащи се в актовете от производството и приложенията към тях, ако неговата молба за встъпване бъде уважена.

51 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 17 април 2019 г., Apple уведомява Общия съд, че на основание член 144, параграф 8 от Процедурния правилник оттегля молбата си за встъпване по настоящото дело.

52 На 5 юни 2019 г. председателят на седми състав на Общия съд разпорежда Apple да бъде заличено от настоящото дело като молител, и осъжда страните да понесат своите собствени разноски във връзка с тази молба за встъпване.

3. Искане за процесуално-организационни действия или за действия по събиране на доказателства

53 С отделен акт, подаден в секретариата на Общия съд на 16 януари 2019 г., жалбоподателят иска да бъдат извършени процесуално-организационни действия или действия по събиране на доказателства с цел, от една страна, да бъдат получени пълните, тоест „нецензурирани“, варианти на някои документи от трети лица, и от друга страна, двата документа, които съдържат „поверителни становища по същество“, представени по време на третата зала с данни на 28 юни 2016 г.

4. Допълнителни доказателства, представени след приключване на писмената фаза на производството

54 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 28 май 2019 г., тоест след приключване на писмената фаза на производството, Комисията представя на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник допълнително доказателство, а именно съдебно решение от 21 май 2019 г. на United States District Court for the Northern District of California (Федерален съд на Северния окръг на Калифорния, Съединени американски щати, наричан по-нататък „Федералният съд“), състоящо се от 233 страници, по дело Federal Trade Commission v. Qualcomm Incorporated.

55 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 20 юни 2019 г., жалбоподателят представя становището си по допълнителното доказателство на Комисията.

56 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 26 юли 2019 г., жалбоподателят представя на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник допълнителни доказателства, изразяващи се в становище от 62 страници, придружено със значителен брой документи от производствата, водени в САЩ (наричани по-нататък „допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.“).

57 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 14 август 2019 г., предвид големия брой документи, приложени при представянето на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., Комисията иска удължаване на срока за представяне на становище по отношение на тях. Разрешено ѝ е удължаване.

58 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 30 октомври 2019 г., Комисията представя своето становище по допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., състоящо се от писмено изявление от 63 страници и приложения, с което се оспорва по-специално тяхната допустимост.

59 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 20 май 2020 г., жалбоподателят представя своето становище по становището на Комисията от 30 октомври 2019 г. На 3 юни 2020 г. председателят на шести състав на Общия съд решава да не прилага този акт към делото, като уведомява жалбоподателя, че той ще има възможност да изложи своите доводи в това отношение по време на устната фаза на производството.

60 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 25 август 2020 г., жалбоподателят представя на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник допълнително доказателство, изразяващо се в решение от 11 август 2020 г. на United States Court of Appeals for the Ninth Circuit (Федерален апелативен съд за девети район, САЩ), състоящо се от 56 страници, по дело Federal Trade Commission v. Qualcomm Incorporated, с което е отменено посоченото в точка 54 по-горе решение на District Court.

61 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 11 септември 2020 г., Комисията представя своето становище по допълнителното доказателство, внесено от жалбоподателя на 25 август 2020 г.

62 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 9 ноември 2020 г., жалбоподателят представя на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник допълнително доказателство, а именно определение от 28 октомври 2020 г. на United States Court of Appeals for the Ninth Circuit (Федерален апелативен съд за девети район), състоящо се от 2 страници, по дело Federal Trade Commission v. Qualcomm Incorporated, с което е отхвърлено искането за ново изслушване в рамките на съдебното решение, посочено в точка 60 по-горе.

63 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 20 ноември 2020 г., Комисията представя своето становище по допълнителното доказателство, внесено от жалбоподателя на 9 ноември 2020 г.

5. Искания за изключване на някои данни от обществено достъпната информация

64 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 31 май 2019 г., жалбоподателят иска на основание член 66 от Процедурния правилник някои данни във връзка с процесуалните актове и свързаните с тях приложения, представени до датата на това искане и след него, да бъдат изключени от обществено достъпната информация.

65 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 6 август 2019 г., жалбоподателят иска на основание член 66 от Процедурния правилник някои данни във връзка с допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. да бъдат изключени от обществено достъпната информация.

66 По предложение на съдията докладчик, в рамките на процесуално-организационните действия по член 89 от Процедурния правилник, на 28 май 2020 г. Общият съд (шести състав) поставя на жалбоподателя въпроси за писмен отговор, като иска от него да посочи точно данните, съдържащи се в определени процесуални актове и в обжалваното решение,

за които се отнасят исканията за изключване от обществено достъпната информация, в съответствие с точка 75 от Практическите разпоредби по прилагане на Процедурния правилник.

67 На 15 юни 2020 г. жалбоподателят моли за удължаване на срока за отговор на поставените от Общия съд на 28 май 2020 г. въпроси. Разрешено му е удължаване.

68 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 8 юни 2020 г., Комисията представя на Общия съд копие от неповерителния вариант на обжалваното решение, публикуван същия ден на нейната интернет страница. На 16 юни 2020 г. председателят на шести разширен състав на Общия съд решава да приложи този акт към делото.

69 На 10 септември 2020 г. жалбоподателят прави ново искане за удължаване на срока за отговор на поставените от Общия съд на 28 май 2020 г. въпроси. Разрешено му е последно удължаване.

70 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 30 октомври 2020 г., жалбоподателят отговаря на процесуално-организационното действие.

6. Включване на съдията докладчик в шести състав

71 След промяна в съставите на Общия съд в приложение на член 27, параграф 5 от Процедурния правилник, съдията докладчик е включен в шести състав на Общия съд, на който съответно е разпределено настоящото дело.

7. Преразпределяне на делото на разширен състав

72 По предложение на шести състав, на 11 юни 2020 г. Общият съд решава в приложение на член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на разширен състав.

8. Процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства

73 По предложение на съдията докладчик, в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, на 8 октомври 2020 г. Общият съд (шести разширен състав) поставя на жалбоподателя и на Комисията въпроси за писмен отговор и иска от Комисията да представи документи.

74 На 12 октомври 2020 г. Комисията иска удължаване на срока за отговор на въпросите и исканията на Общия съд от 8 октомври 2020 г. На Комисията е разрешено удължаване и същият срок е определен и на жалбоподателя.

75 На 19 и 20 ноември 2020 г. Комисията и жалбоподателят отговарят на процесуално-организационните действия.

76 По предложение на съдията докладчик, с определение от 12 октомври 2020 г. и в рамките на действията по събиране на доказателства, предвидени в член 91, буква б) от Процедурния правилник, Общият съд (шести разширен състав) разпорежда на Комисията да представи определена информация и определени документи.

77 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 19 ноември 2020 г. (наричан по-нататък „актът от 19 ноември 2020 г.“), Комисията изпълнява посоченото определение.

78 На основание член 103, параграф 3 от Процедурния правилник, с процесуално-организационно действие от 10 декември 2020 г. Общият съд приканва представителите на жалбоподателя да подпишат подходящ ангажимент за поверително третиране на акта от 19 ноември 2020 г. на посочения етап от производството.

79 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 15 декември 2020 г., представителите на жалбоподателя отговарят на процесуално-организационното действие от 10 декември 2020 г., като представят подписания ангажимент за поверителност.

80 С решение от 8 януари 2021 г. Общият съд (шести разширен състав) решава, че актът от 19 ноември 2020 г. има значение за решаването на спора съгласно член 103, параграф 2 от Процедурния правилник.

81 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 26 януари 2021 г., представителите на жалбоподателя, подписали ангажимента за поверителност, представят своето становище по акта от 19 ноември 2020 г.

82 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 21 януари 2021 г., приложен към преписката по настоящото дело с решение на председателя на шести разширен състав на Общия съд от 3 февруари 2021 г., представителите на жалбоподателя, подписали ангажимента за поверителност, са поискали посоченият ангажимент за поверителност да бъде отменен и актът от 19 ноември 2020 г. да бъде предоставен на жалбоподателя. Комисията е приканена да изрази становище по това искане.

83 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 22 февруари 2021 г., Комисията представя своето становище по акта от 21 януари 2021 г. от представителите на жалбоподателя, подписали ангажимента за поверителност.

84 Предвид представените становища от Комисията и от представителите на жалбоподателя, подписали ангажимента за поверителност, с определение от 20 април 2021 г. в рамките на действията по събиране на доказателства, предвидени в член 91, буква б) от Процедурния правилник, Общият съд (шести разширен състав) разпорежда на Комисията да представи неповерителен вариант на акта от 19 ноември 2020 г.

85 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 26 април 2021 г., Комисията изпълнява посоченото определение.

86 Неповерителният вариант на акта от 19 ноември 2020 г. е връчен на жалбоподателя, като му е указано, че може да представи становище по него в съдебното заседание и евентуално писмено след съдебното заседание.

87 В съдебното заседание на 6 май 2021 г., в рамките на проведеното заседание при закрити врата относно акта от 19 ноември 2020 г., представен на основание член 103 от Процедурния правилник и обхванат от ангажимента за поверителност, подписан от представителите на жалбоподателя, с оглед на разменените становища по този повод по време на съдебното заседание Общият съд пита Комисията дали може да обсъди възможността да отмени по отношение на жалбоподателя поверителността на някои

данни, съдържащи се в този акт, които продължават да са поверителни спрямо него. Тъй като Комисията посочва, че не е в състояние да отговори на това искане за предоставяне на информация по време на съдебното заседание, определен ѝ е двуседмичен срок за писмен отговор.

88 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 7 май 2021 г., Комисията посочва по същество, че не може да отговори на посоченото искане за предоставяне на информация в този му вид, и моли да ѝ се даде възможност да отговори на това искане в рамките на действие по събиране на доказателства съгласно член 92, параграф 3 от Процедурния правилник. Комисията също така иска да получи възможност да прослуша звукозаписа от разменените становища по този повод в съдебното заседание на основание член 115 от Процедурния правилник.

89 Председателят на Общия съд разрешава на Комисията да прослуша част от звукозаписа от съдебното заседание за изслушване на устните състезания.

90 Тъй като жалбоподателят представя становище по искането на Комисията за действие по събиране на доказателства, на основание член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, от една страна, и член 91, буква б) и член 92, параграф 3 от Процедурния правилник, от друга страна, с определение от 4 юни 2021 г. Общият съд разпорежда на Комисията да посочи в определен от секретариата срок дали отменя поверителността по отношение на жалбоподателя на някои данни, съдържащи се в акта от 19 ноември 2020 г.

91 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 11 юни 2021 г., Комисията изпълнява това определение, като продължава да твърди, че няма основание да отмени поверителността по отношение на жалбоподателя на разглежданите данни, съдържащи се в акта от 19 ноември 2020 г.

92 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 20 юли 2021 г., след като са поискали и са получили удължаване на дадения им срок, представителите на жалбоподателя, подписали ангажимента за поверителност, представят становище по отговора на Комисията от 11 юни 2021 г.

9. Устна фаза на производството

93 На 18 ноември 2020 г., по решение на председателя на шести разширен състав на Общия съд, страните са призовани за съдебно заседание за изслушване на устните състезания, насрочено за 2, 3 и 4 февруари 2021 г.

94 Съгласно член 109 от Процедурния правилник, предвид искането на жалбоподателя за провеждане при закрити врата на всички съдебни заседания, в които биха могли да се цитират някои от документите, представени като допълнителни доказателства от 26 юли 2019 г., Общият съд решава да изслуша страните относно провеждането на част от заседанието при закрити врата.

95 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 10 декември 2020 г., допълнено на 18 декември 2020 г., жалбоподателят иска отлагане на съдебното заседание предвид здравната обстановка, от една страна, и от друга страна, предвид подадено в САЩ искане за отмяна на поверителността на някои от допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.

96 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 15 декември 2020 г., Комисията, от една страна, посочва, че провеждането на част от съдебното заседание при закрити врата може да е обосновано по отношение на някои от допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., а от друга страна, изразява становище относно организирането на съдебното заседание.

97 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 18 декември 2020 г., жалбоподателят, от една страна, иска да бъде организирано съдебно заседание при закрити врата по отношение на някои от допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., а от друга страна, посочва, че това искане може да се окаже ненужно в зависимост от изхода на искането за отмяна на поверителността, направено в САЩ.

98 На 22 декември 2020 г. председателят на шести разширен състав на Общия съд решава да уважи искането за отлагане на съдебното заседание.

99 На 29 януари 2021 г. по решение на председателя на шести разширен състав на Общия съд страните са призовани за съдебно заседание за изслушване на устните състезания, насрочено за 4, 5 и 6 май 2021 г.

100 На 22 март 2021 г. Комисията представя предложения относно организацията на съдебното заседание.

101 На 26 март 2021 г. жалбоподателят подава второ искане за отлагане на съдебното заседание.

102 На 29 март 2021 г. жалбоподателят представя становище по предложенията на Комисията относно организацията на съдебното заседание.

103 На 31 март 2021 г. председателят на шести разширен състав на Общия съд решава да отхвърли второто искане за отлагане на съдебното заседание.

104 На 9 април 2021 г. Общият съд (шести разширен състав) решава да призове страните на неформална среща относно организацията на съдебното заседание.

105 На 14 април 2021 г. жалбоподателят подава молба за участие на неговите служители в съдебното заседание чрез видеоконферентна връзка.

106 Неформалната среща се провежда на 15 април 2021 г.

107 На 16 април 2021 г., от една страна, председателят на шести разширен състав на Общия съд решава да отхвърли искането за участие на служителите на жалбоподателя в съдебното заседание чрез видеоконферентна връзка, а от друга страна, Общият съд (шести разширен състав) решава да организира част от съдебното заседание при закрити врата.

108 На 16 април 2021 г. жалбоподателят подава трето искане за отлагане на съдебното заседание.

109 На 19 април 2021 г. председателят на шести разширен състав на Общия съд решава да отхвърли третото искане за отлагане на съдебното заседание.

110 На 21 април 2021 г. жалбоподателят подава искане за използване на технически средства по време на съдебното заседание.

111 На 22 април 2021 г. председателят на шести разширен състав на Общия съд решава да разреши използването на технически средства по време на съдебното заседание.

112 С писмо от 28 април 2021 г., приложено към преписката по настоящото дело с решение на председателя на шести разширен състав на Общия съд от 29 април 2021 г., Комисията внася в секретариата на Общия съд писмо относно обхвата на съдебното заседание при закрити врата, което отразява общата позиция на страните.

113 С писмо от 3 май 2021 г. жалбоподателят потвърждава общата позиция на страните относно обхвата на съдебното заседание при закрити врата и предоставя на Общия съд списък с допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., чиято поверителност е изцяло или отчасти отменена.

114 Съдебното заседание за изслушване на устните състезания е проведено на 4, 5 и 6 май 2021 г.

115 Устната фаза на производството приключва на 17 септември 2021 г.

Б. Искания на страните

116 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– при условията на евентуалност, да отмени или да намали съществено размера на наложената глоба,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

117 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

III. От правна страна

118 В подкрепа на жалбата жалбоподателят излага седем основания:

– първото основание е за явни процесуални грешки,

– второто основание е за явни грешки в преценката, липса на мотиви и изопачаване на доказателствата, що се отнася до икономическата ефективност,

– третото основание е за явни грешки при прилагане на правото и в преценката, що се отнася до антиконкурентните последици,

– четвъртото основание е за явни грешки в преценката във връзка с определянето на релевантния пазар и с установеното господстващо положение,

– петото основание е за явни грешки при прилагане на правото и в преценката и липса на мотиви във връзка с продължителността на твърдяното нарушение,

– шестото основание е за явни грешки в преценката при прилагането на Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264), и нарушение на принципа на пропорционалност,

– седмото основание е за явни грешки в преценката, що се отнася до компетентността на Комисията и последиците за търговията между държавите членки.

119 В интерес на доброто правораздаване е необходимо да бъдат разгледани първото и третото основание в жалбата.

120 Преди всичко останало следва да се провери допустимостта на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., оспорена от Комисията.

A. По допустимостта на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.

121 Преди всичко следва да се отбележи, че допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. в по-голямата си част се състоят, от една страна, от съвкупност от документи, предоставени от Apple на жалбоподателя в периода февруари—юни 2019 г. вследствие от образувана от последния на 20 август 2018 г. процедура срещу Apple в District Court на основание раздел 1782 от глава 28 от Кодекс на Съединените американски щати, озаглавена „Сътрудничество на чуждестранни и международни юрисдикции и на страните по делата пред тях“ (наричана по-нататък „процедурата 1782“), и от друга страна, в една малка част — от съвкупност от документи, произхождащи от процедурата, образувана от Federal Trade Commission (Комисия за защита на конкуренцията, САЩ) срещу жалбоподателя пред District Court, която в рамките на публичен процес, започнал на 4 януари 2019 г., е довела до приемане на решението от 21 май 2019 г., посочено в точка 54 по-горе (наричана по-нататък „процедурата FTC“). Освен това посочените допълнителни доказателства включват и малък брой статии от печата.

122 Необходимо е преди всичко останало да се припомни и че преди съдебното заседание за изслушване на устните състезания жалбоподателят представя на Общия съд списък с документи, представени като допълнителни доказателства на 26 юли 2019 г., произхождащи от процедурата 1782, чиято поверителност е била изцяло или частично отменена (вж. т. 113 по-горе), и че по време на публичната част от заседанието за изслушване на устните състезания жалбоподателят се позовава на някои от посочените документи, както и на съществуването на процедурата 1782.

123 Жалбоподателят посочва, че нито той самият, нито неговите европейски адвокати са разполагали с тези документи в момента на подаване на жалбата или писмената реплика и че при първа възможност той е подал акта, с който се представят допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. От една страна, що се отнася до документите, произхождащи от процедурата 1782, жалбоподателят посочва, че в резултат от определение от февруари 2019 г. Apple му е предоставило 2 300 документа в периода

23 февруари—24 юни 2019 г. с девет отделни пратки и че неговите адвокати са разгледали тези документи и са определили тези, които трябва да бъдат представени пред Общия съд. От друга страна, що се отнася до документите, произхождащи от процедурата FTC, жалбоподателят обяснява, че с определение за налагане на обезпечителни мерки, на неговите американски адвокати е било забранено да предоставят въпросните документи на неговите европейски адвокати.

124 Комисията отвръща, че допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. са недопустими. Първо, тя изтъква, че някои от документите предхождат жалбата, например някои статии от печата, електронни съобщения, разменени между жалбоподателя и Apple, както и презентации на жалбоподателя. Второ, Комисията отбелязва, че жалбоподателят не е обяснил, от една страна, защо не е поискал документите от District Court преди 20 август 2018 г., по-конкретно преди приемането на обжалваното решение или веднага след това, и от друга страна, защо не е уведомил Общия съд за това искане или за развитието по него в писмената реплика. Трето, Комисията изтъква, че жалбоподателят не е обяснил защо не е поискал по-рано от Apple разрешение да използва доказателствата, получени в процедурата FTC, в частност преди процеса, организиран през януари 2019 г. Четвърто, Комисията посочва, че член 92, параграф 7 от Процедурния правилник се отнася до доказателствата, представени в отговор на действия по събиране на доказателства, и не позволява на главна страна да представя допълнителни доказателства по своя собствена инициатива и без адекватни мотиви. Пето, Комисията твърди, че жалбоподателят се ограничава да се позове на някои допълнителни доказателства, без да даде обяснения по разглежданите въпроси или да посочи как тези доказателства подкрепят неговите доводи.

125 Най-напред е необходимо да се припомни, че в подкрепа на представянето на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. жалбоподателят се позовава, от една страна, на член 85, параграф 3 от Процедурния правилник, а от друга страна, посочва, че представянето е извършено с оглед на член 92, параграф 7 от същия правилник.

126 Комисията възразява, че условията по първата разпоредба не са изпълнени, а втората разпоредба по същество била неотносима.

127 От една страна, следва да се припомни, че съгласно член 85, параграф 3 от Процедурния правилник „[п]о изключение главните страни могат да представят доказателства и да правят доказателствени искания преди приключване на устната фаза на производството или преди решението на Общия съд да се произнесе, без да провежда устна фаза на производството, при условие че късното им представяне и поискване бъде мотивирано“. По-конкретно, тази възможност е изключение от общото правило, възпроизведено в параграф 1 от същия член, според който доказателствата се представят и доказателствените искания се правят при първата размяна на писмени изявления.

128 От текста на посочената разпоредба се установява, че позоваването на тази възможност изисква закъснението при представяне на доказателствата да е обосновано с изключителни обстоятелства (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2019 г., HX/Съвет, C-540/18 P, непубликувано, EU:C:2019:707, т. 67).

129 Така Общият съд допуска доказателствени искания да се правят след писмената дуплика само при изключителни обстоятелства, а именно, ако поискалата доказателствата страна не може да разполага с въпросните доказателства преди приключване на писмената фаза на производството (вж. решение от 12 септември 2019 г., Achemos Grupė и

Achema/Комисия, T-417/16, непубликувано, EU:T:2019:597, т. 37 и цитираната съдебна практика). Изключителният характер на такова представяне предполага, че по-ранното представяне не е било възможно или не е можело разумно да се изисква (вж. в този смисъл решение от 15 декември 2016 г., TestBioTech и др./Комисия, T-177/13, непубликувано, EU:T:2016:736, т. 251).

130 Освен това в това отношение следва да се припомни, че предвиденото в член 85, параграф 3 от Процедурния правилник изключение се различава от това по параграф 2 от същия член, което позволява на главните страни да представят доказателства в подкрепа на своите доводи с репликата или с дупликата, при условие че късното им представяне бъде мотивирано, като последното изключение не изисква наличието на изключителни обстоятелства.

131 От друга страна, следва да се посочи, че що се отнася до действията по събиране на доказателства, съгласно член 92, параграф 7 от Процедурния правилник „[е възможно] да се представят насрещни доказателства и да се допълват доказателствените искания“.

132 В случая жалбоподателят не се обосновава с последната разпоредба като такава, а се позовава на нея, доколкото съдебната практика счита, че член 85 от Процедурния правилник трябва да се тълкува в светлината на член 92, параграф 7 от същия правилник, който предвижда, че е възможно да се представят насрещни доказателства и да се допълват доказателствените искания (решения от 22 юни 2017 г., Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, т. 17, и от 9 септември 2020 г., Гърция/Комисия, T-46/19, непубликувано, EU:T:2020:396, т. 30).

133 В случая, както се установява от писменото изявление, с което са представени допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., тези доказателства са представени в подкрепа на първото, второто, третото и четвъртото основание в жалбата. Макар жалбоподателят да посочва общо, че тези доказателства са представени за допълване на доказателствата, представени в подкрепа на развитите в жалбата и в писмената реплика доводи, и за оборване на доводите на Комисията, развити в обжалваното решение, в писмената защита и в дупликата, следва да се отбележи, че посочените доказателства не са специално нито насрещни доказателства, които целят да оборят представените от Комисията доказателства, нито доказателства за допълване на доказателствените искания, а са нови доказателства, които целят да подкрепят някои от основанията в жалбата.

134 Ето защо е необходимо да се провери дали в случая представянето на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. е мотивирано с изключителни обстоятелства в съответствие с член 85, параграф 3 от Процедурния правилник.

135 В това отношение, на второ място, е необходимо да се разгледат възраженията на Комисията, че изискванията на член 85, параграф 3 от Процедурния правилник не са изпълнени.

136 Първо, що се отнася до документите, произхождащи от процедурата 1782, преди всичко е необходимо да се отбележи, че тези документи са част от съвкупност от документи, предоставени на жалбоподателя от Apple в периода 23 февруари—24 юни 2019 г. в резултат от процедурата 1782. С други думи, безспорно е установено, че жалбоподателят е получил посочените документи с няколко пратки след подаване на писмената реплика от 4 януари

2019 г. Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателят не е разполагал с въпросните документи при подаването на своите основни писмени изявления и следователно не е можел да ги представи заедно с тях, а ги е получил едва в резултат от процедурата 1782.

137 От една страна, Комисията обаче възразява, че жалбоподателят не е обяснил защо не е започнал по-рано процедурата 1782 срещу Apple пред District Court.

138 Възражението на Комисията е неотносимо при преценката за наличие на изключителни обстоятелства по смисъла на член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Всъщност въпросът, който се поставя във връзка с това, е дали на етапа на подаване на жалбата или внасяне на писмената реплика съответните доказателства са били налични или не (вж. в този смисъл решение от 13 декември 2018 г., Haeberlen/ENISA, T-632/16, непубликувано, EU:T:2018:957, т. 184 и 185), а не дали жалбоподателят предполагаемо е можел да предприеме постъпки, които хипотетично биха му позволили да разполага с тях по-рано.

139 Във всеки случай следва да се отбележи, че посоченото възражение почива на неправилни предположения.

140 Всъщност процедурата 1782, образувана от жалбоподателя пред District Court срещу Apple, има за цел да събере доказателства, които позволяват да се оборят някои от констатациите на Комисията в обжалваното решение от перспективата на настоящото съдебно производство. Следователно жалбоподателят не е бил в състояние да подаде искане за процедурата 1782 преди приемане на обжалваното решение, а от друга страна, дори да се предположи, че това е било възможно, не е имал изобщо задължение да направи това превантивно и спекулативно, от перспективата на евентуален съдебен спор, преди още да бъде прието посоченото решение.

141 Ето защо жалбоподателят не може да бъде упрекван, че не е подал искане за въпросната процедура преди приемането на обжалваното решение.

142 Освен това, доколкото Комисията се позовава на факта, че жалбоподателят е можел да подаде искане за посочената процедура „в дните и седмиците след приемане на решението на 24 януари 2018 г.“, следва да се отбележи, че този довод също е спекулативен и нещо повече, той възлага на жалбоподателя неразумно и дори невъзможно за изпълнение задължение. Всъщност напротив, логично е след приемане на обжалваното решение жалбоподателят най-напред да подготви и да подаде настоящата жалба на 6 април 2018 г., а след това, предвид съдържанието на обжалваното решение и на посочената жалба, да инициира процедурата 1782, за да получи евентуално други доказателства в подкрепа на жалбата си. Подходът на Комисията пренебрегва и неизбежното време за координиране между жалбоподателя, неговите европейски и неговите американски представители, за да бъде подадено искане за процедурата 1782 в САЩ за целите на настоящото производство. Нещо повече, доколкото в резултат от процедурата 1782 жалбоподателят е получавал документите от Apple в продължение на 6—10 месеца след началото на посочената процедура, дори да се предположи, че е било възможно да инициира такава процедура, докато подготвя жалбата си (в периода февруари—март 2018 г.), както твърди Комисията, жалбоподателят най-вероятно е нямало да получи всички документи навреме, за да ги разгледа и да ги представи с жалбата на 6 април 2018 г. или с писмената реплика на 4 януари 2019 г.

143 От друга страна, Комисията възразява, че жалбоподателят не е уведомил Общия съд за съществуването и за развитието на заведеното от него дело пред District Court, по-конкретно в писмената реплика. Това възражение на Комисията също засяга неотносими елементи, доколкото член 85, параграф 3 от Процедурния правилник изобщо не изисква предварително уведомяване на Общия съд.

144 Второ, що се отнася до съвкупността от документи, произхождащи от процедурата FTC, преди всичко следва да се отбележи, че тези документи са част от преписката по процедурата FTC пред District Court и че преди началото на публичния процес през януари 2019 г. пред този District Court запознаването и използването на посочените документи са били ограничени по силата на определение за налагане на обезпечителни мерки от 24 октомври 2017 г.

145 Между страните няма спор по тези факти, както няма спор и по това, че към датата на подаване на писмената реплика на 4 януари 2019 г. жалбоподателят не е разполагал свободно с посочените документи, тъй като, от една страна, запознаването с тях и използването им са били разрешени само на ограничен брой американски адвокати и юрисконсулти на жалбоподателя и тези лица не са имали право да ги предоставят на европейските адвокати на жалбоподателя, нито да ги използват за целите на административното производство, довело до приемането на обжалваното решение, или на настоящото съдебно производство, а от друга страна, публичният процес пред District Court, който прави тези документи обществено достъпни, е проведен от 4 до 29 януари 2019 г.

146 Комисията обаче изтъква, че съгласно някои от разпоредбите на определението за налагане на обезпечителни мерки от 24 октомври 2017 г. жалбоподателят е можел да поиска от Apple разрешение да използва тези документи по-рано в рамките на настоящото производство, без да чака началото на публичния процес, проведен през януари 2019 г.

147 Това възражение на Комисията също не може да бъде прието, доколкото почива на чисти спекулации, които не могат да са основание за съдебен контрол от страна на Общия съд. Всъщност, както подчертава самата Комисия, дори да се предположи, че американските адвокати и юрисконсулти на жалбоподателя, които са имали достъп до посочените документи, са били в състояние да преценят ползата от тях за настоящото производство, всяко използване за тази цел би изисквало предварителното съгласие на Apple. Нищо не доказва, че при обстоятелствата по настоящото дело тези две несигурни събития са щели да настъпят.

148 Във всеки случай следва да се отбележи, че както беше посочено в точка 138 по-горе, въпросът е дали съответните доказателства са били налични на етапа на подаване на жалбата или представяне на писмената реплика или не. Предвид данните, припомнени в точка 145 по-горе, в случая това не е било така, доколкото жалбоподателят е подал писмената реплика на 4 януари 2019 г., тоест в деня, когато е изтичал удълженият срок за подаване на този акт, а публичният процес в рамките на процедурата FTC, по силата на който разглежданите документи са станали обществено достъпни, е започнал също на 4 януари. Следователно е необходимо да се приеме, че жалбоподателят не е бил в състояние да представи разглежданите документи при подаване на писмената реплика.

149 От друга страна, не може да се приеме, че при обстоятелствата по настоящото дело жалбоподателят неправомерно е забавил представянето на документите от процедурата FTC пред Общия съд. Всъщност, доколкото през януари 2019 г. процедурата 1782 все още е била висяща и жалбоподателят е получил документите от тази процедура в периода от края на февруари до края на юни 2019 г., е било оправдано той да ги разгледа в тяхната цялост и впоследствие да представи едновременно през юли 2019 г. релевантните документи, произхождащи от двете процедури.

150 Трето, що се отнася до споменатите от Комисията документи, които, макар да произхождат от процедурата 1782 или процедурата FTC, са били на разположение на жалбоподателя преди подаване на жалбата по настоящото дело, а именно електронните съобщения, разменени между него и Apple, и презентациите на жалбоподателя, следва да се отбележи, че наистина жалбоподателят е разполагал с тези документи, разглеждани поотделно. Въпреки това тези документи са част от съвкупността от документи, предоставени от Apple на жалбоподателя след процедурата 1782, или от съвкупността от документи, от които е съставена преписката по процедурата FTC, в рамките на публичното съдебно заседание от януари 2019 г., поради което не биха могли да се разглеждат изолирано от останалите документи, съставляващи тези съвкупности. Така жалбоподателят и неговите адвокати не е имало как да оценят тяхната релевантност в рамките на настоящото дело отделно от останалите документи, съставляващи тези съвкупности. С други думи, предвид своя произход допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. не биха могли да се разделят изкуствено, а доколкото произхождат от процедурата 1782 или от процедурата FTC, те трябва да се преценят в своята цялост по отношение на своята допустимост.

151 Четвърто, същото се отнася до трите статии от печата, включени в допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., които са публикувани преди подаване на жалбата, доколкото тяхното късно представяне е мотивирано с късното представяне на останалите допълнителни доказателства, които те целят да подкрепят, в бележките под линия на писменото изявление, с което са представени посочените доказателства.

152 Пето, що се отнася до общото твърдение на Комисията, че в писменото изявление, с което са представени допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., жалбоподателят се ограничавал просто до позоваване на посочените доказателства, без да даде обяснения, това обстоятелство е неотносимо в рамките на преценката, наложена от член 85, параграф 3 от Процедурния правилник, но в случая е свързано с възприемането на тези доказателства при проверката за основателността на основанията в жалбата.

153 С оглед на всичко гореизложено при обстоятелствата по настоящото дело, следва да се приеме, че представянето на съвкупността от допълнителни доказателства от 26 юли 2019 г. след края на писмената фаза на производството е мотивирано от изключителни обстоятелства и следователно тези доказателства трябва да бъдат приети на основание член 85, параграф 3 от Процедурния правилник.

Б. По първото основание за явни процесуални грешки

154 Първото основание се разделя на четири части. Първата част е за нарушение на правото на защита, доколкото жалбоподателят бил лишен от възможността да изложи възражения по важни аспекти от обжалваното решение. Втората част е за нарушение на принципа на добра администрация, доколкото Комисията не провела задълбочено, обективно и надлежно разследване. Третата част е за нарушение на правото на защита, доколкото Комисията не

разкрила на жалбоподателя доказателства, необходими за неговата защита. Четвъртата част е за нарушение на задължението за мотивиране и за нарушение на принципа на добра администрация, доколкото Комисията оценила фактите неточно, частично и непълно.

155 Необходимо е да се разгледат първата и третата част, изведени от нарушение на правото на защита.

1. Предварителни бележки

156 Правото на защита е основно право, което е неразделна част от общите принципи на правото, за чието спазване следят Общият съд и Съдът (вж. в този смисъл решение от 25 октомври 2011 г., Solvay/Комисия, C-109/10 P, EU:C:2011:686, т. 52).

157 Зачитането на правото на защита представлява общ принцип на правото на Европейския съюз, който трябва да се прилага, когато административният орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен (решение от 16 януари 2019 г., Комисия/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, т. 28).

158 Този общ принцип на правото на Съюза е закрепен в член 41, параграф 2, букви а) и б) от Хартата на основните права на Европейския съюз (решение от 25 март 2021 г., Deutsche Telekom/Комисия, C-152/19 P, EU:C:2021:238, т. 105).

159 В контекста на конкурентното право зачитането на правото на защита изисква на всеки субект, адресат на решение, с което се установява, че е извършил нарушение на правилата на конкуренцията, да е била предоставена възможност в хода на административното производство да изложи надлежно своето становище относно действителното съществуване и релевантността на укоримите деяния и свързаните с тях обстоятелства, както и относно документите, на които Комисията основава твърдението си за наличие на такова нарушение (решения от 25 октомври 2011 г., Solvay/Комисия, C-109/10 P, EU:C:2011:686, т. 53, и от 25 март 2021 г., Deutsche Telekom/Комисия, C-152/19 P, EU:C:2021:238, т. 106).

160 Съгласно установената съдебна практика нарушение на правото на защита е налице, когато съществува възможност поради допуснато от Комисията процесуално нарушение провежданото от нея административно производство да доведе до различен резултат. За да се приеме за установено такова нарушение, предприятието жалбоподател трябва надлежно да докаже не че съдържанието на решението на Комисията би било различно, а че би могло да се защити по-добре, ако процесуалното нарушение не беше допуснато (решения от 2 октомври 2003 г., Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, EU:C:2003:527, т. 31, и от 13 декември 2018 г., Deutsche Telekom/Комисия, T-827/14, EU:T:2018:930, т. 129).

161 Тази преценка трябва да се извърши в зависимост от специфичните за всеки конкретен случай фактически и правни обстоятелства (решение от 18 юни 2020 г., Комисия/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, т. 107).

2. По третата част на първото основание, изведена от нарушение на правото на защита, доколкото се отнася до липсата на записки и информация за срещите и телефонните конференции с третите страни

162 Третата част се основава на две твърдения за нарушение. Първото е свързано с невъзможността Комисията да предостави на жалбоподателя достатъчен достъп до преписката по делото. Второто е свързано с липсата на записки и информация в преписката по делото относно съдържанието на срещите и телефонните конференции, проведени между Комисията и третите страни.

163 Следва да се разгледа второто твърдение за нарушение.

164 Жалбоподателят изтъква, че Комисията била длъжна да води записки за своите официални и неофициални срещи с третите страни и че трябва да предостави тези записки на страните, които са обект на разследване. В случая Комисията не предоставила на жалбоподателя никакви записки за своите срещи с третите страни. След приемането на обжалваното решение, по искане от жалбоподателя Комисията го уведомила, че са били проведени срещи и телефонни конференции с трети страни, и му предоставила напълно лишени от смисъл записки. По-пълни записки можели да подпомогнат защитата на жалбоподателя в много отношения. Освен това Комисията отказала да посочи дали е провела среща с определена трета страна в хода на разследването, макар за защитата на жалбоподателя да било необходимо да знае дали са се провели такива срещи и какви теми са били обсъждани.

165 Жалбоподателят добавя, че Регламент № 1/2003 не прави разграничение между снемането на обяснения и други видове срещи или телефонни конференции. По време на дадена среща или телефонна конференция Комисията не би могла да определи какво би било оневиняващо или не, а уличеното предприятие трябвало да реши дали определени данни от преписката могат да са от полза за неговата защита. В случая записките, предоставени от Комисията на жалбоподателя, не били подходящи, тъй като не съдържали никаква полезна информация относно съдържанието на обсъжданията или естеството на сведенията по разглежданите теми, а идентични и неясни изрази. Жалбоподателят оспорва да е бил в състояние да определи обменената информация по време на разглежданата среща и разглежданите телефонни конференции въз основа на отговорите на третите страни на исканията за предоставяне на информация, тъй като в записките липсвали препратки към тези отговори, и обратното. Жалбоподателят подчертава, че Комисията няма право да определя дали третата страна е предоставила оневиняваща информация или не, а има задължение да води записки и да му ги предостави.

166 Първо, Комисията най-напред посочва, че е водила подходящи записки от срещите и телефонните конференции с третите страни, и отговаря, че няма никакво общо задължение да води записки по време на срещите или телефонните конференции с третите страни, а задълженията ѝ са по-ограничени. От една страна, Комисията имала задължение да води „пълни записки“ от срещите или телефонните конференции, които представляват снемане на обяснения по смисъла на член 19, параграф 1 от Регламент № 1/2003 и които имат за цел да се събере информация, свързана с дадено разследване, обаче в случая жалбоподателят не твърдял, че срещите и телефонните конференции с третите страни са били „снемане на обяснения“. От друга страна, Комисията имала задължение да води „кратки записки“ от срещите или телефонните конференции, които нямат за цел събиране на информация, свързана с дадено разследване, единствено когато третите страни предоставят уличаващи данни, които тя възнамерява да използва, или оневиняващи данни,

на които предприятието би могло да се позове. Второ, Комисията изтъква, че надлежно е водила „кратки записки“ от въпросните срещи и телефонни конференции. Тя посочва, че в случая вследствие от искането на жалбоподателя тя е установила, че поради невнимание е пропуснала да му предостави записките от една среща и от три телефонни конференции с трети страни, но впоследствие му е предоставила тези записки, като е посочила предприятията, часа и обсъжданите теми. Освен това тя уточнява, че обжалваното решение не се основава на евентуалните уличаващи данни, съобщени от тези трети лица по време на тези срещи и телефонни конференции. Трето, Комисията твърди, че жалбоподателят не е доказал защо за неговата защита било необходимо да знае дали тя се е срещала с дадена трета страна, доколкото решението се основава на предоставените от Apple данни и било трудно въобразимо жалбоподателят да твърди, че въпросната трета страна е в състояние да предостави оневиняващи данни.

167 Комисията добавя, че жалбоподателят не отчитал факта, че провелата среща с нея трета страна не е предоставила оневиняващи доказателства и че провелите телефонни конференции с нея трети страни са посочили, че не са обсъждали въпроси, които не фигурират в информацията, дадена в техните отговори на исканията за предоставяне на информация. Всъщност според Комисията е логично част от предоставената по време на посочените телефонни конференции информация вече да се е съдържала в отговорите на исканията за предоставяне на информация, както е логично и по-късно предоставената информация в отговорите на исканията за предоставяне на информация да отразява съдържанието на телефонните конференции. Комисията твърди, че доводът на жалбоподателя, че въпросната среща и въпросните телефонни конференции били снемане на обяснения по смисъла на член 19 от Регламент № 1/2003, е изложен късно и е недопустим. От друга страна, Комисията посочва, че жалбоподателят не обяснява защо информацията за срещите с трето лице би имала важно значение.

168 Най-напред, в случая няма спор, че в хода на административното производство, довело до приемането на обжалваното решение, Комисията не е предоставила на жалбоподателя никаква информация за наличието или за съдържанието на срещите и телефонните конференции, проведени между нея и третите страни.

169 Все пак Комисията е предоставила на жалбоподателя известна информация за седем срещи или телефонни конференции с трети страни след приемането на обжалваното решение. По-точно, информация за четири от тях е била предоставена вследствие от искане на жалбоподателя преди подаването на настоящата жалба, докато информация за другите три е предоставена в хода на настоящото производство в отговор на доводи на жалбоподателя, основаващи се на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., или в отговор на разпоредените от Общия съд на 12 октомври 2020 г. действия по събиране на доказателства.

170 Ето защо е необходимо да се провери дали при тези обстоятелства Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя.

а) По срещата и телефонните конференции с трети страни, информацията за които е предоставена на жалбоподателя преди подаване на настоящата жалба

1) Припомняне на елементите от контекста

171 От данните, изложени при обсъжданията, се установява, че на 25 януари 2018 г., след получаване на обжалваното решение, жалбоподателят е поискал от Комисията да го информира относно наличието на срещи или разговори, проведени от нея с трети лица, за които той не е бил уведомен. На 2 март 2018 г. Комисията уведомява жалбоподателя с електронно съобщение, че е проверила дали по невнимание не е пропуснала да го уведоми за „всяка среща или [всеки] разговор“, проведени „в контекста на дело AT.40220“. В това отношение Комисията уточнява на жалбоподателя, че по невнимание е пропуснала да го уведоми за провеждането на една среща и три телефонни конференции с трети страни. Със същото електронно съобщение Комисията предоставя на жалбоподателя документи, съдържащи записките от тази среща и тези телефонни конференции, както и една презентация, направена по време на посочената среща.

172 По-конкретно, Комисията разкрива проведена на [*поверително*][1] среща с [*поверително*], телефонна конференция с [*поверително*] на [*поверително*] и две телефонни конференции на [*поверително*], едната с [*поверително*], а другата с [*поверително*].

173 В това отношение, от една страна, следва да се отбележи, че тази среща и тези телефонни конференции са проведени преди изложението на възраженията и след изпращането на първите искания за предоставяне на информация, посочени в точки 6 и 15 по-горе. Освен това е безспорно, че тази среща и тези телефонни конференции са се провели „в контекста на дело AT.40220“, както посочва Комисията. От друга страна, както се установява от обжалваното решение, тези трети страни са двама конкуренти и двама клиенти на жалбоподателя, които са отговорили и на някои от посочените искания за предоставяне на информация.

174 [*поверително*] е конкурент на жалбоподателя. Както се установява от обжалваното решение, този конкурент [*поверително*]. Освен това според обжалваното решение [*поверително*].

175 [*поверително*] е конкурент на жалбоподателя. Както се установява от обжалваното решение, той е, наред с [*поверително*], един от [*поверително*] конкуренти, които [*поверително*].

176 От друга страна, [*поверително*] и [*поверително*] са [*поверително*].

177 [*поверително*] е ПОО, който се снабдява с чипсети за LTE и [*поверително*].

178 [*поверително*] е ПОО, който се снабдява с чипсети за LTE [*поверително*].

[1] Заличени поверителни данни.

2) По наличието на процесуално нарушение

179 Жалбоподателят твърди по същество, че Комисията нарушила задължението си да води записки от посочената среща и посочените телефонни конференции и да му ги предостави. В частност жалбоподателят подчертава, че бележките, които Комисията му е предоставила след приемането на обжалваното решение, не са подходящи и са напълно лишени от смисъл.

180 Преди всичко останало Комисията изтъква, че в жалбата жалбоподателят не твърди, че въпросната среща и въпросните телефонни конференции са представлявали „снемане на обяснения“ по смисъла на член 19 от Регламент № 1/2003, и че следователно доводът за нарушение на посочената разпоредба, развит в писмената реплика, бил недопустим. При всички случаи тя твърди по същество, че въпросната среща и въпросните телефонни конференции не са представлявали снемане на обяснения по смисъла на член 19 от Регламент № 1/2003, тъй като не са имали за цел събиране на информация, свързана с предмета на дадено разследване. Ето защо тя не била длъжна да води пълни записки от тази среща и тези телефонни конференции, а само кратки записки, доколкото третите лица предоставяли уличаващи доказателства, които Комисията възнамерявала да използва, или предоставяли оневиняващи доказателства, на които предприятието можело да се позове.

181 Що се отнася до допустимостта на довода на жалбоподателя, наистина в жалбата той не се позовава изрично на член 19 от Регламент № 1/2003. Въпреки това в нея той изрично изтъква, че Комисията е нарушила задължението да пази записки или да води подходящи записки от посочената среща и посочените телефонни конференции, и за тази цел се обосновава с точка 91 от решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия (C-413/14 P, EU:C:2017:632), която се отнася именно до задълженията, произтичащи от член 19 от Регламент № 1/2003. Следователно развитият от жалбоподателя довод в жалбата ясно цели да изтъкне нарушение от страна на Комисията на задълженията, произтичащи от тази разпоредба и свързаната с нея съдебна практика. Ето защо направеното от Комисията възражение за недопустимост трябва да бъде отхвърлено.

182 Що се отнася до основателността на довода на жалбоподателя, следва да се припомни, че член 19, параграф 1 от Регламент № 1/2003 е правното основание на правомощието на Комисията да провежда разговори с физически или юридически лица в хода на разследването (решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 86).

183 Видно от самия текст на член 19, параграф 1 от Регламент № 1/2003, същият се прилага при всяко снемане на обяснения с цел да се събере информация, свързана с предмета на разследването. Всъщност нищо в текста на разпоредбата или в нейната цел не позволява да се заключи, че волята на законодателя е била да изключи някои разговори от обхвата на тази разпоредба (решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 84 и 87).

184 Всъщност, както се установява от подготвителните работи на Регламент № 1/2003, посоченото правно основание се отнася до самия факт на изслушване на едно физическо или юридическо лице с цел събиране на информация (вж. предложението за регламент на Съвета относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 [ЕО], и за изменение на регламенти (ЕИО) № 1017/68, (ЕИО) № 2988/74, (ЕИО) № 4056/86 и (ЕИО) № 3975/87 [COM(2000) 582 final, ОВ C 365 E, 2000 г., стр. 284]).

185 Следователно обстоятелството, че разговорите на трети страни с Комисията са били под формата на срещи или телефонни конференции, не е в състояние да ги изключи от приложното поле на член 19 от Регламент № 1/2003, доколкото те целят събиране на информация, свързана с предмета на дадено разследване.

186 В случая, обратно на това, което Комисията внушава, съвкупността от непротиворечиви доказателства сочи, че въпросната среща и въпросните телефонни конференции са имали за цел събиране на информация, свързана с предмета на разследването, довело до приемането на обжалваното решение.

187 От една страна, от формална гледна точка въпросната среща и въпросните телефонни конференции са проведени, след като Комисията е започнала разследването през август 2014 г. (съображение 8 от обжалваното решение), и по-конкретно след изпращането на първите искания за предоставяне на информация, посочени в точки 6 и 15 по-горе. От друга страна, всички съставени от Комисията записки носят номера на административното производство, довело до приемане на обжалваното решение, а именно „AT.40220“. Нещо повече, размяната на кореспонденция между Комисията и жалбоподателя, когато му предоставя посочените записки (т. 171 по-горе), също носи този номер и се отнася изрично до „срещите или разговорите, проведени в контекста на дело AT.40220“.

188 От друга страна, от материалноправна гледна точка всички посочени записки показват, че въпросната среща и въпросните телефонни конференции са се отнасяли до пазара на чипсети, до положението на жалбоподателя на този пазар или до някои търговски практики на жалбоподателя на този пазар. По-точно, записката от срещата с [*поверително*] от [*поверително*] посочва, че тя се е отнасяла до пазара на чипсети и до положението на жалбоподателя на този пазар; записката от телефонната конференция с [*поверително*] от [*поверително*] посочва, че тя се е отнасяла до някои търговски практики на жалбоподателя в сектора на чипсетите и че по време на телефонната конференция не е представено нито едно конкретно доказателство; записката от телефонната конференция с [*поверително*] от [*поверително*] посочва, че тя се е отнасяла до пазара на чипсети и до някои търговски практики на жалбоподателя, а записката от телефонната конференция с [*поверително*] от [*поверително*] посочва, че тя се е отнасяла до пазара на чипсети.

189 Доколкото срещата с [*поверително*] и телефонните конференции с [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*] са имали за цел събиране на информация, свързана с предмета на разследването, що се отнася до релевантния пазар, положението на жалбоподателя на този пазар или търговските практики на жалбоподателя на този пазар, те са попадали в приложното поле на член 19 от Регламент № 1/2003.

190 Когато провежда разговор по реда на член 19 от Регламент № 1/2003 с цел събиране на информация, свързана с предмета на дадено разследване, Комисията носи задължение да записва този разговор в избрана от нея форма. За тази цел не е достатъчно Комисията да направи кратко резюме на обсъдените по време на разговора теми. Тя трябва да е в състояние да даде данни за съдържанието на обсъжданията по време на разговора, и в частност за естеството на предоставените в хода на разговора сведения по обсъдените теми (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 91 и 92).

191 В случая записките, предоставени на жалбоподателя от Комисията след приемане на обжалваното решение, освен датата и имената на участниците се ограничават да посочат съвсем общо — по същество в рамките на два-три реда — обсъдените теми, а именно пазара на чипсети, положението на жалбоподателя на този пазар или търговските практики на жалбоподателя на този пазар. Тези записки обаче не дават никакви данни за съдържанието на обсъжданията, водени по време на разговорите, в частност относно естеството на предоставените сведения по обсъдените теми, както изисква съдебната практика, припомнена в точка 190 по-горе.

192 От друга страна, непълнотата на посочените записки е илюстрирана отчетливо от две обстоятелства, изтъкнати от жалбоподателя.

193 От една страна, записката относно телефонната конференция с [*поверително*] сочи, че това трето лице е представило своята „гледна точка“ относно „някои търговски практики на жалбоподателя в сектора на чипсетите“, но не е било предоставено нито едно „конкретно доказателство“. Както жалбоподателят основателно подчертава, тази записка повдига въпроси относно съдържанието на проведените между Комисията и третото лице обсъждания, относно дадените от последното сведения и относно липсата на „доказателство“ — още повече „конкретно“ — във връзка с тези сведения. Следователно тази записка не позволява да се разберат сведенията, които [*поверително*] е дало на Комисията, без да предостави конкретно доказателство, и така поставя жалбоподателя в неведение относно данните, представени в хода на тази телефонна конференция, и в частност относно възможността това трето лице, а именно [*поверително*], да е представило уличаващи или оневиняващи данни, без да даде конкретни доказателства.

194 От друга страна, записката относно срещата с [*поверително*] сочи, че тя се е отнасяла до пазара на чипсети и положението на жалбоподателя на този пазар. Освен факта, че такова описание не позволява да се разберат сведенията, които [*поверително*] е дало на Комисията в това отношение, следва да се посочи, че тази записка не споменава, че по време на тази среща посоченото трето лице е направило устна презентация и a fortiori съдържанието на тази презентация. Все пак Комисията предоставя на жалбоподателя копие от тази презентация след приемането на обжалваното решение, на 2 март 2018 г., в отговор на искането на жалбоподателя от 25 януари 2018 г. От тази презентация, която се състои от десет страници, се установява, че тя се отнася по-специално до разследването, довело до приемане на обжалваното решение (както се установява от титулната страница на тази презентация, посочваща наименованието и номера на това производство), че една от страниците е посветена на господстващото положение на жалбоподателя на пазара на чипсети и че пет страници са посветени на [*поверително*]. Неспоменаването на такава презентация и нейното съдържание в съставената от Комисията записка свидетелства за нейната неточност.

195 Освен това, в допълнение към посочената непълнота, макар представените при обсъжданията данни да сочат, че документите, съдържащи посочените записки, са били съставени от Комисията съответно на датите на телефонните конференции или малко след датата на срещата, те разкриват също така, че тези записки не са били завършени на тези дати, а са били допълнени или довършени впоследствие, след приемането на обжалваното решение. Всъщност след като жалбоподателят отправя искане до Комисията на 25 януари 2018 г., тоест около три години след датата на посочените разговори, от една страна, Комисията се обръща към [*поверително*], за да получи копие от презентацията, направена от това трето лице по време на срещата, а от друга страна, се обръща към [*поверително*],

[*поверително*] и [*поверително*], за да потвърдят съдържанието на подготвените от нея записки от телефонните конференции, а [*поверително*] дори предлага изменения в записката, които са приети от Комисията. Освен това от представените при обсъжданията данни се установява, че уточнението, че „в хода на телефонната конференция не е било предоставено никакво конкретно доказателство“, не фигурира в първия вариант на записката, а е добавено вследствие от посочената кореспонденция между Комисията и [*поверително*].

196 Следователно Комисията не е записала надлежно разговорите, които е провела с [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], в нарушение на член 19 от Регламент № 1/2003.

197 Нещо повече, доколкото жалбоподателят се позовава и на това, че Комисията пропуснала да му предостави записките от въпросните разговори, от една страна, следва да се отбележи, както обяснява Комисията пред Общия съд, че на [*поверително*] записката от срещата с [*поверително*] е била вписана в преписката по делото като документ без достъп, тоест като вътрешен документ на Комисията, и без копие от презентацията, направена от [*поверително*] по време на посочената среща. От друга страна, записките от телефонните конференции с [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*] не са били вписани в преписката по делото.

198 Следователно, каквито и да са причините за това, безспорно е, че жалбоподателят не е получил никаква информация относно наличието и обхвата на тези разговори в хода на административното производство, довело до приемане на обжалваното решение. Те не са споменати и в описанието на административното производство, съдържащо се в обжалваното решение.

199 В това отношение е достатъчно да се посочи, че макар безспорно да може да изключи от административното производство материалите, които нямат никакво отношение към фактическите и правните твърдения, съдържащи се в изложението на възраженията, и които следователно изобщо не са относими към разследването, Комисията не може сама да определя документите от полза за защитата на засегнатото предприятие (решения от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 126, и от 16 юни 2011 г., FMC Foret/Комисия, T-191/06, EU:T:2011:277, т. 306). От тази перспектива следва да се отбележи, че в преписката по делото не би следвало да липсва записване на разговорите, които имат за цел събиране на информация, свързана с предмета на разследването, и които следователно попадат в обхвата на член 19 от Регламент № 1/2003, каквито са въпросните разговори.

200 Макар Комисията да изтъква, че пропускът да се предоставят тази информация или тези записки на жалбоподателя, се дължи просто на „невнимание“ и че тя ги е предоставила веднага щом е забелязала това след искането на жалбоподателя от 25 януари 2018 г., такива обстоятелства, настъпили след приемането на обжалваното решение, не могат да поправят допуснатото от Комисията процесуално нарушение. Всъщност, от една страна, предоставените от Комисията на жалбоподателя записки, предвид своята непълнота, не поправят липсата на записване по смисъла на член 19 от Регламент № 1/2003, доколкото от тях не се установява събраната в хода на въпросните разговори информация. От друга страна, следва да се припомни, че късното запознаване, след приемане на дадено решение, с някои от данните, които е трябвало да се намират в преписката по делото, не поставя

непременно предприятието в положението, в което щеше да се намира, ако беше могло да се позове на същите данни при представяне на своите писмени и устни становища пред Комисията (вж. в този смисъл решение от 25 октомври 2011 г., Solvay/Комисия, C-109/10 P, EU:C:2011:686, т. 56).

201 От всичко гореизложено следва, че що се отнася до срещата с [*поверително*] и телефонните конференции с [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], Комисията е нарушила задълженията си за записване, произтичащи от член 19 от Регламент № 1/2003, а следователно и задължението си да включи записаните разговори в преписката по делото.

3) По нарушението на правото на защита

202 Що се отнася до последиците, които трябва да се изведат от констатацията в точка 201 по-горе, в съответствие с припомнената в точки 160 и 161 по-горе съдебна практика е необходимо да се определи дали с оглед на конкретните фактически и правни обстоятелства в настоящото дело, жалбоподателят е доказал в достатъчна степен, че ако посоченото процесуално нарушение липсваше, той щеше да е в състояние да се защити по-добре.

203 За начало следва да се отбележи, че предвид самоличността на въпросните трети страни, съдържанието на представените от Комисията записки и съдържанието на обжалваното решение жалбоподателят изтъква, че тези трети страни са можели да предоставят информация, която би могла да подпомогне неговата защита, по-специално що се отнася до определянето на релевантния пазар, съотношението на силите на този пазар и господстващото положение, отстраняващия ефект и подобрението на ефективността. За тази цел жалбоподателят представя пред Общия съд приложение към жалбата (приложение A.9.7), което цели да уточни аспектите, които е можело да бъдат обсъдени по време на посочените разговори, и по какъв начин тези данни са можели да подпомогнат неговата защита. Комисията предварително възразява срещу допустимостта на това приложение и оспорва неговото съдържание в приложение към писмената защита (приложение B.5). Страните по-нататък продължават размяната на становища по този въпрос в приложение към писмената реплика (приложение C.12) и в приложение към писмената дуплика (приложение D.9).

204 Най-напред следва да се припомни, че обжалваното решение упреква жалбоподателя, че посредством своето поведение, изразяващо се в плащания за изключителни права, е намалил стимулите на Apple да се обърне към неговите конкуренти на пазара за чипсети за LTE (раздели 11.4.1 и 11.4.2 от обжалваното решение). Във връзка с последното, в обжалваното решение Комисията се позовава изрично на [*поверително*] и споменава също така [*поверително*].

205 Така две от изслушаните от Комисията в рамките на въпросните разговори трети страни са конкуренти на жалбоподателя, които са предполагаемо отстранени от неговото поведение, а други две са ПОО, които се снабдяват с чипсети за LTE, тоест конкуренти на клиента на жалбоподателя, който е получил разглежданите плащания ([*поверително*] и [*поверително*]).

206 На второ място, от една страна, е безспорно, че жалбоподателят — както и Общият съд — не разполага с никакви точни данни относно събраната от Комисията при въпросните разговори информация, макар тези разговори да са се отнасяли до предмета на

разследването, довело до приемане на обжалваното решение, и че както току-що беше отбелязано, въпросните три страни са включвали конкуренти на жалбоподателя, предполагаемо отстранени от неговото поведение, сред които по-конкретно [*поверително*], а именно [*поверително*].

207 Всъщност нито един документ от преписката по делото, отнасящ се до посочените разговори, не позволява да се възстанови със сигурност точната информация, свързана с предмета на разследването, която е предоставена от въпросните трети страни по време на тези разговори, и до каква степен тяхното съдържание е можело да бъде оневиняващо, уличаващо или дори неутрално.

208 В това отношение, що се отнася до телефонните конференции с [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], е спекулативно да се твърди, както прави Комисията, че е „логично“ информацията, предоставена от тези трети страни, да е аналогична на информацията, предоставена в техните отговори на някои искания за предоставяне на информация и че следователно те не са съдържали никакви потенциални оневиняващи данни. Най-напред, записките от въпросните разговори не съдържат никакво позоваване на какъвто и да е друг документ, включително на отговорите на искания за предоставяне на информация. Следователно тяхното съдържание не може да бъде възстановено от други източници, намиращи се в преписката по делото. По-нататък, обстоятелството, че около три години след провеждането на посочените разговори и след приемането на обжалваното решение тези трети страни с електронно съобщение потвърждават на Комисията по нейна молба, отправена с цел да отговори на искането на жалбоподателя от 25 януари 2018 г., че съдържанието на тези разговори „е отразено“ в техните отговори на някои от исканията за предоставяне на информация, не позволява от това да се направи никакво сигурно заключение относно съдържанието на тези обсъждания, в частност относно точното естество на предоставените сведения по обсъдените теми.

209 Що се отнася до срещата с [*поверително*], обратно на внушенията на Комисията, направената от това трето лице по време на посочената среща презентация изобщо не изключва предмет на обсъждане да са били и други аспекти освен посочените в тази презентация, доколкото посочената презентация не е спомената в записката от срещата и съдържанието на посочената презентация съответства само в една страница на темите, споменати в тази записка. При всички случаи, дори да се приеме, че презентацията на [*поверително*] може да се счита за изчерпателно отразяваща съдържанието на тази среща и позволяваща да се изключи възможността тази трета страна да предостави полезни данни за защитата на жалбоподателя, това не би могло да засегне констатациите във връзка с разговорите с [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*].

210 От друга страна обаче, с оглед припомнените в точки 204 и 205 по-горе обстоятелства, множество представени от жалбоподателя при обсъжданията данни целят да поставят начало на доказване в подкрепа на тезата му, че информацията, която Комисията и [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*] са можели да обменят по време на въпросните разговори, е можела да му помогне да се защити по-добре.

211 Най-напред, както се установява от записките и от презентацията, представени от жалбоподателя, безспорно е, че всички посочени разговори в рамките на разследването, довело до приемане на обжалваното решение, са се отнасяли до пазара на чипсети, до положението на жалбоподателя на този пазар или до търговските практики на жалбоподателя на този пазар. В частност от записките от два от посочените разговори, а

именно разговорите с [*поверително*] и с [*поверително*], се установява, че търговските практики на жалбоподателя са били предмет на обсъждания между Комисията и тези трети страни. Макар записките от останалите два разговора да не се позовават на търговските практики на жалбоподателя, не е правдоподобно по време на разговора, проведен с [*поверително*] в същия ден като разговора с [*поверително*], Комисията да не е искала да получи и от един от предполагаемо отстранените конкуренти информация за търговските практики на жалбоподателя, предмет на нейното разследване. Освен това, както се установява от предоставената от Комисията на жалбоподателя презентация, срещата с [*поверително*] също се е отнасяла до търговските практики на жалбоподателя на пазара на чипсети. Дори да се предположи, че това трето лице е предоставило информация относно [*поверително*], също е не особено правдоподобно Комисията да не е искала да събере информация относно практиките на жалбоподателя, предмет на нейното разследване.

212 Следователно при тези обстоятелства, както твърди жалбоподателят, следва да се приеме, че информацията, която Комисията е събрала от тези трети страни при въпросните разговори, и в частност от предполагаемо отстранените конкуренти, е можела да е релевантна за неговата защита.

213 По-нататък от съображения за изчерпателност следва да се отбележи, че в таблиците в приложение A.9.7, предвид съдържанието на обжалваното решение и специфичните обстоятелства по настоящото дело, жалбоподателят изтъква факта, че Комисията е можела да обсъди някои конкретни аспекти с въпросните трети страни.

214 В това отношение преди всичко следва да се посочи, че обратно на твърденията на Комисията, представеното от жалбоподателя приложение A.9.7 към жалбата не може да се счита за недопустимо. Всъщност то има за цел да подкрепи схематично, под формата на таблици, изложените в жалбата доводи във връзка с всеки от въпросните разговори чрез съпоставка със съдържанието на всяка записка. Нещо повече, обемът на разменените между страните становища в това отношение, съдържащи се в таблиците в приложение B.5 към писмената защита, в приложение C.12 към писмената реплика и в приложение D.9 към писмената дуплика, които са изложени в значителен брой страници, доказва, че е подходящо тези таблици да са представени в приложения, а не да бъдат възпроизведени в същинския текст на основните писмени изявления.

215 В случая уточненията на жалбоподателя се отнасят до някои аспекти, които той счита за релевантни за своята защита.

216 Първо, жалбоподателят посочва, че телефонната конференция с [*поверително*] се е отнасяла именно до способността на [*поверително*] да снабдява Apple с чипсети за LTE за iPhone и за iPad през разглеждания период, до причините и релевантността на липсата на конкурентни интегрирани чипсети за LTE от [*поверително*], до естеството и обхвата на необходимите инвестиции за изпълнение на изискванията на Apple и свързаната с тях договорна защита и до [*поверително*], както и до евентуалната липса на възражения от страна на [*поверително*] срещу разглежданите споразумения или на жалба [*поверително*], което би било оневиняващо доказателство. Според жалбоподателя, доколкото според обжалваното решение [*поверително*] е било [*поверително*], всяка информация, предоставена от [*поверително*], със сигурност е щяла да е релевантна за защитата на жалбоподателя.

217 Второ, жалбоподателят посочва, че телефонната конференция с [*поверително*] е можела да се отнася именно до сравнителните характеристики на неговите чипсети за LTE и тези на [*поверително*] и на [*поверително*], до изискванията на Apple към потенциалните му доставчици, до естеството и обхвата на специфичните инвестиции, необходими за Apple, и свързаната с тях договорна защита, както и до динамиката на пазара и причините за [*поверително*]. Според жалбоподателя, доколкото според обжалваното решение чипсетите за LTE на [*поверително*] са били считани от Apple за потенциална конкурентна алтернатива на чипсетите на жалбоподателя за някои от моделите iPad, всяка информация, предоставена от [*поверително*], със сигурност е щяла да е релевантна за защитата на жалбоподателя.

218 Трето, жалбоподателят посочва, че срещата с [*поверително*] и телефонната конференция с [*поверително*] са можели да се отнасят по-конкретно до изискванията на Apple към неговите доставчици спрямо изискванията на други ПОО и до сравнителните характеристики на неговите чипсети и тези на неговите конкуренти.

219 За да отхвърли доводите на жалбоподателя, в приложение B.5 към писмената защита Комисията посочва, че отговорите на [*поверително*] на исканията за предоставяне на информация от [*поверително*] и от [*поверително*] потвърждавали, че записка от телефонната конференция с [*поверително*] не би разкрила никакви оневиняващи данни в изложените от жалбоподателя аспекти, с мотива, че в посочените отговори [*поверително*] не дало никаква информация в това отношение. Комисията развива подобна аргументация и по отношение на изтъкнатите от жалбоподателя аспекти във връзка с [*поверително*], като се обосновава с отговорите на това трето лице на исканията за предоставяне на информация от [*поверително*] и от [*поверително*] относно аспектите, изложени от жалбоподателя във връзка с [*поверително*], като се позовава на презентацията, направена от това трето лице по време на въпросната среща, а що се отнася до аспектите, изтъкнати от жалбоподателя във връзка с [*поверително*] — като се позовава на отговорите на това трето лице на исканията за предоставяне на информация от [*поверително*] и [*поверително*] и от [*поверително*].

220 Поначало, доколкото Комисията препраща към отговорите на [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*] на исканията за предоставяне на информация и на презентацията на [*поверително*], за да твърди, че тези трети страни не са разкрили оневиняващи данни, достатъчно е да се посочи, че тези доводи трябва да бъдат отхвърлени по съображенията, изложени в точки 208 и 209 по-горе.

221 Обратно, за разлика от посоченото от Комисията, при специфичните обстоятелства в настоящото дело уточненията на жалбоподателя в приложение към жалбата имат за цел да докажат конкретно, че проведените от Комисията разговори с въпросните трети страни са можели да се отнасят до данни като изложените в точки 216—218 по-горе, които евентуално биха могли да подпомогнат жалбоподателя да се защити по-добре, по-специално по отношение на последиците и мотивите на своето поведение на пазара на чипсети за LTE.

222 Накрая, от съображения за още по-голяма изчерпателност, както посочва Комисията, следва да се отбележи, че в раздели 11.4.1 и 11.4.2 от обжалваното решение извън предоставената от самия жалбоподател информация Комисията се позовава единствено на информация и документи, произхождащи от Apple. В посочените раздели от обжалваното решение обаче Комисията не се позовава на нито едно доказателство, предоставено от [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], и в частност от

предполагаемо отстранените конкуренти на жалбоподателя. Всъщност данните, предоставени от някои от тези трети страни ([*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*]), се споменават само в подраздел 11.4.4 от обжалваното решение (съображения 475, 476 и 478) в подкрепа на тезата, че Apple бил „интересен клиент“.

223 Въпреки това, при специфичните обстоятелства в настоящото дело, такава констатация не само не изключва нарушение на правото на защита на жалбоподателя, но по-скоро доказва, както по същество изтъква жалбоподателят, че узнаването на съдържанието на въпросните разговори би могло да се окаже полезно за неговата защита. Всъщност узнаването на обстоятелството, че посочените трети страни, и в частност конкурентите на жалбоподателя, предполагаемо отстранени от неговото поведение ([*поверително*] и [*поверително*]), не са разкрили при изслушването в рамките на административното производство, довело до приемане на обжалваното решение, никакви уличаващи данни, които да подкрепят отстраняващия ефект, твърдян от Комисията, е можело да позволи на жалбоподателя да види в различна светлина поведението, в което е упрекнат, и по друг начин да организира своята защита.

224 От всичко гореизложено следва, че предвид специфичните фактически и правни обстоятелства в настоящото дело, доколкото Комисията не е водила надлежно записки от въпросните разговори и жалбоподателят или неговите представители не са получили никаква информация относно самото съществуване на такива разговори, или ако са получили такава, е било едва след приемането на обжалваното решение и преди подаването на настоящата жалба, Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя. Всъщност представените от жалбоподателя при обсъжданията данни доказват, че разговорите с [*поверително*] и [*поверително*], а именно двама от предполагаемо отстранените конкуренти на жалбоподателя, и с [*поверително*] и [*поверително*], а именно два ПОО, които се снабдяват с чипсети за LTE, са можели да разкрият съществена информация за развитието на производството, която е можела да бъде релевантна за жалбоподателя, като му позволи да се защити по-добре.

225 Предвид това нарушение на правото на защита на жалбоподателя третата част на първото основание в жалбата следва да бъде приета, доколкото се отнася до срещата с [*поверително*] и телефонните конференции с [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], информацията за които е предоставена на жалбоподателя преди подаването на настоящата жалба.

226 При обстоятелствата в настоящото дело разглеждането на настоящата част следва да продължи със срещата и телефонната конференция с трето лице, информация за които е предоставена на жалбоподателя по време на настоящото производство в отговор на доводите, основани на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.

б) По телефонната конференция и срещата с трето лице, информацията за които е предоставена на жалбоподателя в хода на настоящото производство в отговор на доводите, основани на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.

1) Припомняне на елементите от контекста

227 От представените при обсъжданията данни се установява, че след отговора на Комисията от 2 март 2018 г., с който тя предоставя на жалбоподателя информация за съществуването на срещата с [*поверително*] и телефонните конференции с [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*], с електронно съобщение от 5 март 2018 г. жалбоподателят иска от Комисията да му потвърди, че не е провеждала официални или неофициални срещи с [*поверително*]. С електронно съобщение от 13 март 2018 г. Комисията отново посочва, че вследствие от искането на жалбоподателя от 25 януари 2018 г. тя е проверила дали по невнимание не е пропуснала да го уведоми за „всяка среща или [всеки] разговор“, проведени „в контекста на дело AT.40220“, и че по съображения за добра администрация му е предоставила информацията в това отношение в своето електронно съобщение от 2 март 2018 г. Комисията добавя, че тъй като обжалваното решение вече е прието, тя няма повече да отговаря на този вид въпроси.

228 Отговорите, дадени от Комисията на жалбоподателя на 2 и 13 март 2018 г., са можели да оставят впечатление, че предоставената във връзка със срещите или телефонните конференции с трети страни информация е била изчерпателна и следователно Комисията не е имала срещи или телефонни конференции с [*поверително*], а само с [*поверително*], [*поверително*], [*поверително*] и [*поверително*].

229 В жалбата обаче жалбоподателят изтъква, че не разполага с никаква изрична информация, която да потвърждава или да отрича съществуването и обхвата на евентуални срещи или телефонни конференции между Комисията и [*поверително*].

230 Впрочем нито в писмената защита, нито в писмената реплика Комисията отрича или потвърждава съществуването на такива срещи или телефонни конференции.

231 Едва след като жалбоподателят представя допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., в своето становище от 30 октомври 2019 г. по посочените доказателства Комисията разкрива съществуването на телефонна конференция с [*поверително*] на [*поверително*] и среща с [*поверително*] на [*поверително*], като изрично посочва, че не разполага нито със записки, нито с доклади от тази телефонна конференция и тази среща.

232 Тъй като все пак Комисията посочва, че е готова да предостави повече информация за контекста на телефонната конференция с [*поверително*] от [*поверително*] в рамките на действия по събиране на доказателства, Общият съд разпорежда такива действия с цел получаване на тази информация. Третирането на отговора на Комисията на тези действия по събиране на доказателства е извършено чрез процесуалните действия, възпроизведени в точки 78—92 по-горе.

233 В това отношение, от една страна, следва да се изтъкне, че телефонната конференция и срещата с [*поверително*] са били проведени преди изложението на възраженията и след изпращането на първите искания за предоставяне на информация, посочени в точка 15

по-горе. От друга страна, както се установява от обжалваното решение, това трето лице [*поверително*] и е отговорило на някои от посочените искания за предоставяне на информация.

234 [*поверително*] обаче има особено положение в рамките на обжалваното решение. Всъщност редица данни свидетелстват за важността на това трето лице в структурата на обжалваното решение: [*поверително*]. От друга страна, в процесуално отношение това трето лице [*поверително*].

2) По наличието на процесуално нарушение

235 Изложените от жалбоподателя доводи имат за цел да изтъкнат, че Комисията е нарушила задължението си да го информира за посочената телефонна конференция и посочената среща и да води записки за тях.

236 Преди тяхното съществуване да е било потвърдено (на етапа на писмената защита и на писмената дуплика), Комисията изтъква, че жалбоподателят не е доказал, че такава информация би била релевантна. Впоследствие, след като признава за тяхното съществуване (на етапа на становищата по допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.), тя изтъква, от една страна, че жалбоподателят не е доказал, че липсата, за съжаление, на записки от телефонната конференция от [*поверително*] го уврежда, и от друга страна, че срещата от [*поверително*] се е отнасяла по-скоро до основни аспекти, а не до дело AT.40220.

237 Най-напред, що се отнася до записките от въпросната телефонна конференция и въпросната среща, няма спор, че както Комисията признава в своето становище по допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., тя изобщо не е водила записки нито от телефонната конференция от [*поверително*], нито от срещата от [*поверително*]. Впрочем Комисията признава още, че липсата, за съжаление, на записки от телефонната конференция от [*поверително*] представлява допуснат пропуск от нейна страна.

238 Във всеки случай, доколкото доводите на Комисията следва да се разбират в смисъл, че според нея въпросната телефонна конференция и въпросната среща не са били обхванати от задължението за записване, произтичащо от член 19, параграф 1 от Регламент № 1/2003, на което се позовава жалбоподателят в жалбата, достатъчно е да се отбележи, че от представените при обсъжданията данни се установява, че както телефонната конференция от [*поверително*], така и срещата от [*поверително*] — в добавка към факта, че са проведени, след като Комисията е образувала разследването през август 2014 г. (съображение 8 от обжалваното решение), и по-специално след изпращането на първите искания за предоставяне на информация, посочени в точка 15 по-горе — са имали за цел събиране на информация, свързана с предмета на разследването, довело до приемането на обжалваното решение.

239 Що се отнася, от една страна, до телефонната конференция с [*поверително*] от [*поверително*], неповерителният вариант на документа с вписването на тази телефонна конференция в електронен календар, представен от Комисията на 26 април 2021 г. в отговор на действието по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г., съдържа в полето „предмет“ препратка към наименованието на административното производство, довело до приемане на обжалваното решение, а именно „Sapphire“. Освен това в становището си по допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. и в неповерителния

вариант на акта от 19 ноември 2020 г. самата Комисия обяснява, че посочената телефонна конференция е имала за цел да събере информация за определянето на пазара и за динамиката на пазара, визиран в посоченото производство, с идеята да има основна представа за този пазар и да се подготвят полезни въпроси, които да се включат в исканията за предоставяне на информация. От това следва, че посочената телефонна конференция е имала за цел събиране на информация, свързана с предмета на разследването, довело до приемане на обжалваното решение.

240 Що се отнася, от друга страна, до срещата с [*поверително*] от [*поверително*], Комисията посочва, че тя е имала за цел да се обсъдят основните аспекти на конкурентното право и практиките на жалбоподателя в областта на патентите. Разменените електронни съобщения относно организирането на тази среща, представени от Комисията в отговор на действията по събиране на доказателства от 8 октомври 2020 г., в действителност потвърждават, че [*поверително*] е поискало провеждането ѝ, за да се обсъдят „[а]ктуални въпроси на конкуренцията и интелектуалната собственост“. Това наименование обаче изобщо не изключва възможността да е бил обсъждан предметът на разследването, довело до приемане на обжалваното решение. Самата Комисия обяснява, че по време на тази среща [*поверително*] е твърдяло, че някои практики на жалбоподателя в областта на интелектуалната собственост е трябвало да се включат в обхвата на посоченото разследване. Ето защо, доколкото обхватът на разследването, довело до приемането на обжалваното решение, е бил изтъкнат изрично от третото лице с оглед разширяването му, следва да се приеме, че тази среща също се е отнасяла, изцяло или отчасти, до информация, свързана с предмета на посоченото разследване.

241 От друга страна, тази последна констатация се подкрепя от допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.

242 Първа презентация на [*поверително*] от [*поверително*], отнасяща се до жалбоподателя и предхождаща срещата от [*поверително*], представена от жалбоподателя в рамките на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., сочи изрично, че [*поверително*] е предвиждало провеждането на среща с Комисията през седмицата [*поверително*] относно разследванията на последната спрямо жалбоподателя, свързани, от една страна, с „отстъпки за лоялност“, а именно предлаганите на клиентите стимули да купуват изключително чипсетите на жалбоподателя, и от друга страна, [*поверително*]. Същата презентация сочи във връзка с тези „отстъпки за лоялност“, че [*поверително*], и повдига въпроса дали [*поверително*]. Нещо повече, посочената презентация съдържа страница, отнасяща се до [*поверително*], в която се посочва, че [*поверително*].

243 Втора презентация на [*поверително*] от [*поверително*], отнасяща се до жалбоподателя и последвала срещата от [*поверително*], представена от жалбоподателя в рамките на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., от една страна, обобщава разследването на Комисията и посочва, че изложението на възраженията е предстоящо и че Комисията се е срещала с жалбоподателя на [*поверително*], че това разследване се отнася до отстъпките за лоялност и условията за изключителни права, че тя е била [*поверително*] и че е било [*поверително*]. От друга страна, след като описва [*поверително*], посочената презентация посочва, че е имало множество [*поверително*], а именно [*поверително*], според които [*поверително*], и че има вероятност за значителна глоба от около един милиард USD.

244 Тези презентации на [*поверително*], предхождащи и последващи срещата на това трето лице с Комисията от [*поверително*], само подкрепят констатацията, че по време на тази среща Комисията и това трето лице са обсъждали информация, свързана с предмета на разследването, довело до приемането на обжалваното решение.

245 След като телефонната конференция и срещата с [*поверително*] са имали за цел събиране на информация, свързана с предмета на разследването, довело до приемането на обжалваното решение, по-специално що се отнася до динамиката на пазара, обхвата на разследването и дори някои от защитните доводи на жалбоподателя, те са попадали в приложното поле на член 19 от Регламент № 1/2003.

246 В случая, както беше посочено в точка 237 по-горе, няма спор, че Комисията изобщо не е записала въпросните разговори.

247 От друга страна, такъв пропуск трудно се съчетава с представените от жалбоподателя документи в рамките на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., които разкриват, че от своя страна третото лице, с което се е срещнала Комисията, най-напред е подготвило и впоследствие е осигурило вътрешен отчет за срещата от [*поверително*] (вж. т. 242 и 243 по-горе), което подчертава важното ѝ значение в разследването, довело до приемането на обжалваното решение.

248 Ето защо в нарушение на член 19 от Регламент № 1/2003 Комисията не е записала надлежно проведените от нея разговори с [*поверително*].

249 Нещо повече, доколкото жалбоподателят се позовава и на това, че Комисията е пропуснала да го уведоми за въпросните разговори, следва да се припомни, че по време на административното производство, довело до приемането на обжалваното решение, Комисията всъщност не е разкрила разговорите, които е провела с [*поверително*]. Както следва от точка 199 по-горе, Комисията не би следвало да пропусне да включи в преписката по делото записани разговори като проведените между нея и [*поверително*].

250 От друга страна, последиците от това нарушение не биха могли да се отстранят със самото предоставяне от страна на Комисията на определена информация относно проведените от нея разговори с [*поверително*] в хода на настоящото производство. Всъщност съдебният контрол върху изложените правни основания, който извършва Общият съд, няма нито за цел, нито за последица да замени пълното разследване на случая в рамките на административното производство (вж. в този смисъл решение от 25 октомври 2011 г., Solvay/Комисия, C-109/10 P, EU:C:2011:686, т. 56). Освен това, от една страна, в рамките на настоящото производство Комисията не представя никакви записи, разкриващи събраната в хода на въпросните разговори информация. От друга страна, както следва от припомнената в точка 200 по-горе съдебна практика, късното запознаване с някои от данните, които е трябвало да се намират в преписката по делото, не поставя подалото жалба срещу решение на Комисията предприятие в положението, в което щеше да се намира, ако беше могло да се позове на тези данни при представяне на своите писмени и устни становища пред тази институция.

251 От всичко гореизложено следва, че що се отнася до телефонната конференция и до срещата с [*поверително*], Комисията е нарушила задълженията си за записване, произтичащи от член 19 от Регламент № 1/2003, а следователно и за включване на записи от посочените разговори в преписката по делото.

3) По нарушението на правото на защита

252 Що се отнася до последиците, които трябва да се изведат от констатацията в точка 251 по-горе, съгласно припомнената в точки 160 и 161 по-горе съдебна практика следва да се определи дали, с оглед на конкретните фактически и правни обстоятелства в настоящото дело, жалбоподателят е доказал в достатъчна степен, че е щял да се защити по-добре в отсъствието на посочените процесуални нарушения.

253 За тази цел в началото следва да се отбележи, че предвид самоличността на това трето лице и съдържанието на обжалваното решение жалбоподателят посочва, че за защитата му определено би било релевантно да знае каква информация е била разменена между Комисията и това трето лице. В частност жалбоподателят подчертава, че подходящи записки от тези разговори са щели да му помогнат в много аспекти от неговата защита, и дава уточнения в това отношение в приложение A.9.7 към жалбата. Според жалбоподателя обстоятелството, че това трето лице е враждебно настроено към него, не изключва вероятността то да е дало информация, полезна за неговата защита, било защото тя би могла да е оневиняваща или защото би могла да представлява непълна или неточна уличаваща информация.

254 Първо, следва да се припомни, че обжалваното решение упреква жалбоподателя, че е намалил стимулите на Apple да се обърне към неговите конкуренти на пазара на чипсети за LTE (т. 204 по-горе).

255 Така третото лице, изслушано от Комисията във въпросните два разговора [*поверително*]. От друга страна, от процесуална гледна точка, това трето лице [*поверително*].

256 Второ, от една страна, няма спор, че жалбоподателят — както и Общият съд — не разполага с никакви точни данни относно събраната от Комисията информация във въпросните разговори, макар тези разговори да са се отнасяли до предмета на разследването, довело до приемането на обжалваното решение, и както беше отбелязано току-що, въпросното трето лице [*поверително*].

257 Всъщност нито един документ от преписката по делото, отнасящ се до посочените разговори, не позволява да се възстанови със сигурност информацията, свързана с предмета на разследването, предоставена от въпросното трето лице по време на тези разговори, и до каква степен тяхното съдържание би могло да е оневиняващо, уличаващо или неутрално.

258 В това отношение доводите на Комисията, че що се отнася до телефонната конференция от [*поверително*], от една страна, не било „логично“ [*поверително*] да предостави оневиняващи данни, и от друга страна, било „логично“ обсъдените при тази телефонна конференция теми да фигурират в отговорите на [*поверително*] на исканията за предоставяне на информация, са чисто спекулативни, тъй като Комисията се опира на чисти предположения и не е била в състояние да предаде точно съдържанието на данните, предоставени от [*поверително*] по време на този разговор.

259 Не може да бъде приет и доводът на Комисията, че жалбоподателят не е поискал от Общия съд да изслуша служителите на [*поверително*], участвали в посочената телефонна конференция, и че не се е свързал пряко с тези служители, за да потвърди дали те са предоставили оневиняващи доказателства. Всъщност наред с факта, че жалбоподателят е

узнал за провеждането на тази телефонна конференция едва на много късен етап от настоящото производство, а Комисията поначало не е уточнила самоличността на участвалите в нея служители или представители на [*поверително*], следва да се отбележи, че във всеки случай жалбоподателят — а впрочем и Общият съд — не е длъжен да води разговори с трето лице (или с негови служители или представители), което е изслушано от Комисията в рамките на дадено разследване, за да се опита да определи a posteriori информацията, която то е предоставило на Комисията, за да преодолее липсата на записи от нейна страна, тъй като Комисията е длъжна да изпълнява задълженията, произтичащи от член 19 от Регламент № 1/2003. От друга страна, в случая жалбоподателят — както и Общият съд — не разполага с никакъв документ, който позволява да се възстанови информацията, предоставена от въпросното трето лице, за разлика от положението, разгледано в точки 99—101 от решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия (C-413/14 P, EU:C:2017:632), на което се позовава Комисията, което се е характеризирало с факта, че в посоченото дело предприятието жалбоподател е получило в хода на административното производство неповерителен вариант на вътрешна записка, съставена от Комисията във връзка със спорния разговор, и допълнителен документ, съдържащ писмените отговори на поставените устно при посочената среща въпроси.

260 От друга страна, все пак предвид обстоятелствата, припомнени в точки 254 и 255 по-горе, много от изложените от жалбоподателя при обсъжданията данни целят да поставят начало на доказване, подкрепящо неговата теза, че информацията, която Комисията и [*поверително*] са можели да обменят по време на въпросните разговори, е можела да му позволи да се защити по-добре.

261 Най-напред, както жалбоподателят посочва в акта, с който представя допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., узнаването на информацията, предоставена от [*поверително*] относно определянето на пазара в телефонната конференция от [*поверително*], е можело да бъде от полза за неговата защита. Всъщност, както е посочено в точка 239 по-горе, самата Комисия обяснява, че посочената телефонна конференция е имала за цел да се изяснят основни понятия за определянето на пазара и за динамиката на пазара, които да позволят да се подготвят полезни въпроси и да се включат при втория тур на исканията за предоставяне на информация. От това следва, че на един много ранен етап на производството [*поверително*] е допринесло за изясняването на основни понятия, които стоят в основата на въпросите, поставени от Комисията в исканията за предоставяне на информация, които впоследствие са изпратени на жалбоподателя, на неговите конкуренти и на неговите клиенти, без да е възможно да се определи информацията, която конкретно е предоставена в това отношение, и без жалбоподателят да е могъл да изрази становище по основните понятия, за чието изясняване [*поверително*] е допринесло.

262 Впоследствие в акта, с който представя допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., жалбоподателят по същество изтъква, че Комисията и [*поверително*] са водили кореспонденция по повод някои поверителни аспекти на разследването, що се отнася до [*поверително*]. В своето становище по допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. Комисията посочва, че не е предоставяла на [*поверително*] поверителна информация, по-специално що се отнася до [*поверително*], посочени във втората презентация на [*поверително*] от [*поверително*] (вж. т. 243 по-горе). Въпреки това, дори при абстрахиране от поверителността на такава информация следва да се отбележи, че доколкото по време на разговора от [*поверително*], предхождащ посочената презентация, Комисията и

[*поверително*] са водили кореспонденция по повод [*поверително*], узнаването на събраната от Комисията информация по време на такива разговори е можело да позволи на жалбоподателя да се защити по-добре.

263 Накрая, в приложение A.9.7 към жалбата жалбоподателят подчертава, че записките относно разговорите, които Комисията е можела да има с [*поверително*], са щели да подпомогнат неговата защита, от една страна, за да докаже, че разглежданите споразумения не водят до отстраняване на също толкова ефективни конкуренти, а до проконкурентно подобрение на ефективността, и от друга страна, да разполага с повече информация относно заключението на Комисията, според което в отсъствието на разглежданите споразумения [*поверително*].

264 В това отношение, най-напред, доколкото доводите на Комисията целят да оспорят допустимостта на посоченото приложение, що се отнася до разговорите с [*поверително*], тези доводи не могат да бъдат приети. Освен обстоятелството, че въпросното приложение цели да подкрепи доводите в жалбата (т. 214 и 253 по-горе), следва да се припомни, че що се отнася до разговорите с [*поверително*], на етапа на разследването жалбоподателят не е имал никаква информация за тяхното провеждане. Така в конкретните обстоятелства по настоящото дело той не може да бъде упрекнат, че е направил такива уточнения в приложението към жалбата, което подкрепя неговите доводи във връзка със срещите и телефонните конференции с трети страни.

265 Ето защо, както изтъква следователно жалбоподателят в посоченото приложение, предвид самоличността на въпросното трето лице и съдържанието на обжалваното решение, при въпросните разговори Комисията в действителност е можела да събере полезна за неговата защита информация относно сравнителните характеристики на неговите чипсети и тези на конкурентите му, относно изискванията на Apple в сравнение с изискванията на другите ПОО и дори относно възможността на Apple да се снабдява от неговите конкуренти за всички или за някои от своите модели. От друга страна, в съображение 322 от обжалваното решение Комисията констатира, без да дава уточнение или препратка, че Apple не е имало техническа алтернатива на жалбоподателя за покриване на нуждите си от чипсети за LTE за iPhone в периода 2011—2015 г.

266 От всичко гореизложено следва, че с оглед на специфичните фактически и правни обстоятелства в настоящото дело, доколкото Комисията не е водила записки от въпросните разговори и жалбоподателят или неговите представители не са получили информация за самото съществуване на такива разговори чак до настоящото производство в отговор на доводите, основани на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя. Всъщност изложените от жалбоподателя при обсъжданията данни целят да докажат, че разговорите с [*поверително*] или [*поверително*] са можели да разкрият съществена информация за развитието на производството, която е можела да бъде релевантна за жалбоподателя, като му позволи да се защити по-добре.

267 Предвид това нарушение на правото на защита на жалбоподателя третата част на първото основание в жалбата следва да бъде приета, доколкото се отнася до телефонната конференция и срещата с [*поверително*], информацията за които е предоставена на жалбоподателя в хода на настоящото производство в отговор на доводите, основани на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.

268 При обстоятелствата в настоящото дело разглеждането на настоящата част следва да продължи и що се отнася до срещата с трето лице, информацията за която е предоставена на жалбоподателя в хода на настоящото производство в отговор на действията по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г.

в) По срещата с трето лице, информация за която е предоставена на жалбоподателя в хода на настоящото производство в отговор на действията по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г.

1) Припомняне на елементите от контекста

269 От изложените при обсъжданията данни се установява, че в отговор на действията по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г., които са имали за цел събиране на повече информация за контекста на телефонната конференция с [*поверително*] от [*поверително*], в поверителния вариант на акта от 19 ноември 2020 г. Комисията разкрива среща с поискало анонимност трето лице информатор, организирана по искане на това трето лице и проведена, преди Комисията да започне разследването, посочено в точка 5 по-горе, и по-конкретно преди изпращането на исканията за предоставяне на информация, посочени в точки 6 и 15 по-горе.

270 Комисията представя пред Общия съд и вписването в електронен календар на датата на тази среща, както и две вътрешни електронни съобщения с идентично по същество съдържание, отнасящо се до посочената среща (наричани по-нататък „вътрешните електронни съобщения“).

271 Следва да се припомни, че поверителният вариант на акта от 19 ноември 2020 г. е доведен до знанието на представителите на жалбоподателя с условието за предварително подписване на ангажимента за поверителност, включително по отношение на жалбоподателя, докато до знанието на жалбоподателя е доведен неповерителен вариант на акта от 19 ноември 2020 г., представен от Комисията на 26 април 2021 г.

272 След подаването на тези документи, посредством своите представители, подписали ангажимента за поверителност, жалбоподателят изтъква по същество, че Комисията е била длъжна да води записки от въпросната среща и да му ги предостави, както следва от решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия (C-413/14 P, EU:C:2017:632), за да не засегне правото на защита на предприятието, което е обект на разследването. В случая Комисията пропуснала да запази запис от въпросната среща, макар нейното задължение да води записки и да ги предостави на уличеното предприятие, било добре известно. Посредством своите представители, подписали ангажимента за поверителност, жалбоподателят подчертава, че правото на достъп до преписката е част от основните процесуални права и от гаранциите, необходими за адекватното упражняване на неговото право на защита, и че в случая той е понесъл вреди от факта, че Комисията е пропуснала да води записки от въпросната среща и че е разкрила нейното съществуване едва пред Общия съд.

273 Комисията отговаря, че задължението за записване, предвидено в член 19 от Регламент № 1/2003, не се прилага към тази среща.

2) По наличието на процесуално нарушение

274 Преди всичко, от изложените при обсъжданията данни се установява и между страните няма спор, че по време на административното производство, довело до приемане на обжалваното решение, Комисията не е уведомила жалбоподателя или неговите представители за съществуването и a fortiori за съдържанието на тази среща. Няма спор също така, че нито вписването на датата на срещата в електронен календар, нито вътрешните електронни съобщения, представени от Комисията пред Общия съд, са били вписани в преписката по делото.

275 Въпреки това в съдебното заседание Комисията твърди, че срещата с третото лице информатор била проведена, преди тя да извърши първото действие по разследване, и следователно тя не била обвързана от задълженията за записване, предвидени в член 19 от Регламент № 1/2003, както потвърждавали решения от 5 октомври 2020 г., Casino, Guichard-Perrachon и AMC/Комисия (T-249/17, обжалвано, EU:T:2020:458), и от 5 октомври 2020 г., Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия (T-255/17, обжалвано, EU:T:2020:460).

276 От една страна, наистина, както Комисията подчертава в съдебното заседание, от съдебната практика на Общия съд, посочена в точка 275 по-горе, следва, че задължението за записване, предвидено в член 19 от Регламент № 1/2003, не се налага по отношение на разговорите, проведени преди първото действие по разследване (вж. в този смисъл решение от 5 октомври 2020 г., Casino, Guichard-Perrachon и AMC/Комисия, T-249/17, обжалвано, EU:T:2020:458, т. 193 и 195).

277 От друга страна, независимо от член 19 от Регламент № 1/2003, следва обаче да се припомни, че както подчертава жалбоподателят, като набляга на задължението на Комисията да му предостави записките, които е трябвало да води по време на тази среща, и на значението на правото на достъп до преписката за упражняване на неговото право на защита (вж. т. 272 по-горе), Комисията е длъжна да изпълнява своите задължения по силата на правото на достъп до преписката по делото (вж. по аналогия решения от 25 октомври 2005 г., Groupe Danone/Комисия, T-38/02, EU:T:2005:367, т. 67, и от 5 октомври 2020 г., HeidelbergCement и Schwenk Zement/Комисия, T-380/17, EU:T:2020:471, т. 652, непубликувано), право, което произтича от принципа на зачитане на правото на защита (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 68).

278 В това отношение следва да се припомни, че достъпът до преписката по дела, свързани с конкуренцията, има за цел да се позволи на адресатите на изложение на възраженията да се запознаят с доказателствата, съдържащи се в преписката на Комисията, за да могат ефикасно да се произнесат по изводите, до които е достигнала Комисията в своето изложение на възраженията въз основа на тези доказателства (решение от 30 септември 2003 г., Atlantic Container Line и др./Комисия, T-191/98 и T-212/98—T-214/98, EU:T:2003:245, т. 334).

279 В частност от посочените задължения следва, че ако Комисията смята да използва в решението си уличаващо доказателство, предадено устно от трето лице информатор или от жалбоподател, тя трябва да осигури на предприятията — адресати на изложението на възраженията, достъп до него, като при необходимост изготви за целта писмен документ, който да бъде включен в преписката ѝ. Всъщност недопустимо е използването на

практиката на устни комуникации с третите страни да засегне правото на защита (вж. в този смисъл решения от 30 септември 2003 г., Atlantic Container Line и др./Комисия, T-191/98 и T-212/98—T-214/98, EU:T:2003:245, т. 352, от 25 октомври 2005 г., Groupe Danone/Комисия, T-38/02, EU:T:2005:367, т. 67, и от 5 октомври 2020 г., HeidelbergCement и Schwenk Zement/Комисия, T-380/17, EU:T:2020:471, т. 652, непубликувано).

280 От друга страна, самата Комисия защитава в настоящото производство тезата, че независимо от член 19 от Регламент № 1/2003, съгласно съдебната практика, припомнена в точка 279 по-горе, тя е имала задължение да води „кратки записки“ от срещите с третите лица, когато те предоставят уличаващи доказателства, които тя смята да използва (вж. т. 166 по-горе).

281 В случая такава е била срещата с третото лице информатор. Всъщност от вътрешните електронни съобщения, представени от Комисията пред Общия съд, се установява, че третото лице информатор е изложило уличаващи жалбоподателя твърдения, които по същество подкрепят тезата, възприета от Комисията в края на административното производство, довело до приемането на обжалваното решение, така както е изложена в заглавието на подраздел 11.4.1 и в текста на съображение 412 от това решение, в които се посочва, че „плащанията за изключителни права [на жалбоподателя] [са намалили] стимулите на Apple да се обърне към конкурентни доставчици на чипсети за LTE“.

282 Въпреки това в случая Комисията не е обективирала в нито един, дори и кратък, документ или на какъвто и да е друг носител данните, които третото лице информатор е предоставило във връзка със своите твърдения, или поне отговорите на евентуалните въпроси, които тя му е поставила в това отношение. Поначало вътрешните електронни съобщения също не разкриват такива данни.

283 От това следва, че като не е разкрила срещата, която е провела с третото лице информатор, и като не е включила в преписката по делото писмен документ, който да дава достъп до уличаващите данни, предадени устно от третото лице информатор, Комисията е нарушила задълженията си.

284 От друга страна, както следва от точка 250 по-горе, последиците от това нарушение не биха могли да се отстранят със самото разкриване от страна на Комисията на тази среща в хода на настоящото съдебно производство.

285 Освен това обстоятелството, че в случая третото лице информатор не е искало да подаде официална жалба и да участва в разследването като жалбоподател, а е поискало неговият принос да бъде третиран анонимно и поверително, не би могло да освободи Комисията от изпълнението на нейните задължения и да ѝ позволи да наруши правото на защита на уличеното предприятие.

286 Всъщност евентуалната закрила, която Комисията при определени обстоятелства може правомерно да предостави на физическо или юридическо лице, което изложи уличаващи твърдения за предполагаемо антиконкурентно поведение на едно предприятие, следва да се съпостави със спазването на посоченото право на защита и във всеки конкретен случай да бъде предоставена по начин, който да не обезсмисля упражняването на това право, а при специфичните обстоятелства в настоящото дело — по-специално като изготви неповерителен и анонимен вариант на писмения документ, или поради много особените,

дори уникални фактически обстоятелства в настоящото дело — като позволи достъп до поверителния вариант на този писмен документ само на представителите на уличеното предприятие, които са подписали ангажимента за поверителност.

287 От всичко гореизложено следва, че що се отнася до срещата с третото лице информатор, при обстоятелствата в настоящото дело Комисията не е изпълнила задълженията си да даде достъп до уличаващите данни, предадени устно от третото лице информатор.

3) По нарушението на правото на защита

288 Що се отнася до последиците, които следват от констатацията в точка 287 по-горе, съгласно съдебната практика, припомнена в точки 160 и 161 по-горе, е необходимо да се определи дали предвид специфичните фактически и правни обстоятелства в настоящия случай жалбоподателят е доказал в достатъчна степен, че е можел да се защити по-добре, ако посоченото процесуално нарушение не беше допуснато.

289 Като начало следва да се отбележи, че посредством своите представители, подписали ангажимента за поверителност, жалбоподателят изтъква, че Комисията е нарушила правото му на защита, доколкото адекватен запис от въпросната среща би могъл да съдържа оневиняващи данни, включително относно мотивите на третото лице информатор, доколкото Комисията приела безкритично декларациите на третото лице информатор и изградила тезата си въз основа на тях и доколкото запазването на анонимността на това трето лице информатор било необосновано. Посредством своите представители, подписали ангажимента за поверителност, жалбоподателят добавя, че ако е знаел за въпросната среща в хода на административното производство, той е можел да се защити по различен начин, да представи допълнителни доводи, да даде пояснения относно валидността и достоверността на искането на третото лице информатор за запазване на анонимността, да повдигне въпроса пред служителя по изслушването, пред члена на Комисията, отговарящ за конкуренцията, или пред Европейския омбудсман и да поиска достъп до вътрешни документи на Комисията.

290 Най-напред, доколкото според изложеното в точка 281 по-горе вътрешните електронни съобщения разкриват уличаващи твърдения, представени от третото лице информатор в хода на въпросната среща, от една страна, следва да се припомни, че от представените при обсъжданията данни се установява, че възприетата от Комисията в обжалваното решение теза — изрично изложена в заглавието на подраздел 11.4.1 и в текста на съображение 412 от това решение — съответства на уличаващите твърдения на третото лице информатор, представени при въпросната среща. От друга страна, няма спор, че жалбоподателят — както и Общият съд — не разполага с никаква точна информация относно уличаващите данни, предоставени устно от третото лице информатор в подкрепа на неговите твърдения. Ето защо при това положение Общият съд не би могъл да определи до каква степен в обжалваното решение Комисията се е обосновала с такива данни и дали, както твърди жалбоподателят посредством своите представители, подписали ангажимента за поверителност, е била неправомерно повлияна от изявленията на третото лице информатор.

291 Въпреки това при специфичните обстоятелства в настоящото дело не може да се оспори, както твърди по същество жалбоподателят посредством своите представители, подписали ангажимента за поверителност, че тази среща е оказала влияние в рамките на административното производство, довело до приемане на обжалваното решение, без

жалбоподателят да е могъл да изложи своята гледна точка относно източника, основанието и достоверността на уличаващите твърдения на третото лице информатор, които съответстват на централен аспект от съображенията на Комисията срещу жалбоподателя в обжалваното решение. От друга страна, доводът на Комисията, че информацията, предоставена от третото лице информатор по време на въпросната среща, не е била използвана в обжалваното решение, твърденията в което били подкрепени с други доказателства, не може да бъде споделен. Всъщност този довод предполага, че третото лице информатор е дало друга, евентуално уличаваща информация, която Комисията още не е разкрила. Във всеки случай точната информация, предоставена от това трето лице по време на въпросната среща, остава неизвестна.

292 По-нататък е необходимо да се отбележи, че вътрешните електронни съобщения също предоставят някои индикации за причините, накарали Комисията да запази анонимността и поверителността на третото лице информатор. Както уместно подчертава жалбоподателят посредством своите представители, подписали ангажимента за поверителност, той би могъл да се защити по-добре, ако е бил в състояние — при особено специфичните обстоятелства в настоящото дело евентуално посредством своите представители, действащи в рамките на ангажимента за поверителност — да изрази становище на етапа на административното производство по представените от третото лице информатор данни в подкрепа на неговото искане за анонимност и поверителност. Всъщност евентуалното отхвърляне на това искане би могло да окаже влияние върху защитата на жалбоподателя в неговия отговор на изложението на възраженията и дори върху протичането на административното производство, като включи по-специално състезателна процедура за проверка на уличаващите твърдения, изложени от третото лице информатор.

293 Накрая, извън данните, които се установяват от вътрешните електронни съобщения и които се отнасят, от една страна, до уличаващите твърдения, изразени от третото лице информатор, и от друга страна, до причините, накарали Комисията да му предостави анонимност и поверителност (т. 290 и 292 по-горе), безспорно жалбоподателят — също както и Общият съд — не разполага с никакви данни по въпроса дали други аспекти, релевантни за разследването, довело до приемането на обжалваното решение, са били обсъждани между третото лице информатор и Комисията по време на въпросната среща.

294 Така Общият съд не би могъл да определи със сигурност всичко, което може да е било обсъждано на тази среща, и до каква степен оневиняващи данни, неутрални данни или фактически данни са били предадени устно на Комисията от третото лице информатор (вж. по аналогия т. 207 и 257 по-горе).

295 Ето защо следва да се приеме, че при специфичните обстоятелства в настоящото дело, като се вземат предвид и уточненията, дадени от Комисията в поверителния вариант на акта от 19 ноември 2020 г., до който представителите на жалбоподателя, подписали ангажимента за поверителност, са получили достъп, узнаването за съществуването на въпросната среща и за данните, предоставени на Комисията от третото лице информатор, е можело да е от полза за защитата на жалбоподателя.

296 От всичко гореизложено следва, че с оглед на специфичните за настоящото дело фактически и правни обстоятелства, доколкото Комисията не е направила никакъв запис на срещата с третото лице информатор и жалбоподателят или неговите представители са получили информация за самото съществуване на тази среща едва по време на настоящото

производство в отговор на действията по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г., Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя. Всъщност данните, изложени при обсъжданията след действието по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г., доказват, че тази среща е можела да разкрие съществена информация за развитието на производството, която би могла да е релевантна за жалбоподателя, като му позволи по-добре да осигури защитата си.

297 Предвид това нарушение на правото на защита на жалбоподателя третата част на първото основание в жалбата следва да се приеме, доколкото се отнася до срещата с третото лице, информацията за която е предоставена на жалбоподателя в хода на настоящото производство в отговор на действията по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г.

298 При обстоятелствата в настоящото дело е уместно разглеждането да продължи с първото основание в неговата първа част.

3. По първата част на първото основание за нарушение на правото на защита, що се отнася до разликите между изложението на възраженията и обжалваното решение

299 Първата част на първото основание е изведена от нарушение на правото на защита, доколкото изложението на възраженията и обжалваното решение се различавали в съществени части от анализа и възприетите твърдения за нарушения срещу жалбоподателя.

300 Тази част по същество е развита в пет твърдения за нарушения. В частност първото твърдение е изведено от факта, че изложението на възраженията се отнася за злоупотреба на пазарите на чипсети за UMTS и чипсети за LTE, докато обжалваното решение се отнася за злоупотреба само на пазара на чипсети за LTE. Четвъртото твърдение е изведено от факта, че като отражение на ограничението в обхвата на злоупотребата, „спорната“ част от търсенето на Apple, взета предвид в изложението на възраженията, е била напълно различна от разгледаната в обжалваното решение“.

301 От друга страна, в третата част на третото основание в жалбата, и по-специално в шестото твърдение в нея, жалбоподателят препраща към първата част на първото основание и изтъква нарушение на правото му на защита и на правото му да бъде изслушан, предвид факта, че обжалваното решение се отклонява от теорията за вредата, оповестена в изложението на възраженията.

302 Ето защо е необходимо първото и четвъртото твърдение в първата част на първото основание да бъдат разгледани заедно, както и през призмата на шестото твърдение в третата част на третото основание.

303 В това отношение жалбоподателят изтъква, че разглежданите споразумения и разглежданите плащания са свързани с два вида чипсети, използвани в устройствата на Apple (UMTS и LTE), но обжалваното решение, за разлика от изложението на възраженията, се отнася за злоупотреба само на пазара на чипсети за LTE. Жалбоподателят посочва, че е бил лишен от възможността да изложи своята гледна точка по направения в обжалваното решение анализ на критичния марж, предвид различието в спорната част от търсенето на Apple, докато по-тесният обхват на обжалваното решение не му давал предимство в това отношение и тези елементи били съществени при преценката на годността за отстраняване в съответствие с точка 140 от решение от 6 септември 2017 г.,

Intel/Комисия (C-413/14 P, EU:C:2017:632). Жалбоподателят подчертава, че въпреки факта, че обжалваното решение се отклонява чувствително от изложението на възраженията, той не е имал възможност да отговори на възраженията срещу анализа на критичния марж или да коригира преработения анализ на Комисията.

304 Жалбоподателят добавя, че промяната в заключенията относно засегнатите чипсети и по спорната част от търсенето на Apple не е в негова полза. Комисията оттеглила от обжалваното решение твърденията, свързани с доставката на най-малко [*поверително*] чипсети за UMTS, следователно плащанията във връзка с тези чипсети били законни. Въпреки това в обжалваното решение Комисията се абстрахирала от този брой, като изкривила анализа в ущърб на жалбоподателя, доколкото плащанията във връзка с чипсетите за UMTS трябвало да се изключат при анализа на критичния марж.

305 Комисията отвръща, че наблюдаваните от жалбоподателя разлики се отнасят до едно и също поведение и не са породили ново право да бъде изслушан, а тя не е била длъжна да му изпраща допълнително изложение на възраженията. В частност ограничаването на твърденията за нарушение само до чипсетите за LTE било благоприятно за жалбоподателя и доказвало, че Комисията е зачела правото му да бъде изслушан. Освен това Комисията не била длъжна да обсъжда с жалбоподателя своите съмнения относно хипотезите, на които се основава анализът на критичния марж, представен от жалбоподателя. Комисията не се обосновала с никакъв икономически модел, за да направи извода, че плащанията за изключителни права са били годни да предизвикат антиконкурентни последици, а единствено направила извод, че анализът на жалбоподателя на критичния марж не поставял под съмнение нейните заключения. Не можело да се приеме, че има нарушение на правото на изслушване, доколкото анализът на критичния марж бил представен от жалбоподателя, а Комисията не се обосновала с друга версия на посочения анализ. От друга страна, Комисията не била длъжна да дава на предприятието възможност да представи становище по нейната крайна преценка на неговите защитни основания, преди да приеме своето решение.

306 Комисията добавя, че доводът за [*поверително*] чипсети за UMTS, за които конкурентен доставчик също би могъл да разпредели разходите, свързани с компенсирането на плащанията за изключителни права, е недопустим, тъй като не е бил изложен в жалбата, и е неотносим, тъй като UMTS устройствата на Apple вече са съществували и не са били спорни за целите на анализа на критичния марж, като последното от тях е било пуснато през 2011 г., а анализът на критичния марж използва за първа референтна година 2012 г. Също така доводът за неблагоприятния характер на оттеглянето на твърденията за нарушение относно чипсетите за UMTS не само бил недопустим по същите причини, но бил и неоснователен, тъй като жалбоподателят не доказвал как това би могло да има неблагоприятни последици, още повече че в отговора на изложението на възраженията именно той твърдял, че Комисията трябва да оттегли твърденията си за нарушение относно чипсетите за UMTS.

307 Преди всичко следва да се припомни, че член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2003 предвижда на страните да бъде изпратено изложение на възраженията. Това изложение трябва да представя ясно всички съществени данни, с които Комисията се обосновава на този етап на производството (определение от 7 юли 2016 г., Panasonic/Комисия, C-608/15 P, непубликувано, EU:C:2016:538, т. 20).

308 Това посочване обаче може да е обобщено и решението на Комисията, в което тя констатира наличие на нарушение, не трябва непременно да повтаря точно възраженията, така както те са представени в изложението на възраженията, тъй като това изложение е подготвителен документ, в който фактическите и правните преценки имат чисто временен характер. Всъщност Комисията има задължение да изслуша адресатите на едно изложение на възраженията и евентуално да вземе предвид техните становища, които целят да отговорят на възприетите от нея твърдения за нарушение, като измени своя анализ именно за да спази тяхното право на защита (определение от 7 юли 2016 г., Panasonic/Комисия, C-608/15 P, непубликувано, EU:C:2016:538, т. 21).

309 В допълнение, изложението на възраженията е подготвителен процесуален акт спрямо решението, което слага край на административното производство. Ето защо, докато не е прието окончателно решение, Комисията може, с оглед по-специално на писмени или устни становища на страните, да оттегли някои или дори всички от първоначално повдигнатите срещу тях твърдения и така да измени позицията си в тяхна полза, или обратно — да реши да включи нови твърдения за нарушение, при условие че даде на съответните предприятия възможност да изложат гледната си точка (решение от 27 юни 2012 г., Microsoft/Комисия, T-167/08, EU:T:2012:323, т. 184).

310 Изпращането на заинтересованите лица на допълнително изложение на възраженията е необходимо само когато в резултат на направените проверки Комисията иска да предяви нови обвинения на предприятията или да измени съществено доказателствата за установените нарушения, но не и когато Комисията изпълнява задължението си да оттегли твърдения за нарушение, които с оглед на отговорите на изложението на възраженията са се оказали неоснователни (решение от 27 юни 2012 г., Microsoft/Комисия, T-167/08, EU:T:2012:323, т. 191).

311 Доводите на жалбоподателя следва да бъдат разгледани в светлината на тези принципи.

312 Тези доводи се отнасят по същество до три отделни аспекта.

313 На първо място, доколкото доводите на жалбоподателя се отнасят общо до факта, че в съображение 388 от обжалваното решение Комисията е приела наличието на злоупотреба единствено на пазара на чипсети за LTE, докато в съображения 254 и 256 от изложението на възраженията е имала предвид злоупотреба на пазара на чипсети за LTE и на пазара на чипсети за UMTS, такова обстоятелство, макар да е точно, не предполага само по себе си процесуално нарушение, нито a fortiori нарушение на правото на защита на жалбоподателя.

314 Всъщност в обжалваното решение Комисията ограничава нарушенията, вменени на жалбоподателя, в сравнение с тези, които е имала предвид в изложението на възраженията, като оттегля нарушението на пазара на чипсети за UMTS. С други думи, Комисията не добавя нови твърдения за нарушение или доказателства срещу жалбоподателя, а оттегля обвинения, които с оглед на отговорите на изложението на възраженията са се оказали недостатъчно обосновани. Съгласно съдебната практика, припомнена в точки 309 и 310 по-горе, такова изменение не води до задължение за Комисията да връчи на жалбоподателя допълнително изложение на възраженията.

315 На второ място, доводите на жалбоподателя се отнасят до факта, че Комисията не му дала възможност да изложи своята гледна точка по причините, които са я накарали в обжалваното решение да отхвърли представения от него анализ на критичния марж в

неговия отговор на изложението на възраженията. Следва да се отбележи, че преди да приеме обжалваното решение, Комисията не е била длъжна да дава на жалбоподателя възможност да изложи становище по причините, поради които смята да отхвърли посочения анализ в обжалваното решение. Всъщност правото на изслушване обхваща всички фактически или правни обстоятелства, на които се основава решението, но не и окончателното становище, което администрацията възнамерява да приеме (вж. решение от 15 март 2006 г., BASF/Комисия, T-15/02, EU:T:2006:74, т. 94 и цитираната съдебна практика; решения от 19 май 2010 г., IMI и др./Комисия, T-18/05, EU:T:2010:202, т. 109, и от 9 март 2015 г., Deutsche Börse/Комисия, T-175/12, непубликувано, EU:T:2015:148, т. 344).

316 На трето място, жалбоподателят възразява срещу факта, че макар да оттегля твърденията за нарушения във връзка с чипсетите за UMTS, Комисията не взела предвид това оттегляне, когато разгледала анализа на критичния марж, и не му дала възможност да представи становище по последиците от това обстоятелство върху анализа на критичния марж, което било неблагоприятно за него. Както се установява от писмените изявления на жалбоподателя и дадените от него обяснения в съдебното заседание, той възразява срещу факта, че Комисията не му позволила да бъде изслушан относно данните, използвани при анализа на критичния марж, предвид оттеглянето на твърденията за нарушения при чипсетите за UMTS, и така да адаптира тези данни.

317 Преди всичко следва да се припомни, че както се установява от съдебната практика, посочена в точка 159 по-горе, зачитането на правото на защита изисква на всеки субект, адресат на решение, с което се установява, че е извършил нарушение на правилата на конкуренцията, да е била предоставена възможност в хода на административното производство да изложи надлежно своето становище относно вменените му нарушения.

318 В частност в хода на административното производство предприятието може да поддържа със съответни доказателства, че поведението му не е било годно да ограничи конкуренцията, и по-конкретно да породи сочения отстраняващ ефект (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 138).

319 В случая е безспорно, че изпратеното от Комисията на жалбоподателя изложение на възраженията е разглеждало злоупотреба с господстващо положение както на пазара на чипсети за LTE, така и на пазара на чипсети за UMTS. С други думи, изложението на възраженията е имало предвид злоупотреба, обхващаща двата пазара.

320 Също така е безспорно, че в своя отговор на изложението на възраженията жалбоподателят представя „анализ на критичния марж“, който има за цел да докаже, че поведението, в което е упрекнат, не е било годно да породи отстраняващ ефект на тези два пазара.

321 Както жалбоподателят изрично потвърждава в отговор на процесуално-организационно действие на Общия съд и Комисията не оспорва това, анализът на критичния марж, представен в отговор на изложението на възраженията, се е отнасял до чипсетите за UMTS и за чипсетите за LTE, обхванати от разглежданите споразумения, и се е опирал на данните за тези два вида чипсети.

322 Анализът на критичния марж, представен от жалбоподателя, е описан в съображение 487 от обжалваното решение и е синтезиран в таблица 16 в това съображение.

323 По същество става въпрос за икономически анализ, който цели да докаже, че един хипотетичен конкурент, който е също толкова ефективен като жалбоподателя, би могъл да се конкурира с последния при доставката на чипсети за LTE и за UMTS на Apple, тъй като този конкурент би бил в състояние да предложи цена, която включва неговите разходи, и същевременно да компенсира Apple за загубата на разглежданите плащания.

324 Безспорно е също така, че в обжалваното решение, преди да направи извода, че жалбоподателят е злоупотребил с господстващото си положение само на пазара на чипсети за LTE, Комисията е отхвърлила този анализ на критичния марж, представен от жалбоподателя в отговор на изложението на възраженията. Както Комисията изрично посочва в писмените си изявления, тя не се е произнасяла по друга версия на този анализ.

325 В частност в обжалваното решение Комисията представя този анализ, посочва причините, поради които той не може да бъде приет, и представя „преработен“ анализ, който включва нейните корекции.

326 От друга страна, от обжалваното решение се установява, че Комисията е отхвърлила анализа на критичния марж, представен от жалбоподателя, поради наличието на три предполагаемо неправилни хипотези, които тя коригира в своя „преработен“ анализ, и че тя изобщо не поставя под съмнение факта, че сам по себе си посоченият анализ е представлявал инструмент, позволяващ да се оспори годността на разглежданите плащания да породят отстраняващ ефект.

327 С други думи, в обжалваното решение Комисията, от една страна, отхвърля анализа на критичния марж, представен в отговор на изложението на възраженията, данните в който са се отнасяли както до чипсетите за LTE, така и до чипсетите за UMTS, а от друга страна, е направила „преработен“ анализ на критичния марж, като се е основала отново на данните, отнасящи се както до чипсетите за LTE, така и до чипсетите за UMTS, макар в съображения 487, 491, 492, 498, 499 и 503 от обжалваното решение, като се позовава на посочения анализ, тя неправилно да посочва само чипсетите за LTE.

328 Следователно в обжалваното решение Комисията представя, разглежда и преработва анализ на критичния марж (отнасящ се както до пазара на чипсети за UMTS, така и на чипсети за LTE), който не е или вече не е относим към приетата в обжалваното решение злоупотреба (която се отнася само до пазара на чипсети за LTE).

329 Като действа по този начин, независимо от основателността на трите възражения срещу възприетите в анализа на критичния марж на жалбоподателя хипотези и направените в това отношение корекции в „преработения“ анализ на критичния марж, Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя.

330 Всъщност, както се установява от съдебната практика, припомнена в точка 318 по-горе, жалбоподателят е можел да се позове на елемент, какъвто е анализът на критичния марж, представен в отговор на изложението на възраженията, за да твърди, че неговото поведение не е било годно да ограничи конкуренцията, и в частност да породи отстраняващ ефект.

331 Жалбоподателят се е възползвал от тази възможност, като в раздела от своя отговор на изложението на възраженията, целящ да докаже липсата на отстраняващ ефект (раздел VII), посвещава един подраздел на представянето на своя анализ на критичния

марж (подраздел VII.F). Следователно този анализ на критичния марж е имал важна роля в защитата на жалбоподателя срещу изложените от Комисията твърдения за нарушение. Поначало в раздела от обжалваното решение, отнасящ се до наличието на злоупотреба с господстващо положение (раздел 11), Комисията посвещава един раздел на разглеждането и отхвърлянето на този анализ на критичния марж (раздел 11.5).

332 Възможността едно предприятие да твърди, че дадено поведение не е годно да ограничи конкуренцията, и в частност да породи отстраняващ ефект, като се позовава на икономически анализ, какъвто е анализът на критичния марж, представен в случая от жалбоподателя, е лишена от полезно действие, ако обхватът на укоримото поведение бъде променен от Комисията след изложението на възраженията, по-специално що се отнася до съответните пазари.

333 Определянето на обхвата на укоримото поведение всъщност оказва влияние върху икономическите данни, използвани при посочения анализ, по-специално що се отнася до разходите и единичните цени на съответните продукти, оспорвания пазарен дял или разходите, които един също толкова ефективен конкурент би трябвало да понесе.

334 Анализ на критичния марж, отнасящ се до двата пазара на продукти, за които се твърди, че са отделни и не са взаимозаменяеми (каквито според обжалваното решение са пазарите на чипсети за UMTS и на чипсети за LTE), непременно се различава от анализ, обхващащ само единия от тези два пазара (като пазара само на чипсети за LTE).

335 В частност в случая ограничаването на вменената злоупотреба само до пазара на чипсети за LTE оказва влияние върху съществените параметри на такъв анализ, какъвто е анализът на критичния марж. По-специално става въпрос, най-напред, за размера на разглежданите плащания, доколкото, както подчертава жалбоподателят, плащанията за чипсетите за UMTS е трябвало да се изключат от анализа на критичния марж. По-нататък, става въпрос за спорната част, взета предвид в анализа на критичния марж, тоест за частта от търсенето на Apple, за която един също толкова ефективен като жалбоподателя конкурент би могъл да влезе в конкуренция с него и спрямо която той би могъл да разпределя необходимите разходи за компенсиране на Apple за загубата на разглежданите плащания. Накрая, става въпрос за разходи и за цени на чипсети, които са взети предвид при анализа на критичния марж, доколкото в обжалваното решение Комисията по-специално приема, че средните цени на чипсетите за UMTS и за LTE не са били сходни (съображение 217 от обжалваното решение).

336 Ето защо, доколкото Комисията прави промяна в твърденията за нарушение, която оказва влияние върху релевантността на данните, на които се основава анализът на критичния марж, представен от жалбоподателя в отговор на изложението на възраженията, с твърдението, че неговото поведение не е било годно да породи отстраняващ ефект, за да е в състояние това предприятие надлежно да упражни правото си на защита, то трябва да е получило възможност да бъде изслушано и евентуално да адаптира посочения икономически анализ, макар при такова положение от Комисията да не се изисква да му представи „допълнителни твърдения за нарушения“ съгласно съдебната практика, припомнена в точка 310 по-горе, и констатациите, извършени в точки 313 и 314 по-горе.

337 Всъщност за изложението на възраженията е характерно, че то е временно по своята същност и подлежи на изменения от страна на Комисията при последващата ѝ преценка въз основа на представените ѝ в отговор от страните бележки и на други фактически

констатации. Поради тази временност изложението на възраженията по никакъв начин не възпрепятства Комисията да измени позицията си в полза на засегнатите предприятия, без да е длъжна да обяснява евентуалните разлики с временната си преценка, съдържаща се в това изложение (решение от 16 януари 2019 г., Комисия/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, т. 36).

338 Тези съображения обаче не дават основание да се приеме, че Комисията може след изложението на възраженията да измени обхвата на твърденията за нарушение, с оглед на които засегнатото предприятие е представило икономически анализ, какъвто е представеният в случая от жалбоподателя анализ на критичния марж, без да сведе тази промяна до знанието на това предприятие и да му даде възможност да представи становището си в това отношение, като при необходимост адаптира по-рано представения икономически анализ. Всъщност подобно тълкуване би било в разрез с принципа на зачитане на правото на защита и на член 27, параграф 1 от Регламент № 1/2003, които изискват засегнатото предприятие да е имало възможност надлежно да представи своето становище по повод на възприетите от Комисията твърдения за нарушение (вж. по аналогия решение от 16 януари 2019 г., Комисия/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, т. 31 и 37).

339 Всъщност, макар в обжалваното решение Комисията да е можела да отхвърли анализа на критичния марж, представен от жалбоподателя и отнасящ се до пазара на чипсети за LTE и до пазара на чипсети за UMTS, като посочи, че той не поставя под съмнение нейните заключения по отношение само на пазара на чипсети за LTE, от това не следва изводът, че тя е можела да отхвърли по същия начин анализ на критичния марж, който се отнася само до пазара на чипсети за LTE.

340 Ето защо следва да се посочи, че в случая, за да може надлежно да изложи становище относно отстраняващия ефект, който му е вменен, и следователно да може по-добре да осигури своята защита, на жалбоподателя е трябвало да се даде възможност да бъде изслушан и евентуално да адаптира своя анализ на критичния марж, за да вземе предвид оттеглянето на възраженията относно чипсетите за UMTS, чиято доставка вече не е била оспорвана от Комисията.

341 Тази констатация не би могла да се постави под съмнение от твърденията на Комисията, с които тя оспорва допустимостта и относимостта на довода на жалбоподателя за броя чипсети за UMTS, който не бил взет предвид в негов ущърб (т. 306 по-горе). От една страна, посоченият довод е направен от жалбоподателя в писмената реплика, за да подкрепи твърдението в жалбата, че изменението на обхвата на злоупотребата, изключващо чипсетите за UMTS, е било неблагоприятно за него, що се отнася до неговия анализ на критичния марж. Ето защо посоченият довод е допустим. От друга страна, жалбоподателят включва чипсетите за UMTS в анализа на критичния марж, представен в отговор на изложението на възраженията, тъй като последното е разглеждало злоупотреба и на пазара на чипсети за UMTS, и в това отношение изрично посочва въз основа на представените от Apple данни, че последното се е снабдило с общ брой единици чипсети за UMTS от жалбоподателя от 2011 до 2014 г., който по същество съответства на посочения от жалбоподателя (вж. таблица 14 в изложението на възраженията). Следователно доводът на жалбоподателя не е неотносим.

342 От това следва, че Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя, доколкото не е изслушала жалбоподателя относно последиците от оттеглянето на твърденията за нарушение във връзка с пазара на чипсети за UMTS за анализа на критичния марж, представен от жалбоподателя с цел да докаже, че вмененото му поведение не е било годно да ограничи конкуренцията, и в частност да породи отстраняващ ефект.

343 Предвид това нарушение на правото на защита на жалбоподателя следва да бъде приета и първата част на първото основание в жалбата.

4. Заключение

344 При разглеждането на първото основание в жалбата, и по-специално първата и третата част от него, се установява, че административното производство, довело до приемането на обжалваното решение, е опорочено от редица процесуални нарушения, засегнали правото на защита на жалбоподателя.

345 По тези съображения, предвид нарушенията на правото на защита на жалбоподателя, констатирани при разглеждането на първата и третата част на първото основание, поотделно или заедно, и без да е необходимо произнасяне по останалите повдигнати от жалбоподателя части, първото основание в жалбата следва да бъде прието и на това основание обжалваното решение да бъде отменено.

346 При обстоятелствата в настоящото дело, в интерес на доброто правораздаване е необходимо също така да бъде разгледано третото основание в жалбата.

B. По третото основание, изведено от явни грешки при прилагане на правото и в преценката, що се отнася до извода, че разглежданите споразумения са били годни да доведат до потенциални антиконкурентни последици

347 Третото основание се разделя на три части. Първата е за явна грешка при прилагане на правото и нарушение на принципите на правна сигурност и на оправданите правни очаквания, доколкото Комисията не приложила точната правна норма. Втората е за явни грешки в правото и в преценката, доколкото Комисията пропуснала да приложи съдебната практика относно ценовите практики. Третата е за явна грешка в преценката, доколкото Комисията приела, че разглежданите споразумения са били годни да имат потенциални антиконкурентни последици.

348 Необходимо е да се разгледа третата част.

1. Предварителни бележки

a) Припомняне на принципите от съдебната практика

349 Следва да се припомни, че член 102 ДФЕС съвсем няма за цел да попречи на предприятие да завоюва въз основа на собствените си качества господстващото положение на даден пазар. Тази разпоредба не цели и да осигури оставането на пазара на конкурентите, които са

по-малко ефективни от предприятието с господстващо положение (решения от 27 март 2012 г., Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, т. 21, и от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 133).

350 Член 102 ДФЕС забранява по-специално на предприятие с господстващо положение да прилага практики, които имат отстраняващ ефект за неговите конкуренти, считани за също толкова ефективни като него, и засилват господстващото му положение, като прибягва до средства, различни от характерните за основаната на качествата конкуренция (вж. решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 136 и цитираната съдебна практика).

351 В този смисъл не всеки отстраняващ ефект непременно нарушава конкуренцията. По дефиниция основаната на качествата конкуренция може да доведе до изчезването от пазара или изтласкването на конкурентите, които са по-малко ефективни и следователно по-малко привлекателни за потребителите с оглед по-специално на цените, избора, качеството или нововъведенията (решения от 27 март 2012 г., Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, т. 22, и от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 134).

352 Въпреки това в този контекст предприятието с господстващо положение носи особена отговорност да не засяга със своето поведение ефективната и ненарушена конкуренция на вътрешния пазар (решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 135).

353 Във връзка с това вече е постановено, че предприятие с господстващо положение на пазара, което обвързва купувачите, дори това да е по тяхно искане, със задължение или обещание да се снабдяват изцяло или за значителна част от нуждите си изключително от това предприятие, злоупотребява с господстващо положение по смисъла на член 102 ДФЕС, независимо дали задължението е безвъзмездно, или срещу него се предоставя отстъпка. Това важи и когато посоченото предприятие, без да обвързва купувачите с формално задължение, прилага било по силата на споразумения с тези купувачи, било едностранно схема на отстъпки за лоялност, тоест отстъпки, свързани с условието клиентът — независимо дали стойността на неговите покупки е значителна, или минимална — да се снабдява изцяло или за значителна част от нуждите си изключително от предприятието с господстващо положение (вж. решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 137 и цитираната съдебна практика).

354 Въпреки това в случаите, в които в хода на административното производство предприятието поддържа със съответни доказателства, че поведението му не е било годно да ограничи конкуренцията, и по-конкретно да породи сочения отстраняващ ефект, Комисията е длъжна да извърши анализ на годността за отстраняване на конкурентите, които са поне също толкова ефективни (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 138—140).

355 Всъщност, за да се характеризира като злоупотреба, поведението трябва да е било годно да ограничи конкуренцията, и по-конкретно да породи сочения отстраняващ ефект, и тази преценка следва да се извърши с оглед на всички релевантни фактически обстоятелства във връзка с това поведение (вж. решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 154 и цитираната съдебна практика).

356 Когато в решение Комисията извърши подобен анализ, Общият съд трябва да прецени всички доводи на жалбоподателя против правилността на констатациите на Комисията за присъщата на разглежданата практика годност да отстрани конкуренти, които са поне също толкова ефективни (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2017 г., Intel/Комисия, C-413/14 P, EU:C:2017:632, т. 141).

357 От друга страна, по отношение на последното следва да се припомни, че обхватът на контрола за законосъобразност, предвиден в член 263 ДФЕС, обхваща всички елементи от решенията на Комисията относно производства по прилагане на член 102 ДФЕС, по отношение на които Общият съд осигурява задълбочен контрол както от правна, така и от фактическа страна, с оглед на изтъкнатите от жалбоподателите основания и предвид всички доказателства, представени от последните, независимо дали предхождат, или следват по време приетото решение и дали са предоставени предварително в рамките на административната процедура, или за първи път в рамките на съдебното производство пред Общия съд, доколкото тези доказателства са относими към контрола за законосъобразността на решението на Комисията (решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 72).

358 Дори в областите, в които е необходимо да бъдат направени сложни оценки, Съдът на Съюза трябва по-специално да провери не само фактическата точност на представените доказателства, тяхната достоверност и логична последователност, но също да провери дали тези доказателства включват всички релевантни данни, които трябва да бъдат взети предвид, за да се прецени ситуацията, както и дали те са от такъв характер, че да подкрепят направените въз основа на тях изводи (вж. в този смисъл решение от 10 юли 2014 г., Telefónica и Telefónica de España/Комисия, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 54).

359 Накрая, според правото в областта на конкуренцията, в случай на спор относно наличието на нарушение Комисията следва да докаже констатираните от нея нарушения и да определи доказателствата, които могат надлежно да установят елементите от състава на нарушението. Ако съдът има съмнения, те трябва да бъдат в полза на предприятието — адресат на решението за установяване на нарушение (решение от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 71 и 72).

б) Припомняне на структурата на обжалваното решение

360 В раздел 11 от обжалваното решение, който е обособен в осем раздела, Комисията приема, че жалбоподателят е злоупотребил с господстващото си положение (вж. т. 33 по-горе).

361 По-конкретно, в раздел 11.3 от обжалваното решение Комисията приема, че разглежданите плащания са били плащания за изключителни права (съображение 395 от обжалваното решение).

362 В раздел 11.4 от обжалваното решение Комисията посочва, че презумпцията, че извършването на плащания за изключителни права от страна на жалбоподателя е било злоупотреба с господстващо положение, се потвърждава при обстоятелствата в конкретния случай от анализа на годността на разглежданите плащания да имат антиконкурентни последици (съображение 406 от обжалваното решение). Този раздел е обособен в четири подраздела.

363 Първо, Комисията приема, че разглежданите плащания са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентни доставчици на чипсети за LTE (подраздел 11.4.1 от обжалваното решение).

364 Второ, Комисията посочва, че вътрешните документи и обясненията на Apple потвърждават, че разглежданите плащания са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентни доставчици на чипсети за LTE (подраздел 11.4.2 от обжалваното решение).

365 Трето, Комисията приема, че разглежданите плащания са обхващали значителен дял от пазара на чипсети за LTE през разглеждания период (подраздел 11.4.3 от обжалваното решение).

366 Четвърто, Комисията приема, че Apple е било привлекателен клиент поради значението си за навлизането или разширяването на релевантния пазар (подраздел 11.4.4 от обжалваното решение).

367 В раздел 11.5 от обжалваното решение Комисията прави заключение, че анализът на критичния марж на жалбоподателя не доказва, че неговите плащания за изключителни права не са били годни да породят антиконкурентни последици (съображение 488 от обжалваното решение).

в) Припомняне на твърденията за нарушение на жалбоподателя

368 Както следва от точки 361 и 362 по-горе, Комисията не се ограничава до квалифициране на разглежданите плащания като плащания за изключителни права, а извършва анализ на годността на посочените плащания да породят антиконкурентни последици. Ето защо съгласно съдебната практика, припомнена в точка 356 по-горе, Общият съд е длъжен да разгледа доводите на жалбоподателя, с които той иска да постави под съмнение основателността на този анализ.

369 В това отношение в третата част на третото основание жалбоподателят излага осем твърдения за нарушение и някои въвеждащи доводи, с които по същество упреква Комисията, че е допуснала явни грешки в преценката при своя анализ на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици, и при своята преценка на представения от него анализ на критичния марж.

370 Що се отнася до анализа на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици, необходимо е да се разгледат трите първи твърдения за нарушение в третата част на третото основание, както и свързаните с тях въвеждащи доводи.

2. По първото твърдение за нарушение в третата част на третото основание за неотчитане на всички релевантни обстоятелства

371 Жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение не доказва, че разглежданите споразумения са били годни да доведат до антиконкурентно отстраняване на конкуренти. Комисията не доказала, че Intel или друго конкурентно предприятие е било в състояние да спази строгите технически изисквания и графиците на Apple. Обратно, обжалваното решение признавало, че нито един конкурент не е бил в състояние да достави чипсетите за

LTE, предназначени за iPhone, през целия разглеждан период, и в него не се твърдяло, че разглежданите плащания са оказали влияние върху решенията на Apple за снабдяване за iPad, пуснати в периода 2011—2013 г. и през 2016 г. Обжалваното решение се опитвало да докаже отстраняването на един-единствен конкурент (Intel) от снабдяването за iPad, предназначени за пускане през 2014 г. и 2015 г., което представлявало по-малко от 1 % от релевантния пазар и предполагало, че разглежданите плащания не могат да отстранят нито един конкурент.

372 Жалбоподателят твърди, че Комисията не е идентифицирала, анализирала и тълкувала някои определящи фактически елементи и че обжалваното решение съдържа неточности относно засегнатите устройства и конкуренти. Той също така посочва, че както Комисията признавала в обжалваното решение, разглежданите споразумения не са могли да попречат на който и да е конкурент да доставя чипсети за LTE, предназначени за пуснатите модели iPhone по време на действието на споразуменията. В частност от обжалваното решение се установявало, че през периода 2011—2015 г. Apple не е имало алтернативно техническо решение, за да задоволи нуждите от чипсети за LTE за своите iPhone. Освен това Комисията не твърдяла, че разглежданите споразумения са били в състояние да попречат на който и да е конкурент да доставя чипсети за LTE за моделите iPad, пуснати през 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2016 г. Така по същество Комисията се позовавала единствено на възможното отстраняване на Intel при чипсетите за LTE, предназначени за iPad, пуснати през 2014 г. и 2015 г.

373 Жалбоподателят добавя, че в своята писмена защита Комисията признала, че Apple не е гледало на Intel като на надежден доставчик на чипсети за LTE, използвани в мобилните телефони. Жалбоподателят доказал, че това се отнася и за всеки друг конкурент. Накрая, Комисията не отговорила на доводите, че годността за отстраняване е трябвало да се определи по отношение на съвкупността от клиенти на чипсети на разглеждания най-широк пазар. Обжалваното решение дори не посочвало възможното антиконкурентно отстраняване от пазара, съпоставено с невъзможността за снабдяване на определен клиент.

374 Комисията отговаря, че доводите на жалбоподателя почиват на фундаментално неправилно разбиране на обжалваното решение. Комисията приела, че през целия разглеждан период жалбоподателят е предоставял на Apple плащания за изключителни права, свързани както с iPhone, така и с iPad, които са били годни да породят антиконкурентни последици, а Intel бил само един конкретен пример за тази годност. Ето защо заключенията на Комисията включвали по-конкретно, но не само, факта, че разглежданите плащания реално са повлияли решенията за покупки на Apple за iPad, предназначени за пускане през 2014 г. и 2015 г. Предвид погрешното разбиране на жалбоподателя не било нужно Общият съд да разглежда третата част на третото основание, но при всички случаи Комисията представяла доводи, за да обори доводите на жалбоподателя.

375 В това отношение, от една страна, Комисията най-напред изтъква, че жалбоподателят не излага систематизирано релевантните обстоятелства, нито причините, поради които тя е допуснала грешка, като е придала тежест на факторите, с които се е обосновала. По-нататък Комисията припомня обстоятелствата, изброени в съображение 411 от обжалваното решение. В частност тя посочва, че значението на господстващото положение на жалбоподателя, индексът на покритие на пазара и условията, при които са били предоставяни плащанията, са фактори, които следва да бъдат взети предвид, подчертава, че третата част на третото основание не разглежда въпроса за продължителността на разглежданите споразумения, уточнява, че размерът на разглежданите плащания е бил

голям, и обяснява, че обжалваното решение не се основава на наличието на отстраняваща стратегия. Накрая Комисията обяснява, че според обжалваното решение разглежданите плащания са били годни да породят антиконкурентни последици през целия разглеждан период, и че те действително са имали антиконкурентни последици върху решенията за покупка на чипсети за LTE за iPad, които Apple е предвиждало да пусне през 2014 г. и 2015 г.

376 От друга страна, Комисията посочва, че тя не е взела предвид факта, че Intel е бил по-малко ефективен конкурент. Жалбоподателят не отчитал заключението в съображение 464 от обжалваното решение, според което Apple е считало Intel за интересен източник на чипсети за LTE за своите iPad. Във всеки случай заключението, преповторено в съображение 486, не се основавало единствено на приемането на Intel за поне също толкова ефективен конкурент, а Комисията взела предвид годността на разглежданите плащания да породят отстраняващ ефект спрямо независимо кой също толкова ефективен конкурент, и съображение 426 от обжалваното решение посочвало, че Apple е обсъждало три други доставчика за предвидените за пускане през 2014 г. iPad.

377 Комисията добавя, че настоятелното твърдение на жалбоподателя, че Intel не е можело да се счита за също толкова ефективен конкурент, е безсмислено, тъй като заключението относно годността на разглежданите плащания да имат антиконкурентни последици, се прилага към също толкова ефективен конкурент.

378 Преди всичко, ако се предположи, че доводите на Комисията за безполезността на разглеждането на третата част на третото основание трябва да се разбират като позоваване на несъстоятелността на тази част, те трябва да се отхвърлят като неоснователни. Всъщност в посочената част страните по същество спорят по основателността на извършеното от Комисията в обжалваното решение доказване на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици. Ето защо, ако третата част на третото основание се окаже обоснована, тя би довела до отмяна на обжалваното решение.

379 При това положение, за да бъдат разгледани доводите на жалбоподателя, е необходимо предварително да се припомнят някои елементи, присъщи на структурата и съдържанието на обжалваното решение.

380 Най-напред следва да се припомни, че макар релевантният пазар, възприет от Комисията в обжалваното решение, да е световният пазар на чипсети за LTE (вж. т. 31 по-горе), поведението, в което е упрекнат жалбоподателят, се вписва единствено в рамките на неговите договорни отношения с Apple. По-точно, Комисията приема, че нарушението се изразява в предоставянето на разглежданите плащания от жалбоподателя на Apple (член 1 от диспозитива на обжалваното решение).

381 По-нататък следва да се припомни, че в раздел 11.4 от обжалваното решение Комисията приема, че разглежданите плащания съставляват злоупотреба с господстващо положение, с мотива, че те са плащания за изключителни права, които са годни да породят антиконкурентни последици (съображение 406 от обжалваното решение), доколкото са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя (съображение 407 от обжалваното решение).

382 В частност доказването на намаляването на стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, е извършено от Комисията в подраздели 11.4.1 и 11.4.2 от обжалваното решение (съображения 407 и 408 от обжалваното решение).

383 Накрая следва да се отбележи, че за да достигне до заключението, че разглежданите плащания са били годни да породят антиконкурентни последици, в обжалваното решение Комисията посочва, че е взела предвид и значителния дял от релевантния пазар, обхванат от разглежданите плащания, посочен в подраздел 11.4.3 от обжалваното решение (съображения 409 и 411 от обжалваното решение), значението на Apple като клиент за навлизането или разширяването на съответния пазар, посочено в подраздел 11.4.4 от обжалваното решение (съображения 410 и 411 от обжалваното решение), както и обхвата на господстващото положение на жалбоподателя, посочен в раздел 10 от обжалваното решение, условията за предоставяне на разглежданите плащания, посочени в раздел 11.3 от обжалваното решение, и продължителността и размера на посочените плащания, разгледани в подраздел 11.4.1 и в раздел 11.8 от обжалваното решение (съображение 411 от обжалваното решение). Обратно, както се установява от обжалваното решение и както Комисията потвърждава в писмените си изявления, тя не се е позовала на наличието на стратегия за отстраняване, тоест на антиконкурентно намерение от страна на жалбоподателя.

384 Доколкото, както се установява от точка 381 по-горе, заключението на Комисията, че разглежданите плащания са били годни да породят антиконкурентни последици, се основава преди всичко на преценката, че посочените плащания са намалили стимулите за Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, разглеждането следва да започне с проверка дали, както изтъква жалбоподателят, Комисията е извършила тази преценка, без да вземе предвид всички релевантни обстоятелства.

385 На първо място, следва да се припомни, че както е отбелязано в точка 382 по-горе, Комисията е достигнала до преценката, че разглежданите плащания са намалили стимулите за Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, след анализ, съдържащ се в подраздели 11.4.1 и 11.4.2 от обжалваното решение.

386 От една страна, в подраздел 11.4.1 от обжалваното решение Комисията достига до посочената преценка (съображение 412 от обжалваното решение) въз основа на сравнителен анализ на размера на разглежданите плащания, получени през разглеждания период (съображение 413 от обжалваното решение), на размера на разглежданите плащания, които Apple би загубило в случай на пускане на устройство, съдържащо чипсет за LTE на конкурент на жалбоподателя, по време на целия разглеждан период (съображение 414 от обжалваното решение) и на размера на разглежданите плащания, които е трябвало да бъдат възстановени от Apple в случай на пускане на устройство, съдържащо чипсет за LTE на конкурент на жалбоподателя през 2013 г., 2014 г. и 2015 г. (съображение 416 от обжалваното решение), както и на евентуалното кумулативно влияние на посочената загуба и на посоченото възстановяване на разглежданите плащания (съображение 417 от обжалваното решение).

387 От друга страна, в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение Комисията приема, че вътрешните документи и обясненията на Apple потвърждават посочената преценка (съображение 423 от обжалваното решение). Този подраздел се разделя на четири подподраздела: първият съдържа анализ на Комисията на посочените вътрешни документи и обяснения на Apple (подподраздел 11.4.2.1 от обжалваното решение); вторият цели да отговори на довода на жалбоподателя, че тези вътрешни документи и тези обяснения не са надеждни (подподраздел 11.4.2.2 от обжалваното решение); третият цели да отговори на довода на жалбоподателя, че Apple е поискало изключителните права (подподраздел 11.4.2.3 от обжалваното решение), а четвъртият цели да отговори на довода

на жалбоподателя, че Apple е щяло да го избере във всички случаи предвид по-високото качество на неговите чипсети за LTE, и съдържа преценката на Комисията, че противно на доводите на жалбоподателя, разглежданите плащания са оказали влияние върху стратегията за снабдяване на Apple (подподраздел 11.4.2.4 от обжалваното решение).

388 На второ място, следва да се отбележи, че както се установява от съдържанието му и от обясненията на Комисията пред Общия съд, обхватът на доказването в подраздели 11.4.1 и 11.4.2 от обжалваното решение е различен.

389 От една страна, подраздел 11.4.1 от обжалваното решение има за цел да докаже, че разглежданите плащания са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя през разглеждания период, за да се снабдява с чипсети за LTE за всички свои устройства, а именно iPhone и iPad. В това отношение, както се установява от обжалваното решение и както Комисията изрично посочва пред Общия съд, тя се е обосновала с анализ на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици.

390 От друга страна, що се отнася до търсенето на чипсети за LTE от страна на Apple, визирано в анализа на Комисията, следва да се отбележи, че в подраздел 11.4.3 от обжалваното решение, за да определи индекса на покритие на пазара на разглежданите плащания, Комисията се е позовала и на съвкупността от получените от Apple чипсети за LTE на жалбоподателя, без да разграничава iPhone и iPad. Също така в подраздел 11.4.4 от обжалваното решение Комисията приема, че Apple е било привлекателен клиент за доставчиците на чипсети за LTE, без да прави разграничение между iPhone и iPad.

391 Така подраздел 11.4.1 от обжалваното решение, както и подраздели 11.4.3 и 11.4.4 от обжалваното решение, се отнася до цялото търсене на Apple на чипсети за LTE за iPhone и за iPad. Впрочем Комисията потвърждава в писмените си изявления, че е направила извод, че по време на целия разглеждан период разглежданите плащания са били годни да породят антиконкурентни последици във връзка с чипсетите за LTE, предназначени както за iPhone, така и за iPad.

392 От друга страна, подраздел 11.4.2 от обжалваното решение цели да потвърди, най-вече въз основа на вътрешните документи и обясненията на Apple, направената в подраздел 11.4.1 от обжалваното решение преценка, и по-точно, както следва от обжалваното решение и както Комисията изрично заявява пред Общия съд, да докаже, че разглежданите плащания действително са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, за да се снабдява с чипсети за LTE за някои от своите устройства.

393 Всъщност в това отношение в писмената защита Комисията изрично потвърждава, че посоченият подраздел от обжалваното решение е имал за цел да докаже, че разглежданите плащания „действително са оказали влияние“ или са имали „реално влияние“ върху взетите от Apple решения за покупка на чипсети за LTE за „iPad, които то е предвиждало да пусне през 2014 г. и 2015 г.“. Така Комисията обяснява, че изводът, до който е достигнала в това отношение, се отнася до „реалните последици“ от разглежданите плащания.

394 От друга страна, що се отнася до търсенето на Apple на чипсети за LTE, посочено в нейния анализ в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение, на въпрос, поставен в рамките на процесуално-организационни действия относно обхвата на думите и изразите „устройства“, „пуснати“ (през 2014 г. и 2015 г.) и „да бъдат пуснати“ (през 2014 г. и 2015 г.),

използвани в посочения подраздел, Комисията изрично потвърждава, че този подраздел не се отнася до iPhone, а само до iPad, изразява съжаление за допусната „грешка при изписването“, доколкото посоченият подраздел се отнася до iPad, които реално са „пуснати“ през 2014 г. и 2015 г., а след това изрично потвърждава, че посоченият подраздел се отнася единствено до някои модели iPad „без CDMA“, които е трябвало „да бъдат пуснати“ от Apple през 2014 г. и 2015 г.

395 От това следва, че както се установява от съдържанието на обжалваното решение и както Комисията потвърждава в своите писмени изявления и по време на съдебното заседание, от една страна, целият анализ на Комисията в подраздел 11.4.1 от обжалваното решение се отнася до годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици във връзка не само с iPhone, но и с iPad, както впрочем подсказва заглавието на раздел 11.4 от обжалваното решение, доколкото се позовава общо на „потенциалните“ антиконкурентни последици от тези плащания. Първото твърдение за нарушение в третата част на третото основание е насочено срещу този анализ. От друга страна, анализът на Комисията в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение се отнася до последиците, които разглежданите плащания действително са имали във връзка с някои модели iPad, които Apple е предвиждало да пусне през 2014 г. и 2015 г. Второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание са насочени към този анализ (вж. т. 429 и следващите по-долу).

396 На трето място, съгласно съдебната практика, припомнена в точка 355 по-горе, анализът на годността на разглежданите плащания да ограничат конкуренцията, и в частност да отстранят конкурентите, които са поне също толкова ефективни, следва да се извърши с оглед на всички относими фактически обстоятелства, свързани с посоченото поведение.

397 От това следва, че след като трябва да вземе предвид всички релевантни обстоятелства, свързани с укоримото поведение, анализът на антиконкурентната годност на това поведение не може да е чисто хипотетичен (вж. в този смисъл решение от 6 октомври 2015 г., Post Danmark, C-23/14, EU:C:2015:651, т. 65 и 68).

398 На четвърто място, предвид гореизложеното следва да се провери дали, както твърди жалбоподателят, Комисията е достигнала до преценката, че разглежданите плащания са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, за да се снабдява с чипсети за LTE за iPhone и iPad, които трябва да бъдат пуснати през разглеждания период, без надлежно да е взела предвид всички релевантни фактически обстоятелства.

399 Първо, от обжалваното решение се установява, че за моделите iPhone и iPad, пуснати преди 2011 г., Apple се е снабдявало с чипсети за UMTS от Infineon, чиито дейности по доставка на чипсети са придобити от Intel през 2011 г. (съображения 89 и 90 от обжалваното решение). В периода 2011—2015 г. и до 16 септември 2016 г., тоест през разглеждания период, Apple се е снабдявало с чипсети за LTE за iPhone и iPad изключително от жалбоподателя (съображение 168 от обжалваното решение). След iPhone 7, пуснат на 16 септември 2016 г., Apple е инсталирало чипсети за LTE на Intel в някои версии на този модел (съображения 91 и 169 от обжалваното решение).

400 Второ, както подчертава жалбоподателят, следва да се отбележи, че в съображение 322 от обжалваното решение, в рамките на раздел 10 от това решение, отнасящ се до господстващото положение на жалбоподателя, Комисията констатира, че в периода 2011—2015 г. „Apple не е имало алтернатива за покриване на своите нужди от чипсети за LTE за своите устройства iPhone“.

401 Във връзка с това, от една страна, следва да се отбележи, че в обжалваното решение Комисията не е уточнила произхода на констатацията в съображение 322 от посоченото решение. Всъщност свързаната с нея бележка под линия 392, във варианта на обжалваното решение, който е връчен на жалбоподателя, препраща към раздел от обжалваното решение, какъвто не съществува (раздел 0), а в публичния вариант на обжалваното решение препраща без друго обяснение към подраздел 11.4.2 от обжалваното решение. Следва обаче да се припомни, както Комисията потвърждава в отговор на процесуално-организационните действия, че подраздел 11.4.2 от обжалваното решение не се отнася до iPhone, а само до някои модели iPad, предвидени за пускане през 2014 г. и 2015 г. (т. 394 по-горе). На поставен в съдебното заседание въпрос във връзка с това, Комисията обяснява, че препращането към раздел 0, направено във варианта на обжалваното решение, връчен на жалбоподателя, е резултат от техническа грешка и че препращането към подраздел 11.4.2 от обжалваното решение в публичния вариант на обжалваното решение следва да се разбира като противопоставяне, в смисъл че макар Apple да не е имало алтернатива на чипсетите за LTE от жалбоподателя за iPhone, които е трябвало да бъдат пуснати в периода 2011—2015 г. според съображение 322 от обжалваното решение, то е имало такава алтернатива за някои iPad, които е трябвало да бъдат пуснати през 2014 г. и 2015 г. според подраздел 11.4.2 от обжалваното решение.

402 От друга страна, от обжалваното решение следва, че констатацията в съображение 322 от посоченото решение се отнася до липсата на техническа алтернатива за нуждите на Apple от чипсети за LTE за iPhone. Всъщност в съображение 447 от обжалваното решение, като се позовава на становището на Apple по отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията, Комисията посочва, че за устройствата, които е трябвало да бъдат пуснати през 2016 г., напредъкът на Intel в „ключови технологии“ позволил на последното да бъде обсъждано за iPhone, а не само за iPad. Също така в съображения 491, 492 и 495 от обжалваното решение Комисията посочва, че нуждите на Apple от чипсети за LTE за iPhone в периода 2012—2015 г. са били безспорни, като излага на преден план по-специално факта, че чипсетите за LTE на Intel не са разполагали с някои технически характеристики.

403 В отговор на поставените от Общия съд в съдебното заседание въпроси въз основа на констатацията в съображение 322 от обжалваното решение, както Комисията, така и жалбоподателят потвърждават изрично, от една страна, че посочената констатация всъщност трябвало да се разбира като относима към липсата на техническа алтернатива за нуждите на Apple от чипсети за LTE за iPhone, които е трябвало да бъдат пуснати в периода 2011—2015 г., и от друга страна, че тази констатация е правилна от фактическа гледна точка.

404 Поначало по настоящото дело не е необходимо да се определят техническата характеристика или техническите характеристики, засегнати от посочената липса на алтернатива за различните модели на iPhone, които Apple е трябвало да пусне в периода 2011—2015 г., и в частност дали става въпрос за стандарта „Code Division Multiple Access“ (CDMA), визиран по-конкретно със сведенията, възпроизведени в съображение 187, точка 2 и в съображения 454 и 461 от обжалваното решение, за технологията „Voice over

LTE“ (VoLTE), визирана по-конкретно със сведението, възпроизведено в бележка под линия 586 от обжалваното решение, отнасящо се (чрез препратката в бележка под линия 587) до съображение 447 от това решение, за „гласовата свързаност“ или „гласовата функция“, визирани в сведенията, възпроизведени в съображение 492 от обжалваното решение, или за други характеристики.

405 Всъщност каквото и да е техническото обяснение за фактическата констатация на Комисията в съображение 322 от обжалваното решение, между страните няма спор, че Apple не е разполагало с никаква техническа алтернатива на чипсетите за LTE на жалбоподателя за задоволяване на своите нужди за iPhone, които е трябвало да бъдат пуснати в периода 2011—2015 г.

406 Освен това в обжалваното решение няма никакви данни, които да позволят да се приеме, от една страна, че за iPhone, които е следвало да бъдат пуснати през периода 2011—2015 г., Apple е предвиждало да се снабдява с чипсети за LTE, които не отговарят на неговите технически изисквания, и от друга страна, че за тази липса на алтернатива за iPhone, констатирана в съображение 322 от обжалваното решение, е имало други, нетехнически, причини.

407 Трето, в съображения 491, 493 и 495 от обжалваното решение Комисията също така констатира, че нуждите на Apple от чипсети за LTE са били спорни само за около половината iPhone за пускане през 2016 г. За тази цел в съображение 493 от обжалваното решение Комисията се позовава на изявление на Apple, направено в становището на последното по отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията, в което се посочва, че то е било в състояние да се снабдява от Intel само за по-малко от половината от обема на своите нужди за устройствата iPhone за пускане през 2016 г. Съдържащите се в обжалваното решение данни в това отношение също се позовават на технически съображения. Всъщност бележка под линия 586 от обжалваното решение, която възпроизвежда становището на Apple по отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията, посочва, че що се отнася до нуждите му от чипсети за LTE, Apple е можело да се снабдява от Intel само за „частта без CDMA“ от устройствата iPhone за пускане през 2016 г., което потвърждава, че Apple не е можело да се снабдява от Intel за частта със CDMA.

408 Четвърто, според оценките в обжалваното решение iPhone са представлявали около 90 % от продажбите на Apple на LTE устройства през разглеждания период, а следователно и от неговите нужди от чипсети за LTE, докато iPad са представлявали около 10 % от продажбите на Apple на LTE устройства през разглеждания период, а следователно и от същите нужди (вж. съображение 421 от обжалваното решение).

409 От това следва, че за много голяма част от нуждите на Apple от чипсети за LTE за устройствата, които е трябвало да се пуснат през разглеждания период, а именно всички iPhone за пускане през периода 2011—2015 г. и повече от половината iPhone за пускане през 2016 г., Apple не е имало техническа алтернатива на чипсетите за LTE на жалбоподателя и следователно не е можело да се обърне към конкурентни доставчици.

410 Безспорният факт, че на релевантния пазар не е имало техническа алтернатива на чипсетите за LTE на жалбоподателя за голяма част от нуждите на Apple през разглеждания период, е релевантно фактическо обстоятелство, което трябва да бъде взето предвид при анализа на годността на разглежданите плащания да създадат отстраняващ ефект, доколкото

Комисията приема, че такава годност има с оглед на всички нужди на Apple от чипсети за LTE, и в частност с оглед на намаляването на стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за задоволяване на всички свои нужди.

411 Пето, предвид гореизложеното следва да се приеме, че Комисията е направила извода, че разглежданите плащания са били годни да ограничат конкуренцията, доколкото са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, за да се снабдява с чипсети за LTE за цялото си търсене за iPhone и iPad, след извършен анализ, при който тя е пропуснала да вземе надлежно предвид всички релевантни фактически обстоятелства във връзка с укоримото поведение.

412 Всъщност, макар Комисията да констатира, че Apple не е имало техническа алтернатива на чипсетите за LTE на жалбоподателя за всички iPhone за пускане в периода 2011—2015 г. и за повече от половината iPhone за пускане през 2016 г., тя не е съпоставила това релевантно фактическо обстоятелство, което предполага липсата на конкуренти, които могат да снабдяват Apple с чипсети за LTE за посочените iPhone, с твърдяното намаляване на стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, за да се снабдява с чипсети за LTE за всички свои нужди, следователно и за iPhone, макар тези устройства да са представлявали много голяма част от посочените нужди.

413 Освен това в раздел 11.5 от обжалваното решение Комисията противоречиво се позовава именно на посоченото обстоятелство, за да отхвърли анализа на критичния марж на жалбоподателя, с мотива, че спорната част от търсенето на Apple, на която се позовава жалбоподателят, не отчитала факта, че Apple не можело да смени доставчика на чипсети за LTE за iPhone за пускане през 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. и за повече от половината iPhone за пускане през 2016 г. (съображение 491 и съображение 495, точка 2 от обжалваното решение).

414 При тези условия, доколкото Комисията не е взела предвид факта, че Apple не е можело да се обърне към никакъв друг доставчик, за да задоволи техническите си изисквания за много голяма част от търсенето си на чипсети за LTE (съответстващо на устройствата iPhone, с изключение на по-малко от половината iPhone за пускане през 2016 г.), тя не е можела надлежно да направи извода, че разглежданите плащания са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за всички свои нужди, обхващащи всички iPhone и iPad за пускане през разглеждания период, и че така тези плащания са били годни да ограничат конкуренцията на целия релевантен пазар на чипсети за LTE. Всъщност обстоятелството — което не е взето надлежно предвид в обжалваното решение — че Apple се е снабдявало с чипсети за LTE от жалбоподателя, а не от конкурентите на жалбоподателя предвид липсата на алтернативи, отговарящи на неговите собствени технически изисквания, би могло да се определи като конкуренция, основана на качествата, а не като антиконкурентен отстраняващ ефект, дължащ се на разглежданите плащания.

415 Наистина член 102 ДФЕС забранява действията на предприятие с господстващо положение, които имат за цел затвърждаване на това положение и злоупотреба с него, по-специално когато то има за цел да лиши доказани потенциални конкуренти от ефективен достъп до пазар (вж. в този смисъл решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 151). В случая предвид теорията за вредата, формулирана в обжалваното решение, която почива на намаление на стимулите за Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за всички свои нужди от чипсети за LTE през разглеждания

период, Комисията не е можела да пропусне да отчете обстоятелството, че заради своите собствени технически изисквания Apple не е можело да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за много голяма част от своето търсене на чипсети за LTE през посочения период.

416 Освен това трябва да се отбележи, че в обжалваното решение Комисията изобщо не твърди, че поведението на жалбоподателя е попречило на по-малко ефективните от него конкуренти да разработват продукти, задоволяващи изискванията на Apple, а само че стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за задоволяване на всички свои нужди от чипсети за LTE, са намалели. При всички случаи следва да се припомни, че както се установява от съдебната практика, припомнена в точка 351 по-горе, основаната на качествата конкуренция може да доведе до изчезването от пазара или изтласкването на конкурентите, които са по-малко ефективни и следователно по-малко привлекателни за потребителите с оглед по-специално на цените, избора, качеството или нововъведенията.

417 От всичко гореизложено следва, че изводът на Комисията за годността на разглежданите плащания да породят отстраняващ ефект, с мотива, че те са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, за да се снабдява с чипсети за LTE за задоволяване на цялото си търсене, почива на анализ, който не е извършен с оглед на всички релевантни фактически обстоятелства и на това основание е незаконосъобразен.

418 Този извод не се поставя под съмнение от останалите доводи на Комисията.

419 Първо, в съдебното заседание в отговор на въпросите на Общия съд Комисията се позовава на съображение 421 от обжалваното решение, като твърди, че то разкрива ефект на „ливъридж“, на който се опирало доказването на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици. По същество, според Комисията, въпреки че снабдяването за iPhone от конкурентите на жалбоподателя не е било технически възможно, разглежданите споразумения позволявали на жалбоподателя да използва като „ливъридж“ тази неоспорвана част от търсенето на Apple във връзка с iPhone, за да отстрани конкурентите за спорната част от посоченото търсене във връзка с iPad и така да попречи на конкурентите да се разширят и да се разраснат на пазара.

420 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че доводът на Комисията не се съгласува с теорията на вредата, изложена в обжалваното решение, която се отнася до годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици върху целия релевантен пазар на чипсети за LTE, с мотива, че Apple е било разубедено да се снабдява от конкурентите на жалбоподателя за задоволяване на всички свои нужди от чипсети за LTE за iPhone и iPad. С други думи, обжалваното решение визира отстраняващ ефект, който засяга общо и без разграничение чипсетите за LTE както за iPhone, така и за iPad, а не отстраняващ ефект, ограничен само до снабдяването на Apple с чипсети за LTE за iPad. Поначало, от една страна, в обжалваното решение вмененото на жалбоподателя нарушение е дефинирано с оглед на глобалното търсене на Apple за iPhone и iPad, а от друга страна, самото понятие за ефект на „ливъридж“, използван от жалбоподателя при различните устройства на Apple, не се среща в съображенията, изложени от Комисията в раздел 11.4 от обжалваното решение.

421 По-нататък следва да се посочи, че макар да е част от раздел 11.4.1 от обжалваното решение, съображение 421 от това решение има за цел, наред със съображения 419 и 420 от същото решение, да отговори на един довод, представен от жалбоподателя в административното производство, относно възможността на неговите конкуренти да предложат на Apple идентични стимули. Ето защо не може да се приеме, че теорията за вредата, обосноваваща годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици, е изложена в посоченото съображение. От друга страна, във всеки случай обратно на твърденията на Комисията съображение 421 от обжалваното решение не съдържа никакво точно отбелязване на факта, че посредством неоспорваната част от търсенето на Apple на чипсети за LTE жалбоподателят е получил ефект на „ливъридж“ върху спорната част от това търсене.

422 Накрая от съображения за изчерпателност следва да се отбележи, че доводът на Комисията, изведен от съображение 421 от обжалваното решение, почива на предположението, че обжалваното решение доказва антиконкурентната годност на разглежданите плащания по отношение на iPad. От една страна, както беше отбелязано в точка 391 по-горе, в подраздели 11.4.1, 11.4.3 и 11.4.4 от обжалваното решение Комисията е извършила общ анализ на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици, без да направи изобщо специфичен анализ по отношение на iPad. От друга страна, както беше отбелязано в точки 392—394 по-горе, по отношение на iPad в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение Комисията се ограничава да разгледа предполагаемите реални последици от разглежданите плащания във връзка с моделите iPad без CDMA за пускане през 2014 г. и 2015 г., анализ, срещу който са отправени второто и третото твърдение за нарушение, разгледани по-нататък.

423 Второ, както е отбелязано в точка 375 по-горе, Комисията се опира на данните, споменати в съображение 411 от обжалваното решение и припомнени в точка 383 по-горе, за да докаже, че е взела предвид релевантните обстоятелства в конкретния случай.

424 От една страна, доколкото Комисията се основава на условията за предоставяне на разглежданите плащания, посочени в раздел 11.3 от обжалваното решение, следва да се припомни, че в посочения раздел тя се ограничава да направи извод, че разглежданите плащания са били плащания за изключителни права и че анализът на твърдяната годност на тези плащания да породят антиконкурентни последици, се съдържа в раздел 11.4 от това решение. Освен това следва да се посочи, че при обстоятелствата в настоящото дело квалифицирането на разглежданите плащания като плащания за изключителни права не е било достатъчно, за да се направи изводът, че тези плащания представляват злоупотреба с господстващо положение. Всъщност съгласно съдебната практика, припомнена в точка 354 по-горе, предвид възраженията, направени от жалбоподателя в хода на административното производство, Комисията е била длъжна да извърши анализ на годността на разглежданите плащания да доведат до антиконкурентни последици, и в частност на годността да отстранят поне също толкова ефективни конкуренти.

425 От друга страна, макар Комисията основателно да подчертава по същество, че данните, посочени в точка 383 по-горе, не трябва да бъдат пренебрегвани, това не означава, че посочените данни, макар да са данни, които могат да се окажат релевантни за преценката на годността на дадено поведение да породи антиконкурентни последици, сами по себе си не доказват в случая антиконкурентни последици, и в частност отстраняващ ефект. Същото важи и за обхвата на господстващото положение на жалбоподателя (посочен в раздел 10 от обжалваното решение), за продължителността и размера на разглежданите

плащания (посочени в подраздел 11.4.1 и в раздел 11.8 от обжалваното решение), за пазарния дял, обхванат от тези плащания (посочен в подраздел 11.4.3 от обжалваното решение), и за значението на Apple като клиент (посочено в подраздел 11.4.4 от обжалваното решение). Всъщност изтъкването на посочените данни не може да постави под съмнение факта, че в случая доказването от страна на Комисията на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици, по-специално що се отнася до годността за отстраняване на поне също толкова ефективни конкуренти, присъща на въпросната практика, не е извършено с оглед на всички релевантни фактически обстоятелства, свързани с укоримото поведение, предвид твърдяното намаляване на стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за задоволяване на всички свои нужди от чипсети за LTE за iPhone и iPad.

426 Освен това следва да се отбележи, че както се установява от обжалваното решение и както Комисията изрично посочва пред Общия съд, в същото решение тя не се е позовала на икономически модел, например критерия за също толкова ефективния конкурент, за да направи извод, че разглежданите плащания са били годни да породят антиконкурентни последици, а в раздел 11.5 от обжалваното решение се е ограничила да посочи, че анализът на критичния марж, представен от жалбоподателя, не поставя под съмнение нейните изводи.

427 Трето, доводите на Комисията, изведени от съображения 426, 464 и 486 от обжалваното решение, не могат да бъдат приети. Всъщност съображения 426 и 464, отнасящи се до подраздел 11.4.2 от обжалваното решение, се отнасят единствено до някои модели iPad за пускане през 2014 г. и 2015 г., и следователно не могат да поставят под съмнение констатациите, извършени в точка 409 по-горе по отношение на iPhone. Накрая, обратно на твърденията на Комисията, изводът в съображение 486 от обжалваното решение също не може да постави под съмнение посочените констатации.

428 Предвид всички тези данни първото твърдение за нарушение в третата част на третото основание в жалбата следва да се приеме.

3. По второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание, изведени от липсата на доказване, че разглежданите споразумения са повлияли решенията за снабдяване на Apple за iPad „от 2014 г.“ и „от 2015 г.“

429 Второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание имат за цел да оспорят доказването, съдържащо се в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение.

430 Жалбоподателят оспорва изводите на Комисията, съдържащи се в съображения 424 и 451 от обжалваното решение, като изтъква, че обжалваното решение не доказвало, що се отнася до първото съображение, че разглежданите споразумения са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентни доставчици за „устройствата, пуснати през 2014 г. и 2015 г.“, или, що се отнася до второто съображение, че те са оказали влияние върху стратегията за снабдяване на Apple за „устройствата за пускане през 2014 г. и 2015 г.“.

431 От една страна, що се отнася до устройствата iPad „от 2014 г.“, жалбоподателят твърди, най-напред, че обжалваното решение не съдържа доказателства, че Apple е имало намерение да използва чипсети на Intel в устройствата iPad, „действително пуснати през октомври 2014 г.“. По-нататък, Комисията се позовавала многократно на модел на iPad, който Apple „[*поверително*]“, наричан „[*поверително*]“, но не доказвала, че разглежданите

споразумения са повлияли решението на Apple за снабдяване за този модел. Apple никога сериозно не възнамерявало да използва чипсетите на Intel за този модел, а си давало сметка, че чипсетът на Intel не може да се използва за този модел, което се потвърждавало от представения от жалбоподателя като приложение към отговора на изложението на възраженията доклад. Накрая, неспособността на чипсетите на Intel да отговорят на техническите изисквания и на графиците на Apple, обяснявала защо те не са избрани за инсталиране в iPad „от 2014 г.“.

432 Жалбоподателят добавя, че уверенията на Комисията, че тя е запозната с устройствата, за които Apple е възнамерявало да се снабдява от Intel, са неверни. Освен това обжалваното решение не съдържало никакъв анализ относно подбора на доставчик за модела „[*поверително*]“ и не установявало причинно-следствена връзка между първото изменение на преходното споразумение и решението за използване на чипсет на жалбоподателя за модела „[*поверително*]“.

433 Комисията най-напред изтъква, че обжалваното решение се отнася до устройствата „за пускане през 2014 г.“, а не за тези, които са „действително пуснати“. Жалбоподателят бил напълно наясно с устройствата, за които Apple е възнамерявало да се снабдява от Intel. Apple също така потвърдило, че желае да диверсифицира доставките си. По-нататък, що се отнася до модела „[*поверително*]“, Комисията подчертава, че съображения 428—435 от обжалваното решение доказват влиянието на разглежданите споразумения. Освен това преговорите между жалбоподателя и Apple във връзка с първото изменение на преходното споразумение повлияли решението за покупка на Apple, взето в началото на 2013 г. Преходното споразумение при всички случаи било достатъчно, за да окаже влияние върху Apple, което искало да въведе Intel за част от устройствата iPad за пускане през 2014 г. Освен това твърдението на жалбоподателя, че Apple никога не възнамерявало сериозно да използва чипсетите на Intel в модела „[*поверително*]“, не било доказано. Накрая, що се отнася до доклада, представен от жалбоподателя като приложение към неговия отговор на изложението на възраженията, Комисията препраща към отговора на Apple по този повод в неговото становище по отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията.

434 Комисията добавя, че Apple е решило [*поверително*] и че това решение е било повлияно от преговорите за първото изменение на преходното споразумение и от загубата на разглежданите плащания в резултат от преходното споразумение. Документите на Apple доказвали, че разглежданите плащания действително са повлияли решението за покупка на чипсети за LTE за „iPad, които то е предвиждало да пусне през 2014 г.“.

435 От друга страна, що се отнася до устройствата iPad „от 2015 г.“, жалбоподателят изтъква, че Комисията не се позовава на моделите на iPad, „пуснати“ през пролетта или през септември и ноември 2015 г., нито на тези, чието „пускане е предвидено за пролетта на 2015 г.“, а посочва един неопределен модел „за пускане през есента на 2015 г.“. За да подкрепи твърдението, че чипсетите на Intel са били сериозно обсъждани, обжалваното решение се основавало само на едно електронно съобщение от инженер в Apple, чийто смисъл бил изопачен от Комисията. Преписката не съдържала никакви доказателства, по-специално от служители в Apple, които действително са взели решенията за покупка на чипсети, от които да е видно, че чипсетът на Intel е бил реална опция. Освен това данните в преписката доказвали, че чипсетите на Intel не спазвали техническите изисквания и графиците на Apple.

436 Жалбоподателят добавя, че Комисията за първи път тълкувала вътрешни документи на Apple в писмената защита.

437 Комисията отбелязва по отношение на реалните последици от разглежданите плащания за покупката на чипсети, че вътрешните електронни съобщения на Apple свидетелстват за интереса на Apple да се обърне към друг доставчик. По-нататък, електронното съобщение на един инженер в Apple, посочено в съображение 436 от обжалваното решение, не изразявало съмнения относно чипсета на Intel, което се потвърждавало от електронното съобщение на друг служител в Apple. Накрая, Комисията препраща към съображение 437 от обжалваното решение, съдържащо изявлението на служител в Apple, който квалифицира факта на преминаване към чипсет на Intel като непоносим от търговска гледна точка предвид разглежданите плащания, както и към изявление, съдържащо се в становището на Apple по отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията. Следователно доводите на жалбоподателя относно графиците за чипсетите на Intel били неотносими и във всеки случай — погрешни.

438 Комисията добавя, че представеният от жалбоподателя като приложение към неговия отговор на изложението на възраженията доклад почива на изпитания на чипсетите, използвани в устройствата на други производители, и че следователно неговите заключения не са изненадващи. От друга страна, жалбоподателят пропускал да обясни защо тълкуването на Комисията на електронното съобщение от служител на Apple, посочено в съображение 437 от обжалваното решение, е неправилно, и не поставял под съмнение изявлението на Apple, отбелязано в писмената защита. Освен това доводите на жалбоподателя били оборени от неговите собствени доказателства в рамките на процедурата FTC.

а) Предварителни бележки

439 Следва да се припомни, че както следва от точки 392—394 по-горе, подраздел 11.4.2 от обжалваното решение цели да докаже, че според Комисията вътрешните документи и обясненията на Apple потвърждават, че разглежданите плащания действително са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, за да се снабдява с чипсети за LTE, специално що се отнася до нуждите му за някои от неговите устройства. Както Комисията изрично потвърждава пред Общия съд, това доказване засяга „реалните последици“ от разглежданите плащания във връзка с тези устройства.

440 С други думи, посоченият подраздел цели да потвърди годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици, като докаже техните реални последици във връзка с някои устройства.

441 В частност, що се отнася до търсенето на Apple, визирано в анализа на Комисията в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение, следва да се припомни, че този подраздел се отнася единствено до твърдените реални последици от разглежданите плащания във връзка с някои версии без CDMA на някои модели iPad, които са били „пуснати“ или „е трябвало да бъдат пуснати“ през 2014 г. и 2015 г. Обратно, посоченият подраздел не се отнася до други iPad, които са били „пуснати“ или „е трябвало да бъдат пуснати“ през разглеждания период.

442 Необходимо е преди всичко да се отбележи, че такова особено доказване на твърдените реални последици от разглежданите плащания, ограничено до някои версии на модели iPad от 2014 г. и 2015 г., не може да санира необсъждането на всички релевантни фактически обстоятелства в рамките на общото доказване на Комисията, разгледано при разглеждането на първото твърдение за нарушение в третата част на третото основание, на годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици през разглеждания период във връзка с всички нужди на Apple от чипсети за LTE както за iPhone, така и за iPad.

443 С други думи, дори да се предположи, че второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание в жалбата са неоснователни и че по този начин анализът в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение не се поставя под съмнение, посоченият подраздел, предвид своя обхват, ограничен до някои iPad от 2014 г. и 2015 г., не може надлежно да подкрепи извода в обжалваното решение за антиконкурентния характер на разглежданите плащания през целия разглеждан период във връзка с всички нужди на Apple от чипсети за LTE както за iPhone, така и за iPad.

444 Следователно, по съображения за изчерпателност, при обстоятелствата в настоящото дело е необходимо да се разгледа основателността на посочения подраздел и следователно, както оспорва жалбоподателят, дали Комисията надлежно е доказала реално настъпилите от разглежданите плащания последици за стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за моделите iPad, посочени в този подраздел.

445 В случая всяко от второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание е развито по същество в три подтвърдения, първото от които се отнася до идентификацията на устройствата, разглеждани в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение, второто — до доказателствата, взети предвид от Комисията в посочения подраздел, и третото — до невземането предвид на други релевантни данни.

446 При обстоятелствата в настоящото дело е уместно най-напред да се разгледа първото подтвърдение, след това третото, а най-накрая второто подтвърдение, в светлината на съдебната практика, припомнена в точки 357—359 по-горе.

б) По първото подтвърдение за нарушение, свързано с устройствата, посочени в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение

447 По същество жалбоподателят твърди предварително, че Комисията не е уточнила устройствата, визирани в нейния анализ. Това твърдение е допълнение към първото твърдение в третата част на третото основание, в което жалбоподателят посочва, че разсъжденията на Комисията са неточни, доколкото се отнасят като цяло за „устройства“ и неправилно споменават „iPad [*поверително*]“ като „[*поверително*]“.

448 В това отношение преди всичко следва да се припомни, че подраздел 11.4.2 от обжалваното решение е обособен в четири подподраздела: първият (11.4.2.1) съдържа анализ на вътрешните документи и на обясненията на Apple, въз основа на който Комисията стига до извода, че разглежданите плащания действително са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентни доставчици, докато последните три (11.4.2.2, 11.4.2.3 и 11.4.2.4) се ограничават по същество до отговор на доводите на жалбоподателя, които не засягат посочения извод (вж. съображение 423 от обжалваното решение и т. 387 по-горе).

449 Най-напред, що се отнася до подподраздел 11.4.2.1 от обжалваното решение, той включва съображения 424—439 от това решение и както се установява от съображение 424, има за цел да докаже, че разглежданите плащания са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя, по-специално Intel, чиито чипсети са били сериозно обсъждани от Apple да бъдат използвани в „устройствата, пуснати през 2014 г. и 2015 г.“.

450 В основния текст на посочения подподраздел Комисията повече не споменава такива устройства, а доказателства, които се отнасят до „модели iPad без CDMA“ (съображение 425 от обжалваното решение), до „пускането през 2014 г. на версии на iPad без CDMA“ (съображение 426 от обжалваното решение), до „мобилни устройства от 2014 г.“ (съображение 427 от обжалваното решение), до „[*поверително*]“ и до „[*поверително*]“ (съображение 428 от обжалваното решение), до „някои от неговите iPad от 2014 г.“ и до „целия му спектър от клетъчни iPad през 2015 г.“ (съображение 430 от обжалваното решение), до „моделите на iPad от 2014 г. и 2015 г.“, както и до „модела на iPhone от 2015 г.“ (съображение 431 от обжалваното решение), до „[*поверително*], първоначално предвидени за пускане през пролетта на 2014 г.“ и „в крайна сметка пуснати през есента на 2013 г.“ (съображение 433 и бележка под линия 558 от обжалваното решение), до „мобилните устройства от 2014 г. и 2015 г.“ (съображение 435 от обжалваното решение), до „модела на iPad от есента на 2015 г.“ (съображение 436 от обжалваното решение), до „пускането на един iPad […] през 2015 г.“ (съображение 437 от обжалваното решение), до „нуждите на Apple от чипсети без CDMA“ (съображение 438 от обжалваното решение) и до „моделите устройства от 2015 г.“, както и до „планирането на мобилни устройства за есента на 2015 г.“ (съображение 439 от обжалваното решение). Ето защо следва да се приеме, че Комисията е обозначавала по различен начин устройствата и периодите, за които се отнасят изложените доказателства.

451 По-нататък, що се отнася до подподраздели 11.4.2.2 и 11.4.2.3 от обжалваното решение, те целят да дадат отговор на доводите на жалбоподателя, с които, от една страна, се оспорва надеждността на вътрешните документи и на обясненията на Apple, а от друга страна, се твърди, че изключителните права са поискани от Apple.

452 В първия от посочените подподраздели Комисията се позовава както на „устройствата, пуснати през 2014 г. и 2015 г.“ (съображение 442 от обжалваното решение), така и на „устройствата за пускане през 2014 г.“ (съображение 445 от обжалваното решение), а само в едно изречение дори на „устройствата за пускане през 2015 г.“ и на „устройствата, пуснати през 2015 г.“ (съображение 446 от обжалваното решение).

453 Накрая, що се отнася до подподраздел 11.4.2.4 от обжалваното решение, в отговор на доводите на жалбоподателя, че Apple във всички случаи щяло да избере да се снабдява от жалбоподателя предвид превъзходството на неговите чипсети (съображение 423 от обжалваното решение), Комисията прави извода, че разглежданите плащания са оказали влияние върху стратегията на Apple за снабдяване за „устройствата за пускане през 2014 г. и 2015 г.“ (съображение 451 от обжалваното решение).

454 Макар в основния текст на този подподраздел Комисията да се позовава на „устройствата за пускане през 2014 г. и 2015 г.“ (съображение 455 от обжалваното решение) и на „iPad за пускане през 2014 г. и 2015 г.“ (съображение 464 от обжалваното решение), тя многократно се позовава на „устройствата, пуснати през 2014 г. и 2015 г.“ (съображения 456—458, 462

и 463 от обжалваното решение), както и на „CDMA версията на iPhone 4, който е пуснат през февруари 2011 г.“ (съображение 460 от обжалваното решение), и на „[*поверително*]“ (съображение 465 от обжалваното решение).

455 От гореизложеното следва, че в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение Комисията развива общи съображения, които засягат и разглеждат заедно както „устройства“, така и iPad, идентифицирани по различен начин като такива „от 2014 г. и 2015 г.“, като такива, „пуснати през 2014 г. и 2015 г.“, или такива „за пускане през 2014 г. и 2015 г.“, без да уточни обхвата на тези изрази или да покаже отношението между тях.

456 В частност в съображение 424 от обжалваното решение, като представя извода, направен в подподраздел 11.4.2.1 от това решение, Комисията се позовава на устройствата, „пуснати“ през 2014 г. и 2015 г., докато в съображение 451 от същото решение, като представя извода, направен в подподраздел 11.4.2.4 от посоченото решение, Комисията се позовава на устройствата „за пускане“ през 2014 г. и 2015 г. В основния текст на всеки от тези подподраздели обаче Комисията се позовава и на други устройства, чието наименование не съответства на визираните при нейното доказване.

457 Наистина в писмената защита и в отговор на процесуално-организационните действия Комисията уточнява, че доказването на реално настъпилите последици от разглежданите плащания, съдържащо се в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение, не само не се отнася до iPhone, а се отнася само до някои модели iPad „без CDMA“, които е „трябвало да бъдат пуснати“ през 2014 г. и 2015 г., а не до iPad, които действително са „пуснати“ през 2014 г. и 2015 г., като, от друга страна, Комисията изразява съжаление за всяко недоразумение, предизвикано от тази „грешка при изписването“.

458 Въпреки това, противно на внушенията на Комисията, погрешното идентифициране на устройствата, за които се отнася доказването на реалните последици от разглежданите плащания, не може да се счита просто за „грешка при изписването“. Така по-специално моделът [*поверително*], идентифициран със съкращението „[*поверително*]“, споменат в съображения 433 и 465 от обжалваното решение, съответства от търговска гледна точка на модела, наречен „[*поверително*]“, и този модел, както самата Комисия подчертава в обжалваното решение, е бил „пуснат“ през есента на 2013 г. Доколкото посоченият модел е бил „пуснат“ през 2013 г., той е неотносим в рамките на доказване като съдържащото се в подподраздел 11.4.2.1 от обжалваното решение, което има за цел да разгледа реалните последици от разглежданите плащания за моделите, „пуснати“ през 2014 г. и 2015 г.

459 Освен това трябва да се припомни, че контролът за законосъобразност, предвиден в член 263 ДФЕС, се отнася до обжалвания акт, а не до съдържанието на писмените становища, представени от ответника пред Съда на Съюза (вж. в този смисъл решение от 25 юли 2018 г., Orange Polska/Комисия, C-123/16 P, EU:C:2018:590, т. 85).

460 От друга страна, що се отнася до последното, доводът на Комисията, че жалбоподателят е знаел за устройствата, за които Apple е възнамерявало да се снабдява от Intel, е неотносим, доколкото, както се установява от точка 459 по-горе, контролът на Общия съд се отнася до съдържанието на обжалваното решение. Поначало, предвид изразите, използвани в обжалваното решение, жалбоподателят е трябвало да оспори разсъжденията на Комисията както относно „пуснатите“ устройства, така и относно устройствата „за пускане“ (т. 430 по-горе).

461 Накрая трябва да се отбележи, че поради липсата на каквото и да е уточнение във връзка с това в обжалваното решение, Общият съд не следва да определя a posteriori устройствата, за които се отнася всеки от използваните от Комисията изрази във всяко съображение от подраздел 11.4.2 от обжалваното решение.

462 Ето защо следва да се приеме, че доказателствата, на които Комисията се опира в подкрепа на своите изводи в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение, са несъгласувани както помежду си, така и с изводите, които те имат за цел да обосноват в рамките на подподраздели 11.4.2.1, 11.4.2.2 и 11.4.2.4 от посоченото решение, което, от друга страна, се отразява на вътрешната съгласуваност на подраздел 11.4.2 от това решение.

463 От това следва, че преценката на Комисията в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение на действително породените от разглежданите плащания антиконкурентни последици, тоест, че те действително са намалили стимулите за Apple да се обърне към конкурентни доставчици на чипсети за LTE за някои устройства, е опорочена от несъгласуваност на доказателствата, на които тя се позовава в подкрепа на своите изводи.

в) По третото подтвърдение за нарушение, свързано с невземането предвид на някои релевантни доказателства при доказването в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение

464 По същество жалбоподателят изтъква, че чипсетите на Intel не са били избрани от Apple поради своята неспособност да отговорят на техническите изисквания и на графиците на Apple за тези устройства, а не поради разглежданите плащания, което Комисията не взела предвид.

465 В това отношение, макар обжалваното решение вече да страда от липса на съгласуваност, отбелязана в рамките на първото подтвърдение за нарушение (вж. т. 463 по-горе), следва да се провери още дали при своя анализ Комисията е взела предвид всички релевантни обстоятелства, които е трябвало да бъдат обсъдени. В това отношение анализът следва да продължи, като се предположи, както Комисията посочва в писмената защита и в съдебното заседание, че устройствата, за които се отнася посоченият анализ, били версии „без CDMA“ на модела „[*поверително*]“ (или „[*поверително*]“) за 2014 г. и на моделите „[*поверително*]“ и „[*поверително*]“ за 2015 г. (наричани по-нататък „предполагаемо засегнатите модели“), при това без да е необходимо да се разглежда повече въпросът дали тези устройства са ясно и непротиворечиво идентифицирани в обжалваното решение.

466 В началото е необходимо да се посочи, че въпросът дали чипсетите за LTE на конкурентите на жалбоподателя са били действително в състояние да отговорят на техническите изисквания и на графиците на Apple за предполагаемо засегнатите модели, при обстоятелствата в случая е релевантен елемент, който трябва да бъде взет предвид при анализа на действително породените от разглежданите плащания последици за решенията за снабдяване на Apple за неговите нужди от чипсети за LTE за предполагаемо засегнатите модели. Всъщност, ако Apple не е разполагало с техническа или навременна алтернатива на чипсетите за LTE на жалбоподателя за предполагаемо засегнатите модели, както твърди жалбоподателят, това обстоятелство непременно е оказало влияние върху неговите решения за снабдяване за тези модели и така — върху евентуалните последици, които разглежданите плащания са можели да имат върху тези решения.

467 Доказателствата, представени от жалбоподателя, пораждат съмнения в това отношение.

468 Първо, що се отнася до предполагаемо засегнатия модел, който е трябвало „да бъде пуснат“ през 2014 г., идентифициран със съкращението „[*поверително*]“, както подчертава жалбоподателят, от представените при обсъжданията данни се установява, че разработването на чипсета на Intel ([*поверително*]), който Apple е обсъждало за евентуално използване в модела „[*поверително*]“, е било [*поверително*].

469 В частност вътрешната презентация на Apple от [*поверително*], посочена от Комисията в бележка под линия 612 от обжалваното решение, отнасяща се до съображение 464 от това решение, разкрива [*поверително*].

470 Допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. подкрепят тези констатации. Всъщност вътрешно електронно съобщение на Apple от [*поверително*] посочва във връзка с използването на чипсета [*поверително*] за iPad, предвиден за [*поверително*], а именно модела „[*поверително*]“, че [*поверително*] и че [*поверително*]. Друго вътрешно електронно съобщение на Apple от [*поверително*] разкрива, че този чипсет е бил [*поверително*] и че ако [*поверително*].

471 От друга страна, доколкото Apple е предвиждало да пусне през 2014 г. модели на iPad, различни от модела „[*поверително*]“, следва да се отбележи, че във всички случаи доказателствата в преписката сочат, че чипсетите на конкурентите на жалбоподателя не отговарят на техническите изисквания и на графиците на Apple. Така таблицата, озаглавена [*поверително*], отнасяща се за 2014 г., която е била прикачена към вътрешно електронно съобщение на Apple от [*поверително*], показва, че чипсетите на конкурентите на жалбоподателя, и по-специално тези на Intel, не отговарят изцяло на техническите нужди или на графиците на Apple, както се установява от [*поверително*].

472 В частност, както впрочем Комисията потвърждава в отговор на процесуално-организационните действия, чипсетът на Intel, който е бил обсъждан за модела „[*поверително*]“, [*поверително*] е отговарял „отчасти“ на „нужд[ите] на Apple“, като липсващата характеристика е била свързана с липсата на технологията [*поверително*]. В това отношение е достатъчно да се посочи, че вътрешно електронно съобщение на Apple от [*поверително*] на тема [*поверително*] по същество посочва, че [*поверително*], че въпреки това [*поверително*] и че в този нов контекст [*поверително*]. От тази перспектива вътрешно електронно съобщение на Apple от [*поверително*] разкрива [*поверително*]. Поначало важното значение на посочената технология за останалите iPad, които Apple е възнамерявало да пусне през 2014 г., не може да се засегне от доводите на Комисията, изведени от изявленията на служителите на Apple относно модела „[*поверително*]“ или присъщи на преобладаващото положение, когато посочената технология не е придобила важност, доколкото тези доводи са неотносими.

473 Второ, що се отнася до предполагаемо засегнатите модели, които е трябвало „да бъдат пуснати“ през 2015 г., както подчертава жалбоподателят, от доказателствата в преписката се установява, че чипсетите на конкурентите на жалбоподателя, и в частност чипсетите на Intel, които Apple е обсъждало за евентуално използване в iPad, които е предвиждало да пусне през 2015 г., не са отговаряли на техническите изисквания и на графиците на Apple.

474 От една страна, жалбоподателят се позовава на таблица, озаглавена [*поверително*], отнасяща се до 2015 г., която е била прикачена към вътрешно електронно съобщение на Apple от [*поверително*]. Тази таблица посочва, че чипсетите на Intel не са отговаряли изцяло на техническите нужди и на графиците на Apple, както следва от [*поверително*].

475 От друга страна, следва да се отбележи, че при размяната на вътрешни електронни съобщения на Apple от 18 февруари 2014 г., която следва във времето вътрешното електронно съобщение, споменато в съображение 436 от обжалваното решение, и чието съдържание е разкрито в рамките на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г., двама инженери от Apple посочват, че чипсетът на Intel, обсъждан за един iPad за пускане през есента на 2015 г., „в действителност не е“ бил равен по функции на чипсета на жалбоподателя. Следва да се отбележи, че тези двама инженери уточняват, че тази разлика произтича от липсата в чипсета на Intel на технологията [*поверително*], която е считана за [*поверително*].

476 От гореизложеното следва, че множество фактически елементи, които са били на разположение на Комисията, потвърдени, от друга страна, от изложените при обсъжданията данни, пораждат съмнения относно годността на чипсетите на Intel и още повече на останалите конкуренти на жалбоподателя да отговорят на техническите нужди и на графиците на Apple за предполагаемо засегнатите модели, както и евентуално за останалите модели iPad, които Apple е възнамерявало да пусне през същия период.

477 Следователно Комисията не е можела надлежно да достигне до извода, че разглежданите плащания действително са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентни доставчици на чипсети за LTE, без да вземе предвид факта, че за нуждите на Apple за предполагаемо засегнатите модели не е имало техническа или навременна алтернатива на чипсетите на жалбоподателя.

478 Наистина в съображение 464 от обжалваното решение Комисията твърди, че Apple е възнамерявало да използва чипсетите на Intel за „Ipad за пускане през 2014 г. и 2015 г., като вземе предвид всички параметри, не само техническото превъзходство, и включително специфичните изисквания за тези модели“, и така е приела, че Intel не е било по-непривлекателно от жалбоподателя, поне за посочените модели. Въпреки това обхватът на това твърдение на Комисията не се установява ясно от неговия текст, що се отнася по-специално до посоченото „техническо превъзходство“.

479 Освен това, дори да се предположи, че посоченото твърдение трябва да се разбира в смисъл, че според Комисията чипсетите за LTE на Intel са били надеждна алтернатива за предполагаемо засегнатите модели, включително в технически план или като графици, следва да се отбележи, че в подкрепа на посоченото твърдение, в бележка под линия 612 от обжалваното решение, отнасяща се до съображение 464 от това решение, Комисията се ограничава да се позове като пример на три вътрешни документа на Apple, които обаче не позволяват да се направи извод, че чипсетите на Intel отговарят на техническите изисквания или на графиците на Apple за предполагаемо засегнатите модели. Всъщност първият документ, на който Комисията се позовава, като представя само неговата заглавна страница, е презентация на Apple [*поверително*], която по-скоро разкрива [*поверително*] на чипсетите на Intel (вж. още в това отношение т. 469 по-горе); вторият документ е вътрешно електронно съобщение на Apple от октомври 2012 г., посочено и в съображение 433 от обжалваното решение, което наистина сочи, че Intel е било „добър план“ за модела „[*поверително*]“, но не съдържа никаква друга индикация относно възможността за реализиране на такъв „план“ от гледна точка на графиците; и третият документ е вътрешно електронно съобщение на Apple от юни 2012 г., посочено и в съображение 428 от обжалваното решение, разкриващо предложение на Intel, което е било неудовлетворително от ценова гледна точка. Така твърдението на Комисията, че Intel не е било по-малко привлекателно от жалбоподателя за предполагаемо засегнатите модели, не само не е

подкрепено от тези три документа, но то не позволява да се направи извод, че Apple действително е можело да се снабдява от конкурентите на жалбоподателя за предполагаемо засегнатите модели предвид своите технически изисквания и графици.

480 Ето защо следва да се приеме, че в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение Комисията не е извършила същинска проверка за наличие на конкурентни доставчици на чипсети за LTE, от които Apple би могло да се снабдява за предполагаемо засегнатите модели предвид своите технически изисквания, включително по отношение на графиците.

481 От това следва, че преценката на Комисията в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение на действително породените от разглежданите плащания антиконкурентни последици, тоест че те са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентни доставчици на чипсети за LTE за предполагаемо засегнатите модели, не е извършена с оглед на всички релевантни елементи, които е трябвало да се вземат предвид.

г) По второто подтвърдение за нарушение, свързано с доказателствата, взети предвид при доказването, съдържащо се в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение

482 По същество жалбоподателят твърди, че Комисията не е доказала, че разглежданите плащания са намалили стимулите на Apple да се снабдява от неговите конкуренти за устройствата, посочени в нейния анализ.

483 В това отношение, макар обжалваното решение вече да страда от липса на съгласуваност, изтъкната в рамките на първото подтвърдение за нарушение (вж. т. 463 по-горе), и от необсъждане на всички релевантни елементи, изтъкнато в рамките на третото подтвърдение за нарушение (вж. т. 481 по-горе), отново за изчерпателност следва да се провери дали доказателствата, на които се позовава Комисията, са годни да обосноват направените от тях изводи относно предполагаемо засегнатите модели.

484 Преди всичко, от една страна, следва да се отбележи, че с изключение на модела „[*поверително*]“ нито един от предполагаемо засегнатите модели не е изрично споменат в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение. Всъщност от посочения подраздел се установява, че Комисията не е провела отделно доказване за всеки засегнат модел, а е развила общо доказване, което цели да обхване като цяло iPad, „пуснати“ или „за пускане“ през 2014 г. и 2015 г., като понякога дори разглежда заедно двете години.

485 От друга страна, трябва да се отбележи, че в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение Комисията основно се опира на доказателства, произхождащи от Apple, като подподраздел 11.4.2.1 от това решение се опира изключително на отговора на Apple на въпроса [*поверително*] в искането за предоставяне на информация от [*поверително*] и на вътрешните документи на Apple, представени като приложение към посочения отговор.

486 На първо място, що се отнася до разглеждания модел, който е трябвало „да бъде пуснат“ през 2014 г., а именно, според Комисията, модела, идентифициран със съкращението „[*поверително*]“ (или „[*поверително*]“), както се установява от обжалваното решение и както Комисията обяснява в писмената си защита, доказването на предполагаемите последици от разглежданите плащания за решението на Apple за покупка на чипсети за LTE се съдържа в съображения 428—435 от обжалваното решение.

487 Първо, в това отношение следва да се отбележи, че в съображения 425—433 от обжалваното решение Комисията по същество поставя ударението върху елементите, които според нея доказват, че преди да сключи първото изменение на преходното споразумение, Apple е възнамерявало да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за предполагаемо засегнатите модели и че това е можело да е от интерес за Apple от икономическа гледна точка, тъй като „възможността за икономии в дългосрочен план надхвърля плащанията, произтичащи от преходното споразумение“.

488 Така, макар преценките в съображения 425—433 от обжалваното решение наистина да разкриват, че Apple е взело предвид наличието на плащания по силата на преходното споразумение, те не сочат, че разглежданите плащания по силата на преходното споразумение действително са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за предполагаемо засегнатите модели, и в частност за модела „[*поверително*]“.

489 Всъщност, както се установява от съображения 434 и 435 от обжалваното решение, Комисията приема, че първото изменение на преходното споразумение обяснява, че Apple е спряло да разглежда конкурентните доставчици за предполагаемо засегнатите модели, които е предвиждало да пусне през 2014 г. и 2015 г.

490 Следователно, противно на твърденията на Комисията, от обжалваното решение не следва, че самото преходно споразумение в действителност е намалило стимулите за Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за предполагаемо засегнатите модели.

491 Второ, следва да се отбележи, че преценката в съображение 435 от обжалваното решение, че „вследствие от първото изменение на преходното споразумение Apple е „преустановило всякакво обсъждане на алтернативни на жалбоподателя доставчици на чипсети за мобилните устройства от 2014 г. и 2015 г.“, се основава изключително на едно изявление, съдържащо се в отговора на Apple на въпроса [*поверително*] в искането за предоставяне на информация от [*поверително*].

492 Следва да се приеме, че този отговор не се отнася до модела „[*поверително*]“ (или „[*поверително*]“), който според Комисията е единственият предполагаемо засегнат модел от 2014 г., за който се отнася подраздел 11.4.2 от обжалваното решение. Всъщност, що се отнася до моделите без CDMA от 2014 г., посоченият отговор се отнася единствено до моделите [*поверително*]. Освен това изявлението на Apple, възпроизведено в съображение 435 от обжалваното решение, се намира в частта от неговия отговор, отнасяща се до тези два последни модела. Следователно посоченото изявление изглежда неотносимо от перспективата на доказването в обжалваното решение във връзка с модела „[*поверително*]“.

493 Трето, необходимо е да се отбележи, че в съображение 465 от обжалваното решение, в рамките на подподраздел 11.4.2.4 от посоченото решение, Комисията посочва [*поверително*] и за тази цел се позовава на две изявления на Apple, изведени от точка 52, трето тире от неговото становище по отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията.

494 Въпреки това, както основателно подчертава жалбоподателят, тези изявления не сочат, че [*поверително*] заради разглежданите плащания. В частност посочените изявления не дават никаква информация за причините, поради които [*поверително*]. Предвид липсата на решаващи доказателства, представени от Комисията в обжалваното решение, Общият съд не следва да определя причините, довели до [*поверително*].

495 На второ място, що се отнася до предполагаемо засегнатите модели, които Apple е предвиждало да пусне през 2015 г., а именно, според Комисията, моделите „[*поверително*]“ и „[*поверително*]“, както се установява от обжалваното решение и както Комисията обяснява в писмената защита, доказването на твърдените последици от разглежданите плащания се основава на доказателства, представени в съображения 436 и 437 от обжалваното решение.

496 Преди всичко, доколкото изявлението на Apple, възпроизведено в съображение 435 от обжалваното решение, се позовава също така общо и едновременно на „мобилните устройства от 2014 г. и 2015 г.“, достатъчно е да се припомни, че то е направено с оглед на някои модели iPad от 2014 г., различни от „[*поверително*]“ (т. 492 по-горе). Следователно релевантността на посоченото изявление по отношение на предполагаемо засегнатите модели от 2015 г. също не е установена.

497 Първо, в съображение 436 от обжалваното решение Комисията се позовава на вътрешен документ на Apple, съдържащ разменени вътрешни електронни съобщения, датиран от 18 февруари 2014 г., в който се посочва, че един инженер от Apple е предложил да се използва чипсетът на Intel за един модел iPad „от есента на 2015 г.“, доколкото той бил „равен по функции“ с чипсета на жалбоподателя.

498 От една страна, нито съображение 436 от обжалваното решение, нито посочената размяна на вътрешни електронни съобщения уточняват модела iPad, който Apple е предвиждало да пусне през 2015 г. и за който се отнася твърдението на инженера от Apple. От друга страна, в рамките на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. жалбоподателят представя друга размяна на вътрешни електронни съобщения на Apple от същата дата, която разкрива, че твърдението на служителя на Apple, възпроизведено в съображение 436 от обжалваното решение, в действителност е било оспорено от ръководителя на екипа от инженери на Apple. Всъщност последният е отговорил, че чипсетът на Intel „в действителност не е равен по функции“ с чипсета на жалбоподателя, като впрочем английската дума за отрицание „not“ е била изписана с главни букви в това вътрешно електронно съобщение. Освен това тази последна преценка е била потвърдена от друг служител на Apple при същата размяна на електронни съобщения.

499 Следователно тези доказателства водят до съмнение в основателността на преценката в съображение 436 от обжалваното решение, доколкото тя се основава на едно-единствено вътрешно електронно съобщение на Apple, опровергано от две други.

500 Второ, в съображение 437 от обжалваното решение Комисията се позовава на размяна на вътрешни електронни съобщения на Apple от 20 февруари 2014 г., които са в отговор на вътрешното електронно съобщение, посочено в съображение 436 от това решение, при която, от една страна, служител на Apple посочва, че друг служител изпитва „известна загриженост от гледна точка на търговските санкции, свързани с графиците“, във връзка с iPad, включващ чипсет от друг доставчик, и от друга страна, последният служител потвърждава, че такова пускане е „търговски непоносимо“.

501 Въпреки това следва да се посочи, че тези електронни съобщения и съображение 437 от обжалваното решение не се отнасят конкретно към даден модел iPad, нито към разглежданите плащания и споразумения. Следователно нищо не позволява да се заключи със сигурност, че тези вътрешни електронни съобщения се отнасят до загубата и до възстановяването на разглежданите плащания.

502 Освен това, доколкото в своята писмена защита Комисията се позовава на изявление от Apple в рамките на неговото становище по отговора на жалбоподателя на изложението на възраженията, за да направи връзка между посочените вътрешни електронни съобщения и разглежданите плащания, следва да се отбележи, че посоченото изявление не фигурира в съображение 437 от обжалваното решение и освен това не се отнася до вътрешните електронни съобщения, посочени в това съображение.

503 Трето, нещо повече, в съображение 438 от обжалваното решение Комисията се позовава на икономически анализ на екипа за снабдяване на Apple от 29 януари 2014 г., отнасящ се до икономическото влияние на промяната на доставчик през 2015 г. за нуждите от чипсети без CDMA, представен от Apple в отговора му на въпроса [*поверително*] в искането за предоставяне на информация от [*поверително*].

504 В това отношение е достатъчно да се отбележи, че както Apple обяснява в отговора на въпроса [*поверително*] в искането за предоставяне на информация от [*поверително*], посоченият икономически анализ „не е служил като основа за нито едно от решенията за снабдяване на ръководството на Apple“, поради което, без значение от причините ръководството на Apple да не се опре на такъв анализ, които Общият съд няма задължение да определя, той не позволява да се направи никакво заключение относно последиците, които разглежданите плащания действително са имали за решенията за снабдяване на Apple с чипсети за LTE.

505 От това следва, че в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение, в рамките на един общ анализ, смесващ модели и години, Комисията се е обосновала с доказателства, които не са релевантни, които са опровергани от други доказателства или които не са в състояние да подкрепят нейните изводи относно предполагаемо засегнатите модели, и които следователно не позволяват да се докаже, че разглежданите плащания действително са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за снабдяване с чипсети за LTE за посочените модели.

506 От всичко гореизложено следва, от една страна, че подраздел 11.4.2 от обжалваното решение не може да санира констатираната при разглеждането на първото твърдение за нарушение в третата част на третото основание незаконосъобразност (т. 442 и 443 по-горе) и от друга страна, че при всички случаи в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение Комисията не е развила анализ, който да позволи да се обоснове заключението, че разглежданите плащания действително са намалили стимулите на Apple да се обърне към конкурентите на жалбоподателя за снабдяване с чипсети за LTE за предполагаемо засегнатите модели iPad без CDMA, които Apple е предвиждало да пусне през 2014 г. и 2015 г.

507 В действителност Комисията е направила това заключение след разсъждения, които, първо, са опорочени от липса на съгласуваност на изложените в подкрепа на нейните заключения доказателства (т. 463 по-горе), второ, нещо повече, извършени са, без да се вземат под

внимание всички релевантни за тази цел доказателства (т. 481 по-горе), и трето, още повече, направени са чрез обосноваване с доказателства, които не подкрепят нейните заключения (т. 505 по-горе).

508 Ето защо заключението на Комисията, че разглежданите плащания действително са породили антиконкурентни последици, които потвърждават тяхната годност да породят такива последици, е незаконосъобразно.

509 Поначало по същите причини и обратно на твърденията на Комисията, разсъжденията в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение също не биха могли да докажат при условията на евентуалност, че разглежданите плащания са били годни да доведат до антиконкурентни последици във връзка с предполагаемо засегнатите модели. Във всеки случай, дори да се предположи, че това е така, следва да се припомни, че теорията за вредата, възприета в обжалваното решение, не се отнася до антиконкурентната годност на разглежданите плащания, ограничена до нуждите на Apple единствено за предполагаемо засегнатите модели, а визира всички нужди на Apple през разглеждания период както за iPhone, така и за iPad (вж. т. 420, 442 и 443 по-горе).

510 Предвид всички тези елементи второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание в жалбата следва да се приемат.

4. Заключение

511 При разглеждането на първото, второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание, без да е необходимо да се разглеждат останалите твърдения за нарушения в тази част, се установява, че определянето на разглежданите плащания като злоупотреба с господстващо положение е незаконосъобразно, доколкото, от една страна, проверката за годността на разглежданите плащания да породят антиконкурентни последици, почива на анализ, който не е извършен с оглед на всички релевантни фактически обстоятелства, и от друга страна, проверката на действително настъпилите последици от разглежданите плащания почива на анализ, който не подкрепя възприетото от Комисията заключение.

512 По тези съображения, предвид установената незаконосъобразност при разглеждането на третата част на третото основание, без да е необходимо произнасяне по останалите части, повдигнати от жалбоподателя, третото основание в жалбата следва да се приеме, а въз основа на това и да се отмени обжалваното решение.

Г. Общо заключение

513 Доколкото са приети както първото основание (в своята първа и трета част), така и третото основание в жалбата (в своята трета част), обжалваното решение следва да се отмени, без да е необходимо произнасяне по останалите основания в жалбата или по направените от жалбоподателя искания за процесуално-организационни действия или действия по събиране на доказателства, доколкото тези искания излизат извън приетите или разпоредени от Общия съд действия, или по допълнителните доказателства, различни от допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г.

IV. По съдебните разноски

514 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

515 Тъй като Комисията е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да понесе своите собствени съдебни разноски и разноските на жалбоподателя в съответствие с направеното от последния искане.

По изложените съображения,

ОБЩИЯТ СЪД (шести разширен състав)

реши:

1) **Отменя Решение C(2018) 240 final на Комисията от 24 януари 2018 година относно производство по член 102 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 54 от Споразумението за ЕИП [преписка AT.40220 — Qualcomm (плащания за изключителни права)].**

2) **Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.**

Marcoulli Frimodt Nielsen Schwarcz

Iliopoulos Norkus

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 юни 2022 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелствата по спора . . . 2

А. За жалбоподателя . . . 2

Б. По административното производство . . . 2

1. По производството с жалбоподателя . . . 2

2. По останалите предприятия и заинтересованите страни . . . 3

3. По достъпа до преписката . . . 4

В. По обжалваното решение . . . 4

1. По споразуменията между жалбоподателя и Apple . . . 5

2. По определянето на пазара . . . 5

3. По господстващото положение . . . 5

4. По злоупотребата с господстващо положение . . . 6

5. По глобата . . . 6

6. По диспозитива . . . 6

II. Производство и искания на страните . . . 7

А. Основни елементи на производството . . . 7

1. Писмена фаза на производството . . . 7

2. Молба за встъпване на Apple . . . 7

3. Искане за процесуално-организационни действия или действия по събиране на доказателства . . . 8

4. Допълнителни доказателства, представени след приключване на писмената фаза на производството . . . 8

5. Искания за изключване на някои данни от обществено достъпната информация . 9

6. Включване на съдията докладчик в шести състав . . . 10

7. Преразпределяне на делото на разширен състав . . . 10

8. Процесуално-организационни действия и действия по събиране на доказателства 10

9. Устна фаза на производството . . . 12

Б. Искания на страните 14

III. От правна страна 14

А. По допустимостта на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. 15

Б. По първото основание за явни процесуални грешки 20

1. Предварителни бележки 21

2. По третата част на първото основание, изведена от нарушение на правото на защита, доколкото се отнася до липсата на записки и информация за срещите и телефонните конференции с третите страни 22

а) По срещата и телефонните конференции с трети страни, информацията за които е предоставена на жалбоподателя преди подаване на настоящата жалба 24

1) Припомняне на елементите от контекста 24

2) По наличието на процесуално нарушение 25

3) По нарушението на правото на защита 29

б) По телефонната конференция и срещата с трето лице, информацията за които е предоставена на жалбоподателя в хода на настоящото производство в отговор на доводите, основани на допълнителните доказателства от 26 юли 2019 г. 34

1) Припомняне на елементите от контекста 34

2) По наличието на процесуално наршение 35

3) По нарушението на правото на защита 38

в) По срещата с трето лице, информация за която е предоставена на жалбоподателя в хода на настоящото производство в отговор на действията по събиране на доказателства от 12 октомври 2020 г. 41

1) Припомняне на елементите от контекста 41

2) По наличието на процесуално нарушение 42

3) По нарушаването на правото на защита 44

3. По първата част на първото основание за нарушение на правото на защита, що се отнася до разликите между изложението на възраженията и обжалваното решение 46

4. Заключение 53

В. По третото основание, изведено от явни грешки при прилагане на правото и в преценката, що се отнася до извода, че разглежданите споразумения са били годни да доведат до потенциални антиконкурентни последици 53

1. Предварителни бележки 53

а) Припомняне на принципите от съдебната практика 53

б) Припомняне на структурата на обжалваното решение 55

в) Припомняне на твърденията за нарушение на жалбоподателя 56

2. По първото твърдение за нарушение в третата част на третото основание за неотчитане на всички релевантни обстоятелства 56

3. По второто и третото твърдение за нарушение в третата част на третото основание, изведени от липсата на доказване, че разглежданите споразумения са повлияли решенията за снабдяване на Apple за iPad „от 2014 г.“ и „от 2015 г.“ 67

а) Предварителни бележки 69

б) По първото подтвърдение за нарушение, свързано с устройствата, посочени в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение 70

в) По третото подтвърдение за нарушение, свързано с невземането предвид на някои релевантни доказателства при доказването в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение 73

г) По второто подтвърдение за нарушение, свързано с доказателствата, взети предвид при доказването, съдържащо се в подраздел 11.4.2 от обжалваното решение 76

4. Заключение 80

Г. Общо заключение 80

IV. По съдебните разноски 81